

ЧЕТВЪРТЪК, 11 МАРТ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,05 ч.)

2. Инвестиране в нисковъглеродни технологии (разискване)

Председател. – Следващата точка е въпросът, изискващ устен отговор (О-0015/2010 – В7-0011/2010), зададен от Herbert Reul към Съвета и Комисията относно инвестиране в нисковъглеродни технологии.

Herbert Reul, автор. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, този въпрос е свързан с факта, че през 2007 г. Комисията представи план с цел да насърчи технологиите в областта на енергия с ниски емисии на въглероден диоксид, така че те да бъдат въведени бързо. Бяха направени предложения за съвсем конкретни мерки: европейските промишлени инициативи най-вече в областта на вятърната енергия, слънчевата енергия, енергията от биомаса, улавянето и съхранението на въглероден диоксид, електроенергийни мрежи, деленето на атомни ядра, създаването на Европейското сдружение за енергийни научни изследвания, устойчивата конверсия на европейските енергийни инфраструктурни мрежи, постоянно осъвременявани енергийни технологични системи и създаването на управляваща група за стратегически енергийни технологии.

На този етап без отговор остава един ключов въпрос, а именно въпросът за финансирането. Седмата рамкова програма за научни изследвания предвижда 886 млн. евро годишно за изследвания в областта на енергетиката. Очевидно е обаче, че тези средства са недостатъчни. През 2009 г. Комисията излезе със съобщение относно финансирането на нисковъглеродни технологии, в което посочи необходимостта да бъде утроено финансирането на енергийни изследвания през следващите 10 години. Това означава, че трябва да бъдат инвестирани 50 млрд. евро. В съобщението се посочваше как средствата за най-важните нисковъглеродни технологии следва да бъдат отделени, така че Европа да премине от силната си зависимост от изкопаемите горива към по-силно намаляване на емисиите на въглероден диоксид. Окончателният план предвижда 6 млрд. евро за изследвания в областта на вятърната енергия, която, според Комисията, може да заеме дял от една пета от енергоснабдяването на Европейския съюз до 2020 г.; 16 млрд. евро за слънчева енергия, за да бъдат разработени нови фотоволтаични концепции и мащабна индустриална концентрация на съоръжения за слънчева енергия; 9 млрд. евро за изследвания в областта енергията от биомаса, за да бъдат удовлетворени 14% от енергийните потребности на Европейския съюз. За да бъдат интегрирани възобновяемите източници на енергия на енергийния пазар, електроразпределителните мрежи трябва да получат 2 млрд. евро, за да може половината от мрежата да работи на принципа на „интелигентните разпределителни мрежи“. Освен възобновяемите източници на енергия, предвиждат се допълнителни 13 млрд. евро за до 12 проекта в областта на улавянето и съхранението на въглероден диоксид, а ядрените изследвания ще получат 7 млрд. евро. Предложението за финансиране предвиждаше също така допълнителни 11 млрд. евро за програмата „Интелигентни градове“, за да бъдат намерени подходящите решения и в тази област.

Тогава Комисията предположи, че публично-частните партньорства са най-надеждният начин за финансирането на изследвания в областта на енергетиката, но не можа да посочи как точно да бъде разпределена тежестта на финансирането между двете страни. В момента разпределението в областта на енергийните изследвания е 70% частни и 30% публични средства, с изключение на ядрените изследвания. Европейският съюз посочва като аргумент, че съществува необходимост от значително увеличаване на публичното финансиране. Комисията заяви, че при проекти, за които съществуват по-големи рискове, публичното финансиране следва да играе основна роля. С оглед да бъде оптимизирано равнището на намеса, Комисията призова за създаването на програми на Европейския съюз, по-специално в области, в които има ясна добавена стойност на равнище Европейски съюз, като например програми, които са твърде скъпи за отделните държави-членки. В момента 80% от публичните инвестиции в изследвания в области, различни от ядрената енергетика, се финансират на национално равнище. Това съобщение в крайна сметка не дава отговор и на въпроса откъде ще дойдат средствата. Комисията изчислява, че са необходими допълнителни 75 до 85 млрд. евро.

Това е причината в комисията да се съсредоточим върху изясняването в по-голяма степен на няколко въпроса в областта на финансирането. Бих искал само да ви припомня въпросите. Първо, как възнамерява Комисията

да определи приоритетите си за пътната карта за 2010–2020 г., за да подкрепи финансирането на нисковъглеродните технологии? Кога ще бъдат въведени инициативи в областта на промишлената политика, насочени към тази цел? Второ, как възнамерява Комисията да предостави допълнителни средства в бюджета на Европейския съюз? Как конкретно Комисията се ангажира да гарантира, че средствата ще са налични преди ресурсите от Осмата рамкова програма? Ще гарантира ли Комисията спазването на определените бюджети за различните промишлени инициативи? Не на последно място, как Комисията – и разбира се това се отнася и за Съвета – ще осигури допълнителни ресурси от бюджета на Европейския съюз за финансирането на технологични възможности, различни от посочените в съобщението, включително технологии за съхранение, енергия от океаните и т.н. Не е необходимо да чета всички въпроси. Представихме въпросите и искаме отговори от Съвета и Комисията.

Педро Луис Марин Урибе, *действащ председател на Съвета*. – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, бих искал в началото на изказването си да подчертая важността на стратегическия енергиен план и необходимия принос, който той представлява за ускоряване на развитието и прилагането на технологии за чиста, устойчива и ефективна енергия.

Без този план не е възможно нито да постигнем целите, които сме си поставили за 2020 г., нито да осъществим прехода към нисковъглеродна икономика в мащаба, в който ни се иска, през 2050 г.

Изразявам задоволството си от широкия консенсус между Парламента и Съвета по отношение на важността и необходимостта както на целите на плана, така и на ресурсите, които трябва да бъдат осигурени.

Съветът по транспорт, телекомуникации и енергетика възнамерява да приеме заключенията относно Стратегическия план за енергийни технологии (SET) на своето заседание идния петък 12 март. Тези заключения ще бъдат важна отправна точка за пролетното заседание на Европейския съвет, което ще се проведе на 25 март, тъй като в дневния ред ще бъде включен въпросът за изменението на климата.

Проектозаключенията, които ще бъдат разисквани на заседанието на Съвета, ще включват въпроса за финансирането, макар че тази тема ще бъде разглеждана с известна предпазливост. Не искаме да обезсмислим преговорите, които ще се проведат по този въпрос в контекста на следващата финансова рамка.

Ще посоча основните елементи на проектозаключенията. Първо, дошло е времето да се премине от технологични пътни карти към практическо въвеждане на Европейските промишлени инициативи. Следва да го правим стъпка по стъпка, но възможно най-бързо.

Второ, нашият подход към бъдещо сътрудничество в изследванията в областта на енергетиката в рамките на Европа следва да се съсредоточи върху ефективното използване на публични средства и създаването на гъвкави публично-частни партньорства с промишлеността. Ето защо настоятелно призоваваме Комисията да създаде платформа, която да включва всички заинтересовани финансови организации, така че да могат да споделят информация и най-добри практики като в същото време координират действията си според необходимостта.

Трето, имайки предвид мащаба на средносрочното публично-частно финансиране, което е необходимо за подкрепа по-специално на основни демонстрационни проекти, вероятно ще се наложи да бъде увеличен дялът на публичните инвестиции на равнище Европейски съюз. Ето защо е необходимо да вземем това под внимание както когато преразглеждаме бюджета, така и когато преговаряме за следващата финансова рамка.

Четвърто, следва да подкрепим правителствата на държавите-членки и да ги насърчим да предоставят подходящи стимули и последователни сигнали, за да може тази политика да бъде приложена. Ако е необходимо, те също следва да увеличат значително публичното финансиране за разработването на нисковъглеродни технологии.

Петата точка, която искам да спомена, е, че Европейската комисия и Европейската инвестиционна банка вече работят съвместно за подобряване на координацията и продължаване на финансирането за демонстрационни проекти в сектора на енергетиката, при които има висок технологичен риск. Те също така работят в посока на мобилизиране и осигуряване на други източници на финансиране както публични, така и частни.

В заключение, Комисията и Европейската инвестиционна банка се стремят към създаването на оптимални финансови пакети за основни демонстрационни проекти като също така настоятелно призоваваме Комисията да анализира нови начини за съчетаване на средства от различни източници и да разработи *ad hoc* инструмент за финансиране на стартирането на масово производство на нисковъглеродни технологии.

Госпожи и господа, всички тези елементи представляват ясно послание за бъдещи инвестиции за разработването на нисковъглеродни технологии. Въпреки тежките бюджетни ограничения, пред които сме изправени в момента, посланието, което ще изпрати Съветът на своето заседание в петък, ще означава ангажираност,

използване на положителни формулировки, за да бъде изразена значимостта на този въпрос на европейско равнище и жизненоважното значение за всяка държава-членка на инвестиции в нисковъглеродни технологии.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, въпреки, че днес присъствам вместо моя колега Гюнтер Йотингер, за мен е удоволствие да разискам с вас бъдещето на нисковъглеродните технологии.

Лично участвах активно в разработването на европейския Стратегически план за енергийни технологии (SET Plan) през мандата на предишната Комисия и съм твърдо убеден, че разработването на тези технологии е един от ключовите моменти в енергийната политика, която трябва да развиваме през следващите години.

Докладът на Парламента относно този план SET от юни 2008 г. ясно предложи подходящо равнище на целите. Сега не следва да снижаваме това равнище. Днес зададохте три ясни въпроса и аз ще отговоря на тях поред.

Първо, по отношение на нашите приоритети между 2010 г. и 2020 г. и стартирането на Европейските промишлени инициативи, тези шест инициативи са наистина в съзвучие с нашите приоритети – вятърната, слънчевата енергия, енергията от биомаса, устойчивото делене на атомни ядра, интелигентните разпределителни мрежи и улавянето и съхранението на въглероден диоксид са приоритети, които бяха напълно подкрепени от Парламента и Комисията.

По ваше искане също така поставихме като приоритет енергийната ефективност, като разработихме нова специална инициатива – „Интелигентни градове“ – която да отключи пазарния потенциал за енергийно ефективни технологии в градовете и регионите. За да подреди по приоритетност дейностите в рамките на тази инициатива, Комисията разработи заедно със заинтересованите страни технологични пътни карти за периода 2010–2020 г. Тези пътни карти поставят конкретни цели и посочват дейностите, необходими за тяхното постигане. Инициативите предстоят да бъдат стартирани тази година – 2010 г. „Интелигентни градове“ са планирани за следващата година.

Вторият Ви въпрос засяга необходимостта от предвидими, стабилни и адекватни бюджети за плана SET през текущия финансов период и след 2014 г. Изчисленията ни на необходимите публични и частни инвестиции за разработването на нисковъглеродни технологии в плана SET показват 8 млрд. евро годишно. Към днешна дата годишно в Европейския съюз се инвестират около 3 млрд. евро, което означава, че ще са необходими допълнителни 50 млрд. евро за периода 2010–2020 г. Попълването на този недостиг следва да бъде едно от ключовите институционални разисквания през следващите години. Трябва да бъдат съсредоточени усилия там, където намесата е най-ефективна, като се избягва дублиране и като се насърчава най-голямо въздействие върху пазара.

Ясно е, че инвестициите на равнище Европейски съюз – осигурени или от Седмата рамкова програма, или от Европейската енергийна програма за възстановяване – ще бъдат недостатъчни. Също така няма да са достатъчни и евентуалните средства от 300-та милиона квоти за търговия с емисии, заделени за демонстрация на технологии за улавяне и съхранение на въглероден диоксид и на иновативни възобновяеми технологии. При текущите цени, това възлиза приблизително на 4 млрд. евро. Ето защо са необходими мащабни усилия както от частния, така и от публичния сектор; публичният сектор включва както Европейския съюз, така и, разбира се, държавите-членки. Откровено казано, основната част от средствата ще трябва да дойдат от мястото, на което има най-много пари.

Трето, задавате въпроса дали Комисията възнамерява да финансира други технологични перспективи и да предложи допълнителни промишлени инициативи. Определено в бъдеще ще се появят и други технологии, за които е оправдана намеса на европейско равнище, затова планът SET трябва да продължи да бъде гъвкав, както вече показвахме с новата инициатива за енергийна ефективност „Интелигентни градове“, която очакваме да стартира, както вече казах, през 2011 г. Ще следим отблизо най-обещаващите технологии посредством информационната система на плана SET. SETIS, както се нарича, вече работи по технологиите за съхранение и енергия от океаните, за да направи оценка на техния потенциал и да определи най-добрите възможности за европейска намеса. Насърчихме също така и създаването на нова технологична платформа за възобновяеми източници на енергия, за затопляне и охлаждане, която следва да помогне на ангажираните сектори да определят по-добре своя трансфер на технологии.

Изязвам удовлетворение, че този документ получава подкрепата, която заслужава. Този документ е ключов за постигане на целите на нашата енергийна политика, ключов за Европа и за нашето бъдеще.

Jean-Pierre Audy, от името на групата PPE. – (FR) Г-жо председател, г-н министър, г-н член на Комисията, радвам се да Ви видя отново сред нас, г-н Поточник, на длъжността Ви като член на Европейската комисия,

отговарящ за околната среда. Вие присъствате от името на члена на Европейската комисия, отговарящ за промишлеността, благодаря Ви за това и за Вашето изказване.

Приветствам въпроса, поставен от моя колега, г-н Reul, който основателно, г-н член на Комисията, Ви пита как Комисията гледа на този ключов въпрос за безвъглеродните видове енергия и за финансирането на нови технологии. Световното население се увеличава. През 2030 г. ще ни е необходима 40% повече енергия и бих добавил, че 80% от тези потребителски нужди ще са на държави извън ОИСР.

На прага на тези мащабни предизвикателства, решението не е да се приеме идеологията на намаляване на потреблението на електроенергия или да намираме успокоение в спомени от миналото. Ето защо Европейският съюз е длъжен да се намеси и бих искал да кажа няколко думи по въпрос, който може да ни раздели вътре в политическите ни групи, а именно ядрената енергия.

Когато става въпрос за ядрена енергия, има държави-членки с дълга традиция в тази област. Това не прави Европейския съюз привилегирован, но означава, че е наш дълг да дадем своя принос в това разискване и във финансирането. Ядрената енергия, както ни е известно, е безвъглеродна енергия и ни е необходимо финансиране, г-н член на Комисията, и по-специално това, получено от емисионни кредити, което да инвестираме в изследвания, разработване и обучение във всички тези области.

Предлагаме някои изменения с конкретната цел да подобрим резолюциите, които са внесени, и в заключение ще кажа няколко думи за остатъчните продукти от ядрената енергия, които са повод за голяма загриженост сред нашите съграждани. В света съществуват две възможности: дългосрочно съхранение, което са избрали Съединените американски щати, а ние, Европейският съюз, трябва да изберем различен подход, който е оползотворяване чрез рециклиране. Тази възможност са избрали Русия, Япония и Франция.

В този именно контекст трябва всички ние, които сме отговорни за безопасността и сигурността, да се осланяме на науката и познанията, в които се засягат тези теми.

Teresa Riera Madurell, *от името на групата S&D.* – (ES) Г-жо председател, г-н министър и действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, на всички ни е известно, че вече е налице ясен консенсус по идеята, че колкото по-бързо създадем екологична икономика, толкова по-бързо ще излезем от икономическата криза.

Няколко проучвания показват, че ако постигнем целта от 20% дял на възобновяемите източници на енергия, това ще означава, че 2,8 млн. европейски работници ще бъдат заети в сектора до 2020 г. Освен това изчисленията показват, че две трети нови работни места ще бъдат създадени в малките и средните предприятия. Ключът към това, госпожи и господа, се крие в разработването на екологични технологии.

За да осъществим това на практика, моята група подкрепя три основни цели. Първо, трябва реално да се ангажираме със заделянето на средства за Стратегическия план за енергийни технологии (SET). Не е достатъчно просто да регрупираме и да сменим имената на вече съществуващи програми за подкрепа. Съгласни сме, че трябва да трансформираме нашата цел в реално увеличаване на средствата, предназначени за изследвания на енергия от възобновяеми източници и енергийна ефективност. Следва да го направим незабавно, при следващия преглед на финансовата перспектива и, разбира се, при преговорите за новата финансова перспектива.

Второ, ако желаем да създадем работните места, които са необходими на икономиката ни, за да излезе от кризата, то тогава е от жизненоважно значение да дадем тласък на демонстрационния етап на иновативните технологии и да улесним тяхното въвеждане на пазара.

В заключение, евентуалното създаване на екологична заетост не може да бъде насочено в правилната посока, ако не разполагаме с висококвалифицирана работна сила. Трябва да инвестираме в образование и информираност с цел да укрепим връзките между стопанските организации и академичните среди и следва да насърчаваме квалификациите за постижения в изследователските и развойни дейности и в иновациите, така че да можем да удовлетворим всеки евентуален недостиг на пазара на труда в областта на възобновяемите източници на енергия.

Fiona Hall, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, можем да поставяме каквито си поискаме цели за решаване на проблема с изменението на климата, но няма да ги постигнем, особено дългосрочните цели за 2050 г., освен ако не инвестираме целенасочено и систематично в разработването и усъвършенстването на устойчива нисковъглеродна технология.

Съединените американски щати основателно са критикувани за това, че не подкрепят целите за намаляване на парниковите газове, но Европейският съюз е много далеч от текущото равнище на инвестиции на Съединените

американски щати. Без подходящи инвестиции програмата на Европейския съюз за инвестиции в устойчиви нисковъглеродни технологии ще спре, а това означава, че стотици хиляди работни места, които биха могли да бъдат създадени тук, в Европейския съюз и в региони като моя – североизточна Англия, които вече започват прехода към нисковъглеродна икономика, без инвестиции тези работни места ще бъдат създадени на други места – в Съединените американски щати и Китай.

Изразявам разочарование, че Комисията се отказва от по-ранен проект на плана SET, в който бяха ясно посочени средствата за установените необходими инвестиции. Ще заеме ли сега Комисията по-недвусмислена позиция, особено относно годишния недостиг от 1 млрд. евро, който г-н членът на Комисията спомена преди малко?

И накрая искам да кажа, че е важно, разбира се, да успеем да усъвършенстваме ядрената технология, по-специално що се отнася до безопасността на работа и управлението на отпадъци, но групата ми е на мнение, че във формулировката „устойчиво развити технологии на база делене на атомни ядра“ има противоречие на понятия. Ще преименува ли членът на Комисията шестата европейска промишлена инициатива просто на „инициатива за ядрена енергия“?

Claude Turmes, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-жо председател, считам, че този Стратегически план за енергийни технологии е просто една празна кутия, защото не е подкрепен със средства. Наистина трябва да помислим откъде могат да дойдат средствата. По-лошото е, че инструментите, които имаше Комисията – NER 300, Планът за възстановяване и определени фондове, които са на разположение днес в Европейската инвестиционна банка – са насочени преди всичко към онези така наречени нисковъглеродни технологии, които са най-ниско ефективни и представляват най-голям риск.

През 2008 г. и 2009 г. над 70% от всички инвестиции на пазара в Европа вече бяха във възобновяеми източници на енергия: вятър, слънце, биомаса. Как става така, че изготвяме Стратегически план за енергийни технологии – и заделяме средства на равнище Европейски съюз – който по същество дава по-малък дял на възобновяемите източници на енергия, отколкото те вече заемат на пазара към момента, като в същото време отклоняваме средства към улавяне на въглероден диоксид и ядрен синтез, който не е посочен в този документ, но който до момента получава най-голям дял от средствата на Европейския съюз?

Нашият проблем е, че заради определени лобита нямаме смелостта да посочим правилните приоритети и считам, че Международната енергийна агенция (МЕА), която не е някаква екологична обществена организация, има съвсем ясни приоритети. Петдесет и пет процента от всички намаления на въглероден диоксид ще дойдат от енергийна ефективност. Защо отпуснахме нула евро за енергийна ефективност в пакета за възстановяване на Европейския съюз? Тридесет до тридесет и пет процента от намаленията на парниковия газ въглероден диоксид ще дойдат от възобновяеми източници на енергия, а в най-добрия случай едва 10% ще дойдат от улавяне на въглероден диоксид и 10% от ядрена енергия. Това е според МЕА, а не според някоя екологична обществена организация. И така, дори в Европа, по отношение на това, как отпускаме средства, изоставаме от това, което МЕА казва на правителствата.

Единственият начин е да поставим ясни приоритети. Първо: енергийна ефективност; второ: възобновяеми източници на енергия, защото те намаляват въглерода, без да представляват опасност; и след това останалите технологии.

Giles Chichester, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, трябва да изразя известно съжаление по повод фикс идеята за ядрена енергия, изразена от лявата страна на Парламента, което доведе до това днес в залата да имаме две резолюции, чието съдържание се припокрива в по-голямата си част с изключение на въпроса за ядрената енергия, по-специално, защото това е единствената технология, за която е доказано, че произвежда огромни количества електроенергия в Европа при изключително ниски въглеродни емисии.

Ако възнамеряваме да спрем да използваме изкопаеми горива – особено нефт и въглища – то ще са ни необходими всички нисковъглеродни технологии, които съществуват. Много от тях са дори още по-мощни от производството и трябва да сме реалисти за това, колко успешно сме се справили с постигането на целевите равнища на енергия от възобновяеми източници. Европейският съюз има традиция да поставя много амбициозни цели и да показва 100% неуспех при постигането им. Трябва да се постареем повече.

Междувременно трябва незабавно да увеличим дела на европейската електроенергия, произвеждана от ядрена енергия. Тя вече осигурява най-големия дял от електроенергията, но след преминаването към и разработването на нови технологии ще ни е необходима електроенергия за базово натоварване, която да поддържа светлините и например да захранва електрическите превозни средства.

Има огромен потенциал в новите екологични технологии, като например слънчевата топлина от Сахара и вятърните паркове от Северно море, да не споменаваме улавянето и съхранението на въглероден диоксид, както и най-основните подобрения в енергийната ефективност, по който въпрос – поне по него – съм съгласен с колегата от групата на Зелените от другата страна, но всичко това изисква мащабни инвестиции, а това именно е основният въпрос, който разискваме днес.

Marisa Matias, *от името на групата GUE/NGL.* – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, тук сме, за да разискваме цялостната смяна на европейската енергийна система посредством инвестиции в нисковъглеродни технологии.

Смятам, че това е едно от най-важните предизвикателства, както беше посочено в съобщението. Това е едно от предизвикателствата, върху които трябва да съсредоточим вниманието си, но няма яснота, затова е важно да зададем тези въпроси и да потърсим яснота. Очевидно е, че липсва не само финансова яснота, но и политическа.

Говорим за енергийна ефективност, за улавяне на въглерод, за ядрена енергия, биогорива, слънчева енергия, говорим и за енергийната ефективност като най-евтиния начин да намалим емисиите. Учудва ме, че други, много по-евтини начини за намаляване на въглеродните емисии, не се споменават дори бегло в това съобщение, като например, намаляване на потреблението на енергия, производство на микро равнище, разпределение и различни форми на разпределение, както и различни проекти, които не е задължително да бъдат големи структури, както и достъп до енергия. Считаю, че тук определено ще имаме принос за постигане на по-голяма финансова яснота, така че да изберем най-евтиния план.

Ето защо, като част от тази финансова и политическа яснота, трябва да разискваме онова, което според мен представлява жизненоважен въпрос, а именно, че акцентът винаги пада върху публично-частните партньорства, сякаш те са универсалният отговор.

Когато питаеме откъде идват средствата, Комисията ни отговаря, че те идват оттам, където ги има. Признавам, че не ми става по-ясно, когато чуя, че парите щели да дойдат оттам, където ги има, без да се казва къде точно е това там.

Ето защо по отношение на това да се разчита на публично-частни партньорства, което винаги се казва щом стане въпрос за нисковъглеродни технологии, сме убедени в следното: от това, че не знаем откъде ще дойдат парите и от това, че знаем, че има публично-частни партньорства, ни става ясно още в самото начало кой ще плати. В началото ще платят данъкоплатците, ще платят потребителите, които, съвсем случайно в крайна сметка са и данъкоплатци. Ясно ни е също така, че онези, които ще платят по-малко, са институциите и частните организации, че те ще направят инвестициите, на тях им се плаща за това, но в крайна сметка, ще запазят печалбите за себе си.

Без тази яснота ми се струва, повтарям, че систематично оставяме на бъдещите поколения да плащат сметката за промяната на европейския енергиен модел.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, по принцип всички сме съгласни, че планът SET заслужава подкрепа. Имаме съгласие по големи части от текста, но имаме два проблема. От една страна, няма да можем, и тук най-вече се обръщам към г-н Turmes, да окажем заедно натиск върху държавите-членки и върху Комисията, ако продължаваме да водим идеологическо разискване, в което темата винаги е ядрената енергия. Това е точката, която се явява пречка в днешното гласуване. Постигнахме компромис по плана SET и той се състои в това, че сме посочили критериите, според които желаем да дадем нашата подкрепа, като тези критерии са ясно определени, а именно – устойчивост, конкурентоспособност и сигурност на доставките. Казахме, че желаем да работим, без да се ограничаваме до определени технологии и отново водим идеологическо разискване относно ядрената енергия, разискване, което може да бъде водено, но което, в крайна сметка, е безсмислено в контекста на плана SET.

Съгласен съм с Вас по въпроса какво точно може да постигне планът SET. Получи ли ясен отговор въпросът до каква степен държавите-членки са готови да намерят последователен подход в енергийната политика? Днес от Съвета чуваме единствено банални фрази. Проблемите не се крият толкова в това, какво сме заложили в плана SET, а как различните средства за изследвания, иновации и средствата от плана SET, въпросът за демонстрационните съоръжения, въпросът за транспонирането на европейските директиви на национално равнище – как всичко това си взаимодейства. В момента сме на етап, при който трябва да кажем пределно ясно, че можем да изготвим друг план SET и че можем да приемем друг план SET, но в момента са ни необходими реални мерки. Имайки това предвид, не следва винаги да спорим за детайлите. Следва да увеличим натиска върху Комисията и държавите-членки, така че да има напредък по отношение на прилагането.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-жо председател, пожелателните настроения не са достатъчни, за да се извърши преход към устойчиви, възобновяеми източници на енергия и към щадящо климата общество. Необходими са и значителни инвестиции. Частният сектор до голяма степен трябва да сподели отговорността за финансиране на основните научни изследвания, а държавите-членки трябва да поемат по-голям ангажимент. В допълнение, трябва да бъдат осигурени повече средства от бюджета на Европейския съюз.

Много просто, бюджетът трябва да бъде адаптиран, за да отговори на политическите приоритети, свързани със слънчевата и вятърната енергия, енергийната ефективност и т.н. Трябва да променим приоритетността и да преразпределим средства в рамките на бюджета на Европейския съюз. Само така ще можем да запазим доверието към плана SET и към членовете на Парламента.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, изминаха три години, откакто Съветът си постави за цел до 2015 г. да има до 12 работещи демонстрационни проекта за улавяне и съхранение на въглероден диоксид, но до момента не можем да се похвалим с много.

Да, определили сме източник на финансиране и имаме проекторешение от Комисията, което очаква потвърждение от Парламента във връзка с това, как да бъде използвано това финансиране, но преди края на следващата година няма да успеем да определим проект, който да отговаря на изискванията за такова финансиране. Графикът е много напрегнат и спазването на 2015 г. като краен срок става все по-трудно. На всеки един етап се наблюдава изоставане.

Позволете ми да поискам от Комисията да вземе под внимание следните неща. Първо, този график трябва да се проучи. Има ли въобще някаква възможност от него да отпаднат дни или седмици? И по-специално, възможно ли е да упражним максимален натиск върху Европейската инвестиционна банка, за да се придържа към разпределението, което ѝ беше посочено в проекторешението?

Второ, след като приключи процедурата по комитология на Парламента, Комисията следва да направи изявление относно графика. Тя следва да го публикува. Това ще помогне да се гарантира, че закъсненията са сведени до минимум. Така всеки ще работи за спазването на поредица от крайни срокове.

И в заключение, не забравяйте, че най-значителният фактор за закъснение вероятно ще бъде изготвянето от страна на разработчиците на проекта на искането за получаване на разрешително за строеж за тръбопроводите и сходните съоръжения, които да отвеждат въглеродния диоксид. Това може да отнеме доста време и да направи крайния срок напълно неприложим.

Ето защо ще си позволя да поискам от Комисията да направи изявление, в което да настоява разработчиците, които желаят да получат европейско финансиране, да започнат веднага да подават исканията си за получаване на разрешително за строеж. Нека вложат парите си в смислени начинания.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Г-жо председател, резолюцията, която беше представена, илюстрира много добре господството на политиката в областта на климата над енергийната сигурност в Европейския съюз. Тя също така ясно показва антиядрените предразсъдъци на част от Парламента. Получава се така, че ядрената енергия е единственият доказан нисковъглероден източник на енергия за масово производство, но въпреки това бива подлаган на остра критика в тази резолюция. Планирано е ограничените финансови средства на Европейския съюз да бъдат инвестирани в определени енергийни източници, просто защото те са устойчиви, а това представлява сериозна пазарна намеса. Тази политика определено ще ограничи разходите за стратегически, големи инфраструктурни проекти, които днес вече са необходими, и за подпомагането на междусистемните връзки. Просто няма да има достатъчно средства за енергийна сигурност. Ето защо не можем да приемем тази резолюция днес.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-жо председател, г-н министър, г-н член на Комисията, отлично ни е известно, че зависимите от наркотици са много опасни, защото те не биха се спрели пред нищо, за да си набавят поредната доза. Всъщност знаем, че всяка форма на зависимост е нежелано явление, което трябва да бъде изкоренено. В Европейския съюз нашата икономика е зависима, а тази зависимост е подхранвана от вносният нефт и газ. Трябва да променим това положение. Трябва да увеличим инвестициите в технологии, които пряко ще увеличат употребата в Европейския съюз на слънчева, вятърна енергия, енергия, добивана от вода и биомаса. Нещо повече, има няколко силни довода в полза тъкмо на тези технологии. Първо, ако не инвестираме в тези технологии, зависимостта ни от нефт и газ може единствено да се увеличава и положението ще се влошава, защото тези ресурси ще стават все по-недостатъчни в целия свят и цените ще бъдат все по-високи. Второ, правейки тези инвестиции, в същото време ще можем да насърчим най-вече малките и средните предприятия, ако им предоставим определени предимства, когато кандидатстват за финансови средства и финансиране. Трето, инвестирайки в нови технологии, директно ще преодолеем текущите пречки пред

балансирането на електроенергийните мрежи с различни количества електроенергия, произведена от слънце и вятър. Госпожи и господа, време е за действия. Трябва да намалим зависимостта си от вносни нефт и газ и трябва да подкрепим инвестициите точно в тези технологии, които ще увеличат и насърчат използването на енергийни източници от слънце, вятър, вода и биомаса.

Благодаря ви за вниманието.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Г-жо председател, имаме повод да изразим задоволство от плана SET. Без тези 59 млрд. евро, които сега се инвестират в надеждни енергийни проекти, няма да постигнем до 2020 г. целта си от 20% енергия от възобновяеми източници. Инвестициите в реални и устойчиви възобновяеми източници на енергия заемат две трети от средствата, предвидени в плана SET. Това се отнася, разбира се, за фотоволтаиците, вятърните турбини и биомасата. Планът SET обаче не е важен и добър само защото ни гарантира по-чиста енергия. Планът SET е от ключово значение и за нашите опити да оставим зад гърба си социалната и икономическата криза. Чрез тези мащабни инвестиции в съвременни енергийни технологии ще можем да създадем стотици хиляди екологични работни места. Също така ще можем да превърнем Европейския съюз в център на знанието, що се отнася до екологичните и устойчиви технологии. Нека обаче не забравяме, че тези инвестиции са свързани с отговорност: отговорност да гарантираме, че много от хората, които в момента са заети в енергийния сектор, ще получат възможност да преминат обучение за промяна и повишаване на квалификацията. Ето защо инвестициите в технологии трябва да вървят ръка за ръка с инвестиции в хората.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Г-жо председател, искам да изложа накратко две мнения. Първото е свързано с важноста на инвестициите в нисковъглеродни технологии, а второто с улавянето на въглерода в селското стопанство.

Първо, погледнато реално, от съществено значение е Европейският съюз да съсредоточи вниманието и бюджета си върху Стратегическия план за енергийни технологии. За да може Европейският съюз да постигне целевите си равнища за 2020 г., от основно значение несъмнено ще бъде увеличаването на целевите инвестиции в нисковъглеродни технологии.

Второ, трябва бъдат засилени изследванията и инвестициите в улавяне и съхранение на въглерода, като начин да се борим реално с изменението на климата. Тук селското стопанство може да играе ключова роля при улавянето на въглерода и може да спомогне за постигането на целите за 2020 г.

Почвените биомаси и естественото задържане на въглерод – въглерод в почвата – могат допълнително да помогнат на земеделските стопани, като ограничат ерозията и намалят количеството на използваните торове. Необходими са допълнителни изследвания и инвестиции, за да бъде използвано пълноценно селското стопанство и земеделските земи за улавяне на въглерод и за подпомагане при постигането на целите за 2020 г.

За бъдат постигнати осезаеми резултати, трябва да е налице адекватна и ефективна подкрепа за иновациите и изследванията на нисковъглеродни технологии.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-жо председател, приветствам инициативата да разговаряме за инвестиции в нисковъглеродни технологии, но по-конкретно за енергоспестяване и осигуряване на по-сигурни и диверсифицирани енергийни доставки. Искам по-специално да разгледам използването на средствата на Европейския съюз.

Регионът, който представлявам, вече има финансиране от Европейския съюз в размер на 250 млн. евро за икономически растеж с ниски въглеродни емисии. Макар неговите амбиции да заслужават възхищение, практическите резултати от това финансиране по отношение на смислените инвестиции съвсем не оправдаха очакванията.

В източна Англия, включително университетът Кембридж, също се намират водещи изследователски инсталации, като са сключени над 250 договора за отпускане на безвъзмездни средства по Седмата рамкова програма. Вижда се няколко отлични новаторски изследвания, но има множество въпроси, свързани със сложността, особено за малките и средните предприятия, бюрокрацията и липсата на гъвкавост при адаптирането към новостите и науката. В някои случаи има потресаващи примери за късни плащания от самия Европейски съюз.

Когато обсъждаме как да бъдат инвестирани средствата на данъкоплатците в бъдеще, следва да видим поуците от вече извършеното и да гарантираме, че в бъдеще ще оползотворяваме по-добре тези средства.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Постигането на целите, свързани с опазването на климата, поставени от Европейския съюз, зависи от изготвянето на стратегия, която да подкрепя постепенния преход към нисковъглеродна промишленост и използването на устойчива енергия.

Използването на нови технологии може да намали потреблението на енергия в сградите с до 17%, въглеродните емисии от транспорта с до 27%, а въвеждането на интелигентно измерване може да намали потреблението на енергия с до 10%. Необходима е стандартна методология за измерване на потреблението на енергия и на въглеродните емисии, за да се постигне оптимално потребление на енергия в публичния и частния сектор. Имайки това предвид, трябва да разполагаме с общи минимални функционални спецификации и оперативно съвместими интелигентни мрежи на европейско равнище.

Комисията трябва да съфинансира възможно най-голям брой мащабни проекти, за да улесни стандартното използване на интелигентно измерване и интелигентни мрежи, включително в държавите-членки, които все още не разполагат с тези технологии.

Бих искал да попитам Комисията дали възнамерява към момента да осигури допълнителни средства от бюджета на Европейския съюз, за да насърчи малките и средните предприятия да разработват технологии за производство на нисковъглеродна устойчива енергия.

Благодаря ви.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Необходима ни е амбициозна и интелигентна промишлена политика, която да даде възможност на Европейския съюз да запази както своята конкурентоспособност в световен мащаб и работните места, така и производството в рамките на Европейския съюз. Инвестициите в нисковъглеродни технологии ще помогнат на Европейския съюз да преодолее икономическата криза и може да създадат около 2,7 млн. работни места до 2020 г.

Европейският съюз трябва да инвестира в европейски инициативи, които насърчават използването на възобновяеми източници на енергия и тяхното интегриране в европейската електроенергийна мрежа, както и в биогорива и екологичен транспорт. Бързи резултати могат да бъдат постигнати чрез инвестиции в интелигентни градове и в енергийната ефективност на сгради, особено жилищни сгради.

Настоятелно призовавам Комисията и държавите-членки да увеличат бюджетните средства, отпуснати за енергийна ефективност на жилищни сгради и при междинния преглед на използването на структурните фондове да приемат мерките, които са необходими за гарантиране на по-добро усвояване на тези 4% от средствата от ЕФРР за енергийна ефективност на жилищните сгради. Това ще даде възможност да се повиши този процент в периода 2014–2020 г.

Благодаря ви.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Обсъждането на инвестициите в нисковъглеродни технологии засяга методите за адаптиране на икономиките на държавите-членки към изискванията за намаляване на емисиите от парникови газове. Независимо от тенденцията климатичните и метеорологичните условия на нашия континент през последните няколко месеца да предоставят доводи на учените, които поставяха под въпрос влиянието на хората върху изменението на климата чрез емисиите на въглероден диоксид, следва все пак, когато говорим за нискоемисионни технологии в този контекст, да зададем следния въпрос: как могат да бъдат обезпечени средствата за разработването на чисти технологии, за да се постигнат максимални резултати във възможно най-кратки срокове?

Смятам, че системата, която се създава с цел подпомагане на научноизследователската и развойната дейност трябва да бъде възможно най-гъвкава, да създава възможност средствата да бъдат управлявани по начин, който съответства на динамиката на научните изследвания. Възниква въпросът дали и как се планира да бъдат създадени устойчиви механизми за подпомагане на инвестициите в нискоемисионни технологии?

В заключение бих искал да добавя, че без значение колко важни доводи ще се намерят в подкрепа на инвестициите в разработването на нискоемисионни технологии, това не следва да се случва за сметка на политиката на сближаване.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Г-жо председател, в съобщението на Комисията от 23 януари 2008 г., озаглавено „Подпомагане на ранни демонстрационни дейности за устойчиво развито производство на електроенергия на база изкопаеми горива“, което е част от пакета от документи относно енергетиката и изменението на климата, се посочва, че Европейският съюз ще подкрепи изграждането на 10 до 12 демонстрационни инсталации за улавяне и съхранение на въглероден диоксид. В края на 2008 г.

Европейският парламент също се ангажира с въпроса в своя резолюция. В параграф 11 от този документ се посочва, че представените от Комисията мерки не са достатъчни за осигуряване на необходимите стимули за изграждане на 12 демонстрационни съоръжения до 2015 г., като параграф 18 посочва, че е крайно необходимо поне 12-те демонстрационни съоръжения, които са набелязани за подкрепа, да покриват всички възможни комбинации между трите технологии за улавяне и съхранение на въглероден диоксид.

Предполага се обаче, че финансовите средства ще бъдат набавени от продажбата на 300 млн. квоти за емисии на въглероден диоксид от резерва за нови участници, познат също и като NER300. Следователно сумата, предназначена за подкрепа за изграждане на демонстрационните инсталации трябва да зависи от пазарната цена на квотите. Изчислено е, че това ще бъдат между 7–12 млрд. евро. От предложенията за решения на Комисията, съдържащи се в предложението за резолюция, може да се направи изводът, че подкрепа съгласно NER300 ще е достатъчна за шест проекта за улавяне и съхранение на въглероден диоксид в производството на електроенергия и два в промишлеността.

Желае ли Съветът в сътрудничество с Комисията да подкрепи изграждането на още две до четири съоръжения, и ако да, как смята да го направи?

Roger Helmer (ECR). – (EN) Г-жо председател, днес се наслушахме на празни приказки за екологични проекти. Истината е, че нашата фикс идея за възобновяеми източници на енергия води до покачване на цената на електроенергията и принуждава европейските граждани да изпитват горивна бедност. По-високи цени на електроенергията означава, че енергоемките предприятия в Европа просто ще трябва да се откажат и да се преместят в по-благоприятни райони. По-високи цени на електроенергията означава по-нисък растеж и по-голяма безработица, а те струват работни места. Виждал съм едно единствено официално изследване по въпроса за екологичните работни места. Проведено е в Испания и показва, че за всяко едно работно място, създадено в екологичния сектор, някъде са били закрити 2,2 работни места.

Ако имаме сериозни намерения по отношение на нисковъглеродната електроенергия, има само едно решение и това е ядрената енергия. В цяла Европа започваме да говорим за нов ядрен капацитет и това е добре. За да продължат да светят лампите, трябва ни ядрен ренесанс и то бързо.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Изследванията и технологиите играят основна роля за развитието на общество с ниски емисии на въглерод. От ключово значение е да се инвестира в радикална социална промяна, основана на устойчивост на градовете, децентрализирано производство на енергия и конкурентоспособност на промишлеността. Това е политика от съществено значение за проспериташо и устойчиво общество, което е подготвено за предизвикателствата на изменението на климата, енергийната сигурност и глобализацията и е лидер в световен мащаб в областта на чистите технологии.

Стратегическият план за енергийни технологии се стреми да допринесе за постигането именно на тази цел. Приветствам основните насоки, представени в съобщението относно това, как да бъде организирана логиката на намеса между публичния и частния сектор, между Общността, националното и регионалното финансиране.

Важно е обаче да се увеличи публичното финансиране за научни изследвания в областта на чистите технологии. Европа трябва също така да създаде условия, които насърчават по-големи частни инвестиции в тази област. Спешно трябва да преминем от думи към дела.

Приоритетите на бъдещите финансови перспективи на Европейския съюз и Осмата рамкова програма за научноизследователска и развойна дейност трябва да бъдат енергийната сигурност, борбата с изменението на климата и околната среда. Това е единственият начин, по който ще съумеем да запазим конкурентоспособността на нашата промишленост, да насърчим икономическия растеж и да създадем работни места.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, това не е просто обичайно разискване, а следва да е съвсем конкретно и да задава ясни и конкретни въпроси – какви са средствата и откъде да ги получим – и се надявам, че Парламентът очаква също толкова ясни и точни отговори днес и на предстоящите заседания на Съвета на 12 и 25 март.

Искаме ясно да заявим на Комисията и на Съвета, че Европейският съюз, който поведе борбата срещу емисиите в атмосферата и изменението на климата в света, сега трябва да бъде последователен, ако не иска да загуби доверието към себе си. Той трябва да направи всичко по силите си, за да постигне тези цели. Трябва да ни е ясно, че обсъждането на икономика с ниски емисии на въглероден диоксид означава един вид коперникова революция за системата на производство; означава мащабна промяна, ясни приоритети и политическа воля, но преди всичко достатъчни средства и инструменти.

Известно ни е също така, че тази коперникова революция е жизненоважна, за да може нашата система на производство, европейската промишленост да остане конкурентна. В много държави, в много изследователски центрове и в много университети интелектуалните ресурси са налице, има възможности и воля: сега е моментът да се задвижи процесът. Всички трябва да участват, както казаха г-н членът на Комисията и Съветът: държавите-членки, предприемачите и частният сектор трябва да участват. Считам обаче, че основната задача по организирането на това сложно сътрудничество е на Европейския съюз.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, всички сме съгласни, че по-добрата енергийна ефективност е първата стъпка по веригата, но в моето изказване искам да насоча вниманието ви към политическото обръкване и безпокойство по отношение на енергията от биомаса.

Считам, че специално Парламентът и Комисията, както и Европа като цяло, обърнаха гръб на определени аспекти на енергията от биомаса, когато имаше повишаване на цените на храните през 2007 г. и 2008 г. Малцина от нас говорят за реалността, с която се сблъскват в момента повечето от земеделските стопани в Европа, която представлява криза на доверието, защото цените отбелязаха рязък спад. Въпреки това все още няма последователно политическо послание към тях относно използването на земя и използването на техните площи за отглеждане на енергийни култури.

В Ирландия по-специално имаме правителство, което пренебрегва тази област. Вижте, промишлеността се нуждае от политическа определеност; политиците не успяват да осигурят именно такава определеност и видяхме до какво води това.

Ако говорим за инвестиране в изследвания, а няма внедряване на изследвания поради това, че вземаме погрешни политически решения, ние си губим времето.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-жо председател, г-н член на Комисията, финансирането на прехода към екологични нисковъглеродни технологии ще бъде особено трудно в новите държави-членки. Един мощен и много важен източник за централноевропейските и балтийските държави би било използването на емисионните кредити, натрупани съгласно системата за търговия с емисии в съответствие с Протокола от Киото, като по този начин ще бъде извлечена печалба от климатичните ресурси на тези държави. Условието това да се случи, разбира се, е създаването на система за периода след Киото или подкрепа от Европейския съвет и Комисията в нашите усилия да извлечем максимална полза от оставащите ни климатични ресурси. Като докладчик по биогаза съм добре запознат с цената на новите технологии и следователно с това, че технологичното развитие ще бъде много важно. Изключително важно е да се стремим към този аспект в рамката на общата селскостопанска политика, например, като променим състава на смеските за храна на селскостопанските животни, въвеждайки методи за оран, различни от дълбоката оран, и въвеждайки нови, иновационни технологии.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Един от най-важните приоритети, заложили в дългосрочната стратегия на Европейския съюз, следва да бъде създаването на иновативна икономика, например посредством трансформиране на съществуващата в момента енергийна система с помощта на нискоемисионен модел, по-специално на модела, основан на чисти въглеродни технологии. Около 80% от първичната енергия, използвана в Европейския съюз, се произвежда от изкопаеми горива. През последните няколко десетилетия мрежите и веригите бяха модернизирани по отношение на осигуряването на обществото на енергия, произведена именно от тези източници. Икономическият растеж и благоденствие са постигнати с нефт, въглища и газ, затова преходът към други източници няма да стане за един ден.

Европейският стратегически план за енергийни технологии, който е стълб на политиката на Европейския съюз в областта на енергетиката и климата, е правилна стъпка в посока към преминаване на Европейския съюз към иновативна икономика, при условие разбира се, че тя взема под внимание финансирането на чисти въглеродни технологии. Ако Европа иска да постигне амбициозните цели за намаляване на емисиите по икономичен начин, от съществено значение е да увеличи средствата за изследвания в областта на чистите, устойчиви и ефективни енергийни технологии и да подобри съгласуваността при обединяването на усилията, потенциала и ресурсите както в публичния, така и в частния сектор.

Индустриалните революции в миналото показват, че технологиите могат да променят завинаги начина ни живот. В момента имаме единствена и реална възможност да променим нашия модел на производство на енергия. Инвестирането обаче в разработване и насърчаване на източници на чиста енергия от възобновяеми източници може да бъде осъществено единствено ако Общността гарантира достатъчно равнище на финансиране и включи тези инвестиции в списъка със стратегически цели на Европейския съюз.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, в разискването по вариантите за енергия пред Европейския съюз, едно нещо е сигурно: най-важният, най-евтиният и най-устойчивият енергиен източник е спестената енергия. Поради природни, исторически, културни и икономически причини, планинските региони са модел за намаляване на потреблението на енергия в съответствие със съвременния живот и в тях се провеждат мащабни експерименти с използването на възобновяеми източници на енергия с ниски емисии на въглерод.

Планинските региони произвеждат почти цялата водноелектрическа енергия на Европа. И за да илюстрирам с пример, само провинцията в Италия, от която съм аз, произвежда 12% от водноелектрическата енергия на цялата държава. Също така в планинските райони е натрупан исторически опит в изграждането на сгради, които са по-ефективни що се отнася до енергоспестяването. Успяхме да изградим жилища, които са напълно самостоятелни по отношение както на електроенергия, така и на отопление и които осигуряват дори повече енергия, отколкото употребяват, очевидно с помощта на съвременни технологии. Планините често са опитно поле и затова са отлична среда за извършването на експерименти, насочени към по-добро използване на биомасата, слънчевата енергия, геотермалната енергия, термопомпите и най-вече за цялостно модернизиране на електроразпределителните системи.

Г-н член на Комисията, планините са пълни с енергия, чиста енергия: просто трябва да се възползваме от нея. Ето защо искам Комисията да включи планинските региони в своята стратегия, да проучи внимателно техния опит и да уважи тяхното право да получат справедливи компенсации за цялата енергия от възобновяеми източници, която вече е осигурена от тези региони. Член 174 от Договора от Лисабон признава ролята на планините, което ни дава основание с нетърпение да очакваме инициатива от Комисията за прилагане на този член, както и европейска планинска политика в областта на енергетиката.

Ето защо призовавам Комисията да спази препоръките от доклада Durnwalder, в Комитета на регионите, и да включи в оценката на европейските територии енергийните въпроси и производствения капацитет на планинските региони по отношение на енергията от възобновяеми източници и пасивното строителство.

Планините, които заемат 40% от територията на Европа и са дом на 90 милиона души, до момента са считани за райони в неравностойно положение: посредством прилагането на иновативни и последователни енергийни политики тези региони могат да преодолеят този недостатък и да осигурят жизненоважен стимул за постигането на целите, поставени в стратегията 20-20-20, като покажат, че енергийната независимост е постижима, и то на приемлива цена, ако е налице твърда политическа воля.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Европейското селско стопанство често е сочено за основен източник на глобалното затопляне. Разбира се, това схващане не е напълно вярно. От друга страна, не можем да пренебрегнем приноса, който може да има селското стопанство за намаляване на емисиите на въглероден диоксид.

Този въпрос със сигурност вече е разглеждан от други оратори. Съхранението на въглерод, биомасата, както и инвестициите в намаляването на количествата на използваните торове са само няколко примера за начина, по който е засегнато селското стопанство от този проблем. Ето защо в контекста на разискванията относно инвестициите в нисковъглеродни технологии считам, че селското стопанство трябва да бъде сред приоритетите, а не да бъде напълно пренебрегвано, както се случва например в друга европейска стратегия. Имам предвид стратегията „ЕС 2020“.

Благодаря ви.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, говоря от свое име и бих искала да кажа на моя колега следното: според мен ядрената технология не е решение и също така не е, поне аз смятам така, възобновяем източник на енергия.

Задачата ни тук е да изготвим мерки, които ще са в полза на нашите деца и на бъдещето ни в дългосрочен план. Ето защо е много важно да намалим емисиите на въглероден диоксид, въпреки че такова намаление не трябва да бъде за сметка на околната среда – с други думи трябва да обърнем сериозно внимание на това, кои мерки ще бъдат финансирани и в кои мерки ще бъдат правени инвестиции. Не трябва да съхраняваме въглеродния диоксид, а в същото време да съизпваме нашата околна среда.

2010 г. е година на биологичното разнообразие и е много важно да запишем в тези документи, че всички инвестиции, всички мерки, трябва да бъдат разглеждани и в светлината на опазването на нашата околна среда за децата ни, за бъдещето ни и за биологичното разнообразие.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, разискването за прехода към нисковъглеродна икономика не трябва да ни кара да забравяме този факт. Преходът едва ли ще бъде безпроблемен процес. След няколко години ще се сблъскаме с последиците от недостига и постепенното изчерпване на основния източник на енергия, от който зависим: изкопаемите горива. Тези горива служат също така за суровина в много важни видове промишленост, като например химическата и фармацевтичната.

Крайно необходимо е човечеството да съумее да управлява разумно оставащите световни нефтени запаси, което означава преди всичко изключителна пестеливост.

Тъкмо в този контекст приемането на плана, наречен „Протокол за намаляване на петрола“, представен в Упсала през 2002 г. и в Лисабон през 2005 г. от група учени и специалисти от различни държави, които са част от Асоциацията за изследване на максимума на добив на нефт и газ (Association for the Study of Peak Oil and Gas), ще бъде от ключово значение за въвеждането на план, който поставя като приоритет доброто и справедливо управление на тези ресурси, смекчаването на техния недостиг и контролирания преход към други основни източници на енергия.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Според мен в този доклад ядрената енергия не е получила полагащото ѝ се място. Решенията, насочени към разработване на алтернативна енергия, енергия от биомаса, вятърна и слънчева енергия, са твърде времеемки и не дават сигурност за постигане на желания резултат. Трябва обаче да развиваме с бързи стъпки нашата енергийна стратегия, като имаме предвид какви бяха последиците от миналогодишната газова криза и заплахата от изменението на климата. Ядрената енергия е най-мощният безвъглероден източник на енергия в рамките на Европейския съюз и в момента осигурява една трета от нашите електроенергийни потребности. Не можем да избегнем по-нататъшното ѝ безопасно развитие. Ще бъде от полза, ако всички осъзнаем това.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-жо председател, следях разискването, което беше доста интересно. Прочетох всичко, което ми позволяват възможностите, по темата.

(EN) Искам да засегна два аспекта. Първо: беше зададен въпросът откъде ще бъдат набавени средствата? Второ: как ще бъде координирана научноизследователската и развойна дейност?

Струва ми се, че в това отношение се открива възможност трите институции на Европейския съюз – специалисти от Парламента, от Съвета и от Комисията – да се обединят като ръководна група. Първо: която да осигури необходимото финансиране чрез публично-частни партньорства, като евентуално се поставят цели за всяка държава; и второ: която да гарантира правилното провеждане и да координира изследванията. Трябва да се осъществява ИДП – изследване, демонстрация и предаване – като част от финансирането със сигурност да бъде обвързано с успешни резултати, в противен случай всеки професор в Европа ще се опитва да прави изследвания, които в крайна сметка ще бъдат неkoordinирани.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Чухме чудесни неща от представителя на Съвета и от Комисията за нисковъглеродните технологии, но той не засегна основния въпрос: откъде ще бъде осигурено финансирането? Определена група от държави-членки вече има готов източник: бившите социалистически държави далеч надминаха своите ангажменти по Киото. Ето защо Европейският съюз би могъл да отиде с високо вдигната глава на конференцията в Копенхаген. Тези държави имат право да продадат своите квоти от въглероден диоксид. Комисията и 15-те първоначални държави-членки обаче искат да им попречат. В случая на Унгария сумата възлиза на няколкостотин милиарда форинта. В Копенхаген Унгария и Полша приеха да използват тези средства за екологични инфраструктури. Следователно това са именно източниците. До момента това предложение се игнорира, което показва, че наистина е вярно: новите държави-членки са считани за втора класа членове на Европейския съюз.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Една от основните цели на Европейския съюз е да развива нисковъглеродна икономика. Целта е до 2020 г. 20% от общото количество енергия да бъде на основата на възобновяеми източници на енергия.

Румъния си е поставила по-амбициозна цел от 24%. Според проучванията регионът на Добруджа в югоизточна Румъния е на второ място в Европа по отношение на потенциал за вятърна енергия, след северна Германия. Към момента там се строи най-големият вятърен парк в Европа, разположен на сушата, който ще има 240 вятърни турбини и ще генерира 600 мегавата възобновяема енергия. Първият етап от проекта ще бъде завършен през тази година, когато в експлоатация ще бъдат пуснати 139-те инсталации. Целият проект ще бъде завършен през 2011 г. в областите Fântânele и Cogeaș в окръг Констанца.

Изпълнението на този проект е важно за енергийната сигурност на Румъния, тъй като той ще спомогне за намаляване на количеството на внасяните енергийни ресурси.

Благодаря ви.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, според това, което чух тази сутрин, считам, че всички сме съгласни по няколко точки: ефективност, енергоспестяване, възобновяеми източници на енергия и нови технологии. Това обаче няма да е достатъчно, госпожи и господа, ако не се справим решително с други два проблема.

Първият е ядрената енергия: плаши ни дори само думата, споменаването на темата. Нека проведем изследвания и да се опитаме да бъдем отговорни, когато ги провеждаме. Вторият въпрос е финансирането: страхуваме се да говорим за публично-частни партньорства според това, което чух тази сутрин. Самата мисъл, че частният сектор може да участва в която и да е инициатива съвместно с публичния се разглежда като нещо неестествено, срамно и подозрително.

Такова партньорство е неизбежно, госпожи и господа, имайки предвид средствата, с които разполагаме. Също така важно е обществеността да си взаимодейства с частния сектор, тъй като тя трябва да се научи да действа икономически целесъобразно и в съответствие с устойчива политика.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Г-жо председател, ще изложа въпроса си накратко. В групите проведехме скучни разисквания, но затова пък обосновани, относно идеологическите въпроси в контекста на технологиите. Нека поне веднъж обаче да зададем заедно въпрос, на който трябва да отговорят Съветът и Комисията. Разисквахме дълго плана SET. Какви са инструментите за неговото прилагане? Какви са сроковете? Какви ангажменти са поели държавите-членки?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Г-жо председател, на този етап няма да говоря по въпроса за идеологията, можем да го разискваме в друг момент, но определено считам, че идеолозите на практика са в другата част на тази зала.

Комисията ще се сдобие с два конкретни инструмента през следващите няколко седмици. Първият е Финансовият инструмент за споделяне на риска, в който все още има средства. Сега тези средства могат да бъдат използвани за ускоряване на напредъка към възобновяеми източници на енергия и енергийна ефективност. Казаха ми, че Генерална дирекция „Изследвания“ на Комисията блокира средствата – тя не желае да използва тези средства за енергетика, а за информационни и комуникационни технологии и в други области. Може би членът на Комисията има какво да каже по този въпрос?

Вторият инструмент включва онези 1 5% – най-малко толкова – от средствата, които очевидно са останали в плана за икономическо възстановяване, и ние като Парламент сме постановили, че тези средства трябва да бъдат използвани за енергийна ефективност, по-специално по инициативата „Интелигентни градове“. Г-н член на Комисията, можете ли да ми кажете нещо и по този въпрос?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Фактът, че днес в Европейския парламент провеждаме разискване относно инвестициите в нисковъглеродни технологии подчертава желанието на Европейския съюз да потвърди своята водеща роля не само в областта на намаляването на потреблението на енергия и в постигането на по-голяма ефективност на това потребление, но също и за гарантирането на една здравословна околна среда. Считам, че ролята ни днес е да насърчаваме изследванията и иновациите, за да посочим решения, които ще поставят основите на една устойчива европейска енергийна система. Ето защо трябва да установим потребностите от финансиране в тази област с цел да повишим в глобален мащаб конкурентоспособността на Европейския съюз.

Считам, че е жизненоважно да насочим вниманието си към конкретния потенциал на екологичната енергия на регионално и местно равнище. Аз съм от регион в Румъния, който предлага значителен потенциал за геотермална енергия, която в момента не се използва в достатъчна степен. За това съществуват различни причини, но считам, че трябва да отредим важна роля на местните органи, като ги насърчим да развиват публично-частните партньорства.

Благодаря ви.

Педро Луис Марин Урибе, действащ председател на Съвета. – (ES) Г-жо председател, следях внимателно разискването тази сутрин и с удоволствие мога да потвърдя, че много от безпокойствата, изразени от Парламента, се споделят и от Съвета. Убеден съм, че заключенията, които ще приемем утре, ще ни дадат възможност да

създадем солидна основа, която да даде отговор на изразеното безпокойство и ще ни даде възможност да осъществим незабавен напредък в стартирането на промишлени инициативи.

Считам, че имаме ясен консенсус относно факта, че тези инициативи са от съществено значение, ако искаме да намалим енергийната си зависимост, да подобрим нашата ефективност, да продължим технологичния напредък, давайки по този начин допълнителен тласък на европейските технологии, и разбира се, да отговорим на предизвикателствата на изменението на климата.

Тези инициативи са необходими и за поддържането на конкурентоспособността на Европа и за създаване на работни места. Смятам, че мога да уверя г-н Helmer: има и други изследвания освен това, с което той се е запознал, някои от които бяха направени от самата Комисия, които показват положителното въздействие върху заетостта, въздействие, което ще бъде дори още по-машабно в дългосрочен план.

Ето защо предлагаме да бъде приложен набор от общи принципи и практики, който да даде насока на съществуващите промишлени инициативи. Това, разбира се, наред с други неща, ще изисква от нас създаването на финансови инструменти и критерии за публична намеса, които са необходими за подкрепа на разработването на тези технологии.

Много силен акцент беше поставен върху финансовите аспекти, като това също е безпокойство, което се споделя и от Съвета. Съветът обаче не може да се ангажира с пренасочването на средства, без да уважи правото на инициатива на Комисията и правомощията, споделяни от Парламента в тази област. Ето защо междуременно трябва да бъдат прилагани текущите споразумения за финансиране.

Въпреки това трябва да отстояваме важноста на това да бъдат увеличени бюджетите ни, за да бъдат разработени тези нови технологии и на факта, че превръщането в приоритет на тези увеличения трябва да бъде основен елемент в бъдещите обсъждания в рамките на европейските институции, по-специално в Парламента.

Мога да ви уверя също така, че Съветът направи и ще продължи да прави всичко възможно, за да гарантира, че Стратегическият план за енергийни технологии (SET) получава адекватно финансиране при условията на текущата финансова рамка и бъдещите рамки.

Както каза и членът на Комисията, бих искал да припомня, че най-общо казано, частните инициативи – частните източници на финансиране – също ще изиграят важна роля; това е област, в която трябва да работим заедно, за да повишим максимално резултатите от публичните финансови средства. Трябва да постигнем широкомащабен, мултиплициращ ефект, който да ни даде възможност успешно да приложим тези инициативи, които са жизненоважни за бъдещето на Европа.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, на първо място искам да Ви благодаря за това разискване. Следях го много внимателно и има много въпроси, които определено трябва да бъдат взети под внимание в бъдещата ни работа.

Нека започна с малко история. След нефтената криза през 70-те години на XX век станахме свидетели на ентусиазъм за иновации, който доведе до повишаване на конкурентоспособността, дори до зачитане на околната среда в безпрецедентен мащаб, но това продължи съвсем кратко. След като цените на нефта спадаха постоянно в продължение на дълъг период от време, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност и прилагане на нови технологии намаляха, отпадна пазарната необходимост от нови технологии, промениха се потребителските навици и се оказахме в период на измамен комфорт, през който зависехме от евтина вносна енергия. Това беше период на илюзорна устойчивост.

Между другото, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност в областта на енергетиката, направени непосредствено след нефтената криза, бяха приблизително четири пъти повече, отколкото са в момента или преди около няколко години.

И къде сме днес след този период на колебливо и безотговорно развитие, в което отсъства инициативен подход? Реагираме на заплахите от изменението на климата и се опитваме да решим проблема със зависимостта на енергийната сигурност, ето защо считам, че инициативната визия е реалистичен и необходим подход, а не химера.

В този контекст – аспектите, подчертани в документа, който приехме преди няколко дни „Стратегията 2020“ на Европейския съюз – не виждаме алтернатива на екологичния растеж. Необходими са ни повече чисти индустрии, а не повече почистващи индустрии. Необходими са ни стимули, цени, разходи и правилните сигнали. Трябва да се съсредоточим върху енергийната ефективност; трябва да се съсредоточим, ако искате, върху ефективността на ресурсите, която е един от основните въпроси, залегнали в „ЕС 2020“.

Сега по втория въпрос, който разискваме – плана SET. Всички изчисления за необходимото финансиране, представени в плана SET, са основани на технологичните пътни карти. Това беше една много сериозна работа. Ако погледнете предложенията, какво предвиждаме, как изчисляваме финансирането, необходимо в бъдеще, ще установите следните цифри: вятърна енергия: 6; слънчева енергия: 16; енергия от биомаса: 19; улавяне и съхранение на въглероден диоксид: 13; ядрена енергия: 7; интелигентни разпределителни мрежи: 2; горивни клетки и водородно гориво: 5; „Интелигентни градове“: 11; „Европейско сдружение за енергийни научни изследвания“: 5 и фундаментални научни изследвания: 1. Когато съберете цифрите, ще видите че общата сума е 75.

Ще припомня, че за ядрена енергия цифрата е 7. Трябва да съм честен. Ядреният синтез не е включен, но този синтез, повтарям, изисква сериозна сума, която трябва да бъде отделена, но ако погледнем ситуацията, считам, че нашето послание от страна на Комисията относно това, къде следва да бъде инвестирана основната част от средствата, е съвсем ясно.

Следващият въпрос са източниците на финансиране и пътните карти. Основните източници, както казах в началото, ще бъдат осигурени оттам, където ги има, а това е промишлеността и държавите-членки. Това означава бюджетът на Европейския съюз, настоящата и бъдещата финансова перспектива, Европейската енергийна програма за възстановяване, Европейската схема за търговия с емисии и, разбира се, използването на други съществуващи инструменти, като в това отношение основно място заема Европейската инвестиционна банка.

Съществува основен проблем със структурата на инвестициите за различните предложени инициативи. Считам, че е съвсем ясно, че вътрешната структура на публичните и частни инвестиции няма да бъде еднаква поради близостта на пазара, поради пазарните несъвършенства, които съществуват при различните видове технологии, които трябва да бъдат преодоляни, но аз определяно считам, че пред вас има сериозен въпрос, особено, когато започнете да обсъждате следващата финансова перспектива, и че трябва да преосмислим приоритетите си и как следва да инвестираме в бъдеще.

Следващото нещо, което искам да спомена, е, че ще започнем всички инициативи с изключение на една – „Интелигентни градове“, която се появи по-късно по ваша инициатива и която засяга главно ефективното използване на ресурси – през 2010 г., но не мислете, че нещата, които разискваме, вече не са в ход: напротив, особено в областта на изследванията. Изследователският съюз работи по този въпрос от няколко години.

Последното, което искам да спомена, е, че с плана SET на практика започваме нещо съвсем конкретно на равнище Европейски съюз. Известно ви е, че по време на предишния ми мандат, аз се борих много активно за европейско изследователско пространство. На европейско равнище разпределяме около пет процента от средствата за изследвания, ето защо, ако не обединим усилията си на равнище Европейски съюз, което означава на равнище Европа, и не избегнем дублирането на усилията ни, не можем да разчитаме на реален успех. Не гледайте само към европейския бюджет. Следва да обединим средствата си, за да повишим научноизследователския си капацитет.

Планът SET е най-добрият, с който разполагаме в момента, за съвместно програмиране на равнище Европейски съюз. Предстоят и други инициативи, и съвсем основателно, но считам, че не следва да подценяваме това, което се случва. Тук става въпрос за публично-частни партньорства, които са изключително необходими, и това е един от въпросите, върху който искам да насоча вниманието ви в бъдеще. Финансовият регламент също трябва да бъде разискван от вас. Той трябва да позволи поемането на рискове, за да можем да решим реално тези проблеми.

Смятам, че подкрепяме едно от най-важните нови постижения в Европа, що се отнася до плана SET, до съвместното програмиране, което е в основата му. Налице е и Европейското сдружение за енергийни научни изследвания – най-добрите открити външно ориентирани изследователски организации – което вече работи съвместно по всички тези важни въпроси.

Ще завърша с посланието, че считам за наш основен дълг да осигурим политическа подкрепа за тази програма.

Председател. – Внесени са две предложения за резолюции⁽¹⁾ съгласно член 115, параграф 5 от Правилника за дейността, в заключение на разискванията.

– Разискването приключи.

(1) Вж. протокола.

Гласуването ще се проведе в 12,00 ч. в четвъртък, 11 март 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Макар да признавам, че това съобщение на Комисията се стреми да ускори разработването на нови технологии с голям потенциал за нисковъглеродни емисии посредством по-голяма енергийна ефективност и използването на възобновяеми източници на енергия, изразявам съжаление, че тази стратегия все още не предоставя по-ясна роля на европейските региони.

Необходимо е на местните органи да бъде гарантирано правилното финансиране, например, като се гарантират средства по време на изпитателния етап на пилотните проекти или инвестиции по време на етапа на изследване и изпитване на проекти за възобновяеми източници на енергия.

Считам, че е важно да бъде включена например геотермалната енергия. Това е възобновяем източник на енергия с огромен потенциал за разширяване във вулканичните региони, който е от особена важност за отдалечените и островните региони на Съюза и за който не са поставени никакви цели.

В този контекст публичните и частните инвестиции трябва да бъдат увеличени посредством разработването на енергийни технологии с цел да бъдат постигнати набелязаните цели за нисковъглеродна икономика и също така за да се подпомогне преодоляването на пазарните несъвършенства, посочени в пакета от документи относно енергетиката и изменението на климата.

András Gyürk (PPE), в писмена форма. – (HU) Считам, че е от съществено значение, когато Европейската комисия, изготвя своя Стратегически план за енергийни технологии, да вземе под внимание размера на подкрепата, необходима за научноизследователска и развойна дейност за екологични технологии. Това е още по-важно, имайки предвид, че на настоящия етап слънчевата енергия, енергията от биомаса и водородната технология в повечето случаи все още не носят търговска печалба. Както правилно подчерта Стивън Чу, министърът на енергетиката на Съединените американски щати, необходим е напредък в изследванията, достоен за Нобелова награда, за да бъдат екологичните технологии конкурентоспособни на традиционните технологии, използващи изкопаеми горива. Сериозният недостатък на плана за екологичните технологии обаче е, че нямаме представа какви средства на Европейския съюз ще бъдат използвани за неговото осъществяване. Имайки предвид, че за изследванията в областта на слънчевата енергия ще са необходими 16 млрд. евро, или 5-те млрд. евро, необходими за технологии, свързани с използването на водород, това буди известно безпокойство. На този етап нищо не показва, че в следващата седемгодишна финансова рамка ще бъдат предвидени увеличени ресурси за изследвания в областта на екологичните технологии. Добре ни е известно, че подкрепата от публични средства не замества усилията на частните инвеститори. Въпреки това Европейският съюз и държавите-членки трябва да увеличат средствата, заделени за изследвания в областта на екологичните технологии. Последващите приходи от системата за търговия с емисии могат да служат като добра основа за това. Залогът съвсем не е за пренебрегване. Не можем да позволим планове за енергийна политика и опазване на климата да имат същата зловеща съдба, каквато имаше Лисабонската стратегия с нейните противоречиви резултати.

Jim Higgins (PPE), в писмена форма. – (EN) За да превърнем в реалност нисковъглеродните технологии, трябва да намерим решение на проблема с недостига на инженери и друг висококвалифициран персонал, който проектира и произвежда съвременни технологии. Такова решение можем да намерим, като създадем или ускорим схеми за обучение или стипендии, които да гарантират, че квалификацията на работниците ще бъде висока, когато настъпи икономическото възстановяване. Трябва да гарантираме наличие на висококвалифицирани и добре образовани работници с подходящото съчетание както на теоретични знания, така и на практически умения. Трябва също така да решим въпроса с все още съществуващите пречки за мобилността в рамките на Европейския съюз, по-специално тези пред изследователите и висококвалифицираните лица и да решим проблема с признаване на квалификациите на инженерите в целия Европейски съюз. Финансовите пазари и институции обикновено са предпазливи по отношение на инвестициите, особено когато става въпрос за малки и средни предприятия има няколко схеми на Европейския съюз за подкрепа на иновациите, макар да е необходимо те да бъдат по-добре синхронизирани и координирани както по отношение на предлагането, така и на търсенето. Трябва да улесним сътрудничеството между малките и средните предприятия и изследователските институти, като насърчим трансфера на ПИС (права върху интелектуалната собственост) и на технологии. Самите предприятия от електротехническата промишленост трябва да бъдат активни в по-голяма степен, когато подкрепят клъстерни инициативи и когато се присъединяват към клъстери. Трябва също така да стимулираме изследванията и иновациите чрез данъчни облекчения или иновационни ваучъри, и като подобрим условията за инвестиране на рисков капитал, например за бизнес ангели или трансграничен рисков капитал.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Глобалното затопляне на климата, причинено от човешката дейност, е факт. Борбата с този процес и отрицателните последици от него е належаща необходимост. Един от начините за справяне с тези проблеми е да се използват екологични и възобновяеми източници на енергия. За да могат обаче тези източници да играят съществена роля в европейската енергийна система, трябва да бъдат изпълнени две условия. Първо, трябва да увеличим наличното финансиране за развитие на изследванията. Второ, трябва да увеличим финансирането за инвестиции, чрез които се прилагат най-съвременните нискоемисионни технологии. Инвестициите в разработването на нискоемисионни технологии, предвидени в Европейския стратегически план за енергийни технологии, са важни от гледна точка на целия Европейски съюз. По-специално обаче са важни за държавите, чиято енергийна промишленост – поради исторически обстоятелства – отделя големи количества въглероден диоксид. Една такава държава е Полша. Усъвършенстването и развитието на технологиите за улавяне и съхранение на въглероден диоксид (CCS) е въпрос от жизненоважно значение за цялата полска икономика.

3. Последиците от бурята „Xynthia“ в Европа (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно последиците от бурята „Синтия“ в Европа.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, само две седмици след ужасното бедствие в Мадейра Комисията беше отново потресена и натъжена по повод смъртните случаи и опустошението, причинени от бурята „Синтия“ във Франция и други европейски държави.

Искам да изразя моето лично съчувствие към всички пострадали от бедствието. Съболезнованията на Комисията са отправени по-специално към семействата и приятелите на загиналите.

Чрез центъра за наблюдение и информация за гражданска защита Комисията внимателно следи събитията, причинени от бурята „Синтия“, като е предложила задействане на механизма за помощ от ЕС. За щастие, френските спасителни служби успяха да реагират на бедствието със собствени средства и не поискаха активиране на механизма.

В момента Комисията проучва съвместно със съответните органи в държавите-членки всички възможности и механизми на равнище ЕС за оказване на финансова помощ за преодоляването на бедствието и за оказване на помощ за възможно най-бързото връщане към нормални условия на живот.

Преди два дни председателят на Комисията Барозу се среща с френския президент Саркози, за да обсъдят положението. Вчера той проведе среща и с членове на Парламента от различни държави. Преди седмица моят колега г-н Хан, членът на Комисията, отговарящ за регионалната политика и Фонда за солидарност, посети най-тежко засегнатите райони във Франция – Ла Рошел и Егийон-сюр-мер – където се среща с национални и регионални органи.

В Мадейра, където бедствието върхлетя две седмици по-рано, органите и спасителните служби постигнаха огромен напредък в борбата с последиците от наводнението. Членът на Комисията Хан посети Мадейра през изминалите почивни дни, за да се запознае лично с обстановката там и да обсъди с местните органи бъдещия курс на действие.

Фондът за солидарност на Европейския съюз беше създаден през 2002 г. като инструмент на равнище ЕС за финансово подпомагане на държавите-членки на ЕС, засегнати от големи природни бедствия, при изпълнение на определени условия. Франция вече заяви намерението си да кандидатства за помощ от Фонда за солидарност. Трябва да подчертая, че регламентът, управляващ Фонда за солидарност, допуска неговото мобилизиране само в случаите на „големи природни бедствия“, при които щетите на национално равнище надвишават прага от 0,6% от brutния национален доход или 3 млрд. евро по цени от 2002 г. За Франция към настоящия момент това означава, че щетите трябва да надвишават приблизително 3,4747 млрд. евро по текущи цени.

При изключителни обстоятелства обаче и при условие, че са удовлетворени конкретни критерии, фондът може да се използва и за по-малки „извънредни регионални бедствия“, особено когато са засегнати отдалечени региони като Мадейра.

Понастоящем френските органи извършват оценка на щетите и тяхното въздействие върху икономиката и условията на живот на населението.

Това са съществени елементи за заявлението, което трябва да бъде получено от Комисията в срок от 10 седмици след бедствието. Това означава преди 9 май. След получаването му заявлението се разглежда от

Комисията възможно най-бързо. Службите на Комисията, по-специално Генерална дирекция „Регионална политика“, предоставят цялата необходима помощ и насоки за изготвяне на заявлението. Установени са добри контакти на експертно равнище с френските органи, което позволява ефективен напредък.

Все пак моля да проявите разбиране, че помощта от Фонда за солидарност не може да бъде платена незабавно. На Фонда за солидарност не следва да се гледа неправилно като на инструмент за непредвидени случаи. Той е инструмент, чиято цел е облекчаване на финансовото бреме при провеждането на спешни операции. Като такива, възможните безвъзмездни средства може да се използват ретроактивно от първия ден на бедствието.

Финансирането на Фонда за солидарност става със средства, набирани с извънредни кампании от държавите-членки, извън редовния бюджет на ЕС. То следва да бъде одобрено от Парламента и от Съвета чрез процедура за коригиране на бюджета.

Както знаете, цялата процедура – от момента на подаване на заявлението до отпускането на безвъзмездните средства – неминуемо отнема няколко месеца. Комисията обаче полага всички усилия да скъси максимално този срок.

Що се отнася до структурните фондове, по-конкретно Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), той може и да не се използва за непосредствени спешни операции. Франция и Комисията започнаха обсъждане на възможностите и евентуалните наложителни промени в програмата, които биха спомогнали за дългосрочна реконструкция и инвестиране в стопанската дейност, засегната от наводнението.

Един последен въпрос, членовете на ЕП вече повдигнаха по време на разискванията относно Мадейра преди две седмици. Комисията ще използва настоящата политическа инерция и ще се опита да отблокира предложението за изменение на регламента относно Фонда за солидарност в Съвета. Парламентът широко подкрепя това предложение и считам, че моментът е подходящ отново да се предприеме съвместно действие по отношение на Съвета.

Elisabeth Morin-Chartier, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, през нощта на 27 срещу 28 февруари бурята „Синтия“ върхлетя с особена сила бреговете на Шарант Маритим и Ванде, моя регион. Петдесет и трима души загинаха, дванадесетина са в неизвестност, а стотици хора останаха без дом.

Това са значителни загуби, утежнени от сериозни проблеми по отношение на инфраструктурата. Имам предвид по-специално язовирите, железопътните линии, водопроводните мрежи, електропреносните мрежи, телекомуникационните мрежи и цялата система от малки и средни предприятия, особено в морския сектор, в сектора на аквакултурата и в земеделския сектор, като 45 000 хектара са залети от солена вода, тъй като източникът на наводнението беше морето.

Това са щети със значителен размер. Това са щети, чиито последици ще се усещат още дълго време, тъй като част от земеделската земя ще бъде негодна за обработване в продължение на няколко години.

Затова призовавам Европейския съюз да прояви солидарност и да бъдат отпуснати средства от Фонда за солидарност на Европейския съюз при възможно най-добрите условия и във възможно най-кратък срок, защото не можем да кажем на нашите съграждани, че средствата ще се забавят и че проблемите не могат да бъдат решени още днес. След посещението на члена на Комисията, на когото искрено благодаря за това, че отиде лично да се запознае с размера на бедствието, и знам, че също беше дълбоко развълнуван от видяното, трябва да обединим нашите усилия за по-добро усвояване на средствата и за постигане на по-скорошен напредък. Непрекъснато се оплакваме, че Европа е прекалено отдалечена от нашите съграждани; нека им покажем тук и днес, че сме способни да реагираме бързо. Съжалявам, че Съветът не е тук, за да ни помогне за изменението на регламента. Във всеки случай бъдете сигурни, че се нуждаем от него и че нашите съграждани го очакват.

IN ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Edite Estrela, *от името на групата S&D.* – (PT) Г-н председател, от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент бих искала да поднеса нашите искрени съболезнования на семействата на жертвите на природните бедствия, засегнали Португалия, Мадейра, Франция и Испания.

Миналата седмица делегация от моята група отиде в Мадейра, посети най-засегнатите от бедствието райони и се срещна с регионални и местни органи, както и със стопански, промишлени, търговски и земеделски сдружения.

От това, което видяхме и чухме, в нашето съзнание останаха поразителни образи и послания. Научихме за цели семейства, загинали в домовете си; чухме драматични разкази на очевидци за хора, погълнати от водите и безследно изчезнали. Цели къщи са се изместили от единия край на улицата на другия, а автомобили с намиращите се в тях пътници са били отнесени от улиците в морето.

Не по-малко впечатляваща беше проявената храброст от населението на Мадейра за овладяване на бедствието. Никога няма да забравя непоколебимостта на хората, които макар и загубили своята работа, дом и лични вещи, отказваха да се предадат. Напротив, захванаха се за работа, готови отново да започнат от нулата. Само за няколко дни тонове камъни, пръст и други отломъци бяха изнесени от центъра на град Фуншал.

Националните, регионалните и местните органи обединиха усилията си за възстановяване на нормалния живот на острова. Затова е важно да бъде обявено, че туристите могат да се завърнат на Мадейра. Неговата природна красота и топлотата на неговите жители ни очакват.

Населението на Мадейра сега очаква и солидарността на европейските институции, за да могат да бъдат възстановени разрушените пътища, мостове и обществени сгради. Търговците, индустриалците и земеделските стопани също се нуждаят от нашата подкрепа за възстановяване на техния живот и принос в икономическото развитие на региона.

Г-н член на Комисията, изключително съм удовлетворена да чуя, че Комисията, както и Парламентът и Съветът, е решила да отблокира Кохезионния фонд – новото предложение, което вече беше прието от Парламента – за да може да се осъществи прилагането на нови правила, приспособени към реалните потребности на обществото.

Както знаете, г-н член на Комисията, необходимо е и реструктуриране на другите структурни фондове и тяхното преразпределение за най-засегнатите райони, защото специалните обстоятелства налагат специални решения.

Giommaria Uggias, *от името на групата ALDE.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа желае да се присъедини към изразените съчувствия към жертвите на бурята „Синтия“, засегнала няколко района на Европа. Необходимо е да се предприемат действия и в това отношение съм доволен от направените днес сериозни изявления от члена на Комисията Поточник, чието експертно мнение ценя и за чиято ангажираност трябва да изкажа благодарност. Във връзка с това отправям към него призив за извършване на необходимите изменения относно Фонда за солидарност, като му напомням, че Парламентът вече прие необходимата мярка с голямо мнозинство през 2006 г. Като се вземат предвид тези положения и смъртните случаи, можем само да повторим от каква критична важност е приемането на подобни мерки.

В същото време обаче, г-н председател, трябва да действаме на няколко фронта, като на първо място бъдат прегледани всички програми за развитие и регионално планиране и бъдат актуализирани с оглед на тяхното въздействие върху околната среда, включително и оценка на последиците върху почвата. Необходимо е да инвестираме значителни средства, за да се предприеме дългосрочно действие с цел прилагането на стратегия за предотвратяване на бедствията. Не става въпрос за незадължителен или произволен избор, а за наложителен избор, ако искаме бедствия като това, което обсъждаме днес, да нямат такива трагични последствия.

Има обаче и икономически причини, ако се ограничим единствено в този аспект, които задължават институциите да предприемат действия по отношение на превенцията. Докато, от една страна, в резолюцията твърдим, че е необходимо отпускане на значителни средства за възстановяване на щетите, от друга страна трябва да пренасочим нашето внимание и работа към инвестиране и инициативи за защита на околната среда, повторно залесяване и опазване на растителността, имайки предвид, че по този начин ще бъдат съкратени разходите за възстановяване на щетите върху околната среда.

Трябва да се поучим от подобни бедствия – съвременният човек трябва да се поучи от тях – не всичко може да бъде контролирано, но всичко може да бъде ограничено със съответните предпазни мерки. Трябва да направим това, г-н председател, и в памет на жертвите, които, за съжаление, през последните дни и седмици в цяла Европа характеризират реалността в нашите региони.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE.* – (IT) Г-н председател, аз също бих искал да изразя най-дълбокото си съчувствие, моето и на моята група, както и моята солидарност със засегнатите региони,

като изразя съжаление по повод сериозните икономически последици от тези природни бедствия, и да поднесе специално съболезнованията си на семействата на жертвите. Важно е също да се подчертае необходимостта националните, регионалните и местните органи да съсредоточат своето внимание върху политиките за ефективна превенция, като обърнат по-голямо внимание на подходящите практики и нормативна уредба относно използването на земята.

Именно поради тази причина ние като група внесохме две изменения, защото считаме, че такива липсват в общата резолюция. Първото гласи: като има предвид, че във Франция бе разрешено строителство върху заливни равнини и естествени мочурища; като има предвид, че спекулата в строителството е насърчила строежа на сгради на уязвими места. За нас това е жизненоважен аспект за постигане на напредък.

Второто изменение призовава съфинансирането със средства на Общността за изпълнение на тези планове, по-специално от структурните фондове, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Кохезионния фонд и Фонда за солидарност на Европейския съюз, да зависи от мерките за устойчивост. За нас това е жизненоважно за окончателното ни решение дали ще гласуваме в подкрепа на резолюцията или не.

João Ferreira, *от името на групата GUE/NGL. – (PT)* Г-н председател, първите ни думи могат единствено да изразят нашите съболезнования и солидарност със семействата на жертвите на това бедствие. Приветстваме думите на Европейския съюз за солидарност със засегнатите региони и градове. Сега е важно тази солидарност да стане реална чрез бързото мобилизиране на необходимите средства и ресурси за облекчаване на шетите, причинени от лошото време.

През изминалите години държавите-членки бяха върхлитани от голям брой бедствия, както показват 62-те искания за мобилизиране на Фонда за солидарност, подадени от общо 21 държави само през първите шест години от съществуването му.

Щетите, причинени от тези бедствия, трудно могат да се оценят, най-вече заради човешките жертви. Във всеки случай икономическата и социалната цена почти винаги е много висока.

Във връзка с това превенцията трябва да играе по-съществена социална роля и да стане фаза с нарастваща важност в процеса на управление на бедствията. Важно е да се развият сътрудничеството и солидарността в тази област в Европейския съюз. Преди всичко, чрез създаване на подходяща финансова рамка за превенция, която ще подпомогне въвеждането на мерки за защита на населението, околната среда и климата от страна на държавите-членки.

Направленията за специална помощ трябва да бъдат, наред с другото, действия като коригиране на потенциално опасни положения, защита на най-рисковите области, укрепване на системите за ранно предупреждение в държавите-членки, както и изграждане и укрепване на съществуващите връзки между различните системи за ранно предупреждение.

Както вече беше казано тук, разумното използване на земята, икономическото и социалното развитие в хармония с природата и задълбоченото сближаване в Европейския съюз също са фактори от жизненоважно значение за предотвратяване на бедствията.

Bruno Gollnisch (NI). – *(FR)* Г-н председател, госпожи и господа, няколко европейски региона бяха върхлетени от безпрецедентни природни метеорологични явления, в резултат на които бяха нанесени огромни материални щети върху икономиката, земеделието и екологията, а за съжаление, бяха дадени и твърде много човешки жертви.

Смея да се надявам, г-н член на Комисията, че освен Вашите подobaващи съболезнования, Фондът за солидарност на Европейския съюз, един полезен в този случай европейски инструмент, ще може бързо и гъвкаво да бъде приведен в изпълнение във Франция и Мадейра, така както беше направено, както някой спомена, и в други европейски държави, за да помогне на моите сънародници във Ванде и Шарант Маритим да възстановят тяхната жизненоважна инфраструктура и услуги.

От това, което казахте, разбирам, че френското правителство все още не е отнесло въпроса до Вас и това силно ме учудва. Трябва да кажа, че има някои аспекти в начина, по който някои хора използват тези събития, които намирам за напълно неприемливи.

Първо, натрапчивата необходимост да се прави връзка между природните бедствия, от които страдаме, с така нареченото глобално затопляне. Няма значение какви политически или псевдонаучни твърдения ни се поднасят, те не могат да диктуват на метеорологичното време и на приливите и отливите в по-голяма степен, отколкото могат да предотвратят земетресенията.

Второто е системното търсене на виновници и изкупителни жертви. Природното бедствие „Синтия“ в западна Франция се дължи на много рядкото съвпадение на две събития: самата буря, разбира се, и необичайно високите приливи, които причиниха скъсването на дигите.

Избухна спор относно разрешителните за строеж, издавани от кметовете, които бяха натоварени с лична отговорност за смъртните случаи в съответните им общини. Никой обаче – нито департаментът, нито регионът, нито публичните служби, специалистите по градоустройство или архитектите – не е възразил срещу разрешителните за строеж, поискани от физически лица.

Избраните представители на региона, и по-специално в малките общини, с право са високо уважавани от своите съграждани. Те носят огромна отговорност за нещо несъществуващо, имат забележително чувство за общия интерес, справят се с все по-тежки задължения, за които отчасти Европа носи отговорност, напълно са изоставени от публичните органи, и аз много исках да изтъкна това тук.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Г-н председател, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) подкрепя резолюцията и препоръчва да се даде подходящ израз на нашите съболезнования и солидарност, както и да се предприемат преки действия. Към това бих искал да добавя няколко точки. Преди всичко, считам за отлично това, че Комисията оказва помощ в критичен момент и че г-н Хан обмисля също как би могъл да промени оперативните си програми. Това също е обещаващо в краткосрочен план.

Истинският проблем обаче е във Фонда за солидарност. Как е могъл Съветът години наред да бави действията на Парламента да направи Фонда за солидарност по-гъвкав? Според мен е много хубаво, че г-н Поточник беше толкова ясен относно факта, че сега инициативата ще бъде поета от Комисията. Испанското председателство наистина трябваше да бъде тук днес, за да потвърди това. Сега е времето да се действа и Парламентът е крайно недоволен от това забавяне.

Проблемът обаче има и второ измерение. Аз съм от Нидерландия. По-голямата част от страната е разположена под морското равнище. Поради това, че пролетното наводнение от 1953 г. е все още живо в спомените ни, ние разбираме, че е жизненоважно да гледаме напред. Знаем, че безопасността и превантивните мерки трябва да вървят ръка за ръка с развитието на тези региони, т.е. развитието на всякакви дейности, които имат въздействие върху крайбрежието. Това определено е постижима цел. В Нидерландия сега имаме план „Делта“ за укрепване на нашите крайбрежни защитни съоръжения и освен това проучваме и други въпроси, при които е наложително обвързването на сигурността с икономическото развитие.

В заключение, позволете ми да добавя, че през 2008 г. в крайбрежния френски град Сен Мало беше предприета инициатива за обединяване на всички крайбрежни региони под егидата на ООН заедно с Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). Организацията на обединените нации сега има план за превенция на бедствия за крайбрежните региони и именно тази световна перспектива е толкова важна. Европейският парламент има пилотен проект за периода 2009–2010 г. и ние подкрепихме участието на нашите региони в него с предоставяне на финансиране, наред с други средства. Това, което следва да приемем като програма за предстоящия период, трябва да има световно измерение.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, бих искала да започна, като изразя най-дълбокото си съчувствие и солидарност с жертвите на наводненията в Мадейра и на бурята „Синтия“.

Трябва да бъдат зададени необходимите въпроси за тревожното засилване на тези разрушителни метеорологични явления, както и за ролята на изменението на климата, и за неотложната необходимост да се намерят решения. За момента в този случай е необходимо да се предоставят спешни решения на хората, разтърсени от тези бедствия. Естествено, публичните и частните застрахователи трябва да се отзоват, но по отношение на разрушената инфраструктура и възстановяването на засегнатите райони е необходимо да се прояви европейска солидарност.

Поради тази причина френското правителство поиска помощ от Фонда за солидарност на ЕС, създаден през 2002 г., която се надявам да бъде отпусната бързо и пълноценно. Това е същността на двете писма, които съм изпратила на Комисията от 1 март насам в качеството ми на избран представител за региона на западна Франция и които имах възможност да обсъдя миналия четвъртък в Ла Рошел с члена на Комисията Хан, на когото искрено благодаря за отзивчивостта.

Членът на Комисията Хан изрази съгласие, че механизмът е сложен и труден за прилагане. Трябва да направим заключението, че би могъл да бъде направен по-гъвкав, ако Съветът не беше блокирал неразбираемо защо прегледа на функционирането на този фонд, приет с много голямо мнозинство от членовете на Европейския

парламент през май 2006 г. Затова се надявам, че испанското председателство ще намери изход от безизходното положение по отношение на този текст, за да стане системата по-ефективна.

В по-непосредствен план призовавам Комисията да одобри еднократно увеличение на съфинансирането чрез регионалните фондове на Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд на проекти в засегнатите региони във времева рамка, позволяваща на техните икономики да се възстановят до лятото.

И накрая, тази помощ не следва да се използва за възстановяване по такъв начин, че да бъдат повторени същите трагични грешки по отношение на екологията и градоустройството; по-скоро следва да се използва обмислено, за да се предотврати, доколкото е възможно, повтарянето на подобни трагедии.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, след бедствието, върхлетяло френското крайбрежие само няколко седмици след Мадейра, нашата група внесе някои изменения, с които Парламентът, не само да изрази своята солидарност, но и да изобличи тези, които носят отговорност. Защото европейски граждани не загинаха и други не загубиха всичко при тези бедствия само заради необузданите природни стихии. Това се случи и защото бяха направени някои много сериозни грешки, с които се допусна застрояването на крайбрежните ивици и речните брегове. Тези грешки са по вина на държавите-членки, на техните закони, които са прекалено неадекватни, на техните органи, които са прекалено небрежни, и на техните правителства, които са прекалено безотговорни.

Разрешаването на строителството в заливни зони е не по-малко сериозно от разрешаването и насърчаването на консумацията на тютюн или потреблението на азбест през годините, въпреки че хората умираха и беше съвсем ясно, че това е причината. Преди „Синтия“ беше Мадейра, а преди Мадейра беше Сицилия; утре ще има други бедствия. Ако Европейският парламент не надигне глас, на свой ред ще носи отговорност за бедствията в бъдеще. Европейският съюз трябва да покаже своята солидарност, но трябва също така да прояви чувство на отговорност.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, като всички тук нашите мисли са преди всичко с хората, с опечалените семейства и с онези, които изгубиха всичко в резултат на бурята „Синтия“.

Една от поуките от това бедствие за пореден път ще бъде относно ползата от службите на държавите-членки, на общините, на департаментите, на регионите, включително публичните служби и службите на гражданска защита, които нагледно доказаха своята ефективност. По всеобщо съгласие днес трябва спешно да помогнем на семействата за ремонтите и възстановяването, но възстановяването трябва да стане по различен начин, вземайки под внимание природата и хората. За да направим това, трябва да насърчим застрахователните дружества, които реализират големи печалби, да компенсират хората за понесените щети.

От друга страна, като имаме предвид безпрецедентния характер на бедствието, засегнало тези региони, Европейският съюз в сътрудничество с държавите-членки трябва да предприеме действия в много по-голям мащаб и по-бързо, не на последно място използвайки Фонда за солидарност на ЕС, и трябва да направи това по един по-гъвкав начин от този, който описахте, г-н член на Комисията. Наистина почти невъзможно е по нашите традиционни критерии да се определи размерът на разрушенията, нанесени върху домовете и търговските предприятия, както и стерилизирането на земеделската земя.

От друга страна, ще трябва също така да съчетаем регионалните фондове с Европейския социален фонд, за да помогнем на регионите да стъпят на крака. Освен това е важно да се извлекат всички поуки от случилото се и да се предприемат действия, за да бъдат предотвратени подобни бедствия или да бъдат ограничени щетите от подобни климатични явления. Проблемът със строителството върху заливни зони и борбата със спекулата в областта на недвижимите имоти по крайбрежната ивица трябва изцяло да се преразгледат във връзка с равновесието между природа, земеделски дейности, аквакултура, отглеждането и ловенето на стриди, твърде често нарушавано в резултат на европейските политики.

Поради тази причина предлагам ЕС в сътрудничество с държавите-членки и регионите да въведе последователен устойчив план за реконструкция и развитие, който взема под внимание географията, околната среда, биологичното разнообразие и дейностите по крайбрежната ивица.

Накрая, трябва да има възможност да се създаде обща система за превенция, следене и предупреждение, с която на хората да се предостави незабавна помощ на основата на солидарността.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, както казаха моята колега г-жа Morin-Chartier и останалите колеги, на 27 и 28 февруари силната буря „Синтия“ удари няколко френски региона, като отне 53 човешки живота и причини огромни материални щети.

Бурята беше изключително силна; тя причини опустошителни наводнения по френското крайбрежие. След Мадейра Европа беше засегната още веднъж. Бретания, регионът на моя колега и приятел г-н Cadec, беше силно засегнат. Беше обявено бедствено положение в три френски региона: Бретания, Поату-Шарант и Пеи дю ла Лоар.

Изправен пред тези бедствия, Европейският съюз трябва да покаже на практика своята отзивчивост и да изрази своята солидарност. Думите и една резолюция сами по себе си няма да ни дадат възможност да подкрепим пострадалите от тези бедствия; трябва също така, и преди всичко, да предоставим финансова помощ.

Затова призовавам Европейската комисия, и моят колега г-н Béchu подкрепя искането ми, бързо да разреши освобождаване на средства от Фонда за солидарност на ЕС, за да се помогне на районите на бедствието да се справят с щетите.

Това бедствие показва, че предложението на г-н Барние за създаване на Европейски сили за гражданска защита е уместно. Европейците трябва да предприемат общи действия, тъй като се случват все повече бедствия, които засягат нашите европейски територии, по-специално най-изолираните и уязвими региони като островите в Индийския океан и Карибските острови.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, първо бих искал да изразя моята солидарност със семействата на жертвите на бурята „Синтия“.

Миналата седмица имах възможността да посетя Мадейра с делегация от комисията по регионално развитие на членове на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент. За първи път европейска делегация имаше възможност да бъде на мястото на събитието и да се срещне с органите и населението на острова.

Бурите, връхлетели Мадейра, причиниха смъртта на повече от 40 души и нараняване и разселване на стотици други. Икономическите загуби се оценяват на 100 млн. евро, като пряко засегнати са 900 предприятия и повече от 3 500 работници.

Приоритет сега има възстановяването на инфраструктурата, връщането към нормалното положение и преди всичко, възстановяването на образа на Мадейра зад граница и връщането на доверието на хората в туризма, с което ще бъдат стимулирани икономиката и развитието.

Някои неблагоприятни метеорологични условия, по-специално бурята „Синтия“, засегнаха също Испания и особено областите Андалусия и Канарските острови, както и западна Франция и някои други държави.

Тези големи бедствия причиниха огромни икономически щети и налагат спешна, незабавна и ефективна реакция от страна на Европейския съюз; затова трябва да мобилизираме необходимите инструменти, за да се справим с този вид бедствие.

Г-н член на Комисията, това е извънредно положение, което изисква извънредни мерки.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Обхватът и размерите на природните бедствия, пред които сме изправени напоследък, будят тревога. Настъпи моментът да бъде приложено на практика направеното през 2006 г. предложение от Мишел Барние относно създаването на Европейски сили за гражданска защита.

Освен това има спешна необходимост от намиране на решение, с което да започне прегледът на регламента относно Фонда за солидарност на Европейския съюз. Въз основа на своята позиция от 2006 г. Парламентът одобри изменението на регламента с цел създаване на възможност за бърза, ефективна реакция в случаите на отправено искане от държавите-членки. Сnižаването на прага за мобилизиране на фонда и обезпечаването на бързо плащане на основата на предварителна оценка са изключително важни мерки, включени в преразглеждания текст на регламента.

Затова отправям искане към Съвета да отблoкира досието относно прегледа на регламента относно Фонда за солидарност на Европейския съюз, да поиска незабавния му преглед и да не отхвърля новия регламент.

Благодаря.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, през октомври миналата година имах възможността като член на делегация от комисията по регионално развитие да видя всички чудесни неща, извършвани със средства на Европейския съюз в Мадейра и поради тази причина и аз самата се чувствам силно засегната от бедствието. Искам да изразя моето съчувствие на членовете на засегнатите семейства, а така също и на онези, които само за няколко часа загубиха всичко, съградено през целия им живот.

Точно в този момент Европейският съюз е наблюдаван под микроскоп, а Фондът за солидарност беше създаден именно за такъв род трудни положения, тъй като хората в Мадейра и Франция сега се нуждаят не само от нашето съчувствие, но повече от всичко друго от нашата финансова помощ.

Бедствието във Франция и Мадейра беше утежнено от факта, че хората вероятно са били прекалено амбициозни в опитите си да упражнят контрол върху природата и са се опитали да живеят, пренебрегвайки природните закони. Че това е невъзможно в дългосрочен план, беше показано на практика още веднъж по особено болезнен начин.

Това означава, че всички средства трябва да се използват по начин, който гарантира сигурност, превенция и устойчивост, и на това трябва да се обърне специално внимание.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, първо бих искал да изразя моята солидарност и съболезнования на Франция и Португалия, по-специално на Ла Рошел и Мадейра; второ, позволете ми да изразя моята солидарност към моята собствена страна, по-специално към Андалусия и Канарските острови, засегнати от големите бури. Трябва обаче да отправя сериозна критика към Фонда за солидарност на Европейския съюз.

Фондът за солидарност е отживелица и не взема под внимание резолюцията на Парламента от 2006 г. Той вече няма никаква стойност. Посочените данни – 0,6% от brutния вътрешен продукт и 3 млрд. евро – не отговарят на това, което изисква ситуацията, тъй като това вече не е само непредвиден случай, а усилие за възстановяване. Вярваме на испанското председателство и затова го призоваваме да осигури необходимия тласък за реформиране на Фонда за солидарност.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Г-н председател, ще започна с моите най-искрени съболезнования към всички семейства на жертвите на бурята „Синтия“, по-специално във Франция и Испания. Никой не би могъл да очаква, че само седмица след случилото се в Мадейра бурята ще връхлети бреговете на Франция, Испания и особено Канарските острови с такава сила.

Миналата събота имах възможността да придружа г-н Хан, който беше в Мадейра, за да посети най-засегнатите райони и сам да види на място степента на разрушенията. Утре председателят на Комисията г-н Барозу ще направи същото. Фактът, че правят това и лично се запознават със степента на разрушенията ги прави привилегировани свидетели на случилото се и насочва вниманието на хората върху най-важното в момента: неотложната помощ.

Изключително важно е Парламентът да съумее да се ангажира с бързия преглед на структурата на Фонда за солидарност, като го опрости и изпрати помощ по-бързо, за да бъдат облекчени в най-скоро време хората, от които не можем да искаме да чакат повече.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Приветствам инициативата за подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно големите природни бедствия в автономния регион Мадейра и въздействието на бурята „Синтия“ в Европа. Позволете ми да изразя моето съчувствие на засегнатите и моята благодарност към всички, съдействали за оказването на помощ след бедствията.

Считам, че европейските региони трябва да получат много по-голяма финансова подкрепа, която да спомогне за прилагането на мерките за предотвратяване на подобни бедствия. Европейският съюз може да направи подобрения и да разработи комплексни системи за анализ на причините за бедствията, за да се намерят най-ефективните мерки за тяхното предотвратяване. Мисля, че такива мерки, насочени конкретно към тази цел, могат да бъдат включени за всеки макрорегион в Европа. В момента си мисля, макар това да не е конкретно споменато в резолюцията, за Дунавската стратегия на ЕС, като се има предвид, че реката е била източник на природни бедствия в недалечното минало през 2002 и 2004 г.

Освен това допълващото се използване на всички налични ресурси по възможно най-достъпния начин ще спомогне за установяването на икономическо, социално и териториално сближаване, с което да се осигури платформа за актове на солидарност в случай на подобни бедствия.

Благодаря ви.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, госпожи и господа, произхождам от малко селище с население от около 500 души, което беше силно засегнато от наводнения преди две години. Истинско чудо бе, или просто късмет, че нямаше човешки жертви. В този случай Фондът за солидарност, за който говорим, ни беше от голяма полза. Напълно разбирам чувствата на хората от засегнатите райони. Те също търсят солидарност в целия Европейски съюз – солидарност, която е навременна и ефективна.

Затова считам, че е изключително важно да се съсредоточим върху регламента относно Фонда за солидарност. Както знаете, предложението на Комисията за изменение на регламента относно Фонда за солидарност на Европейския съюз датира още от 2005 г. Предложението засяга най-вече разширяването на обсега на фонда и по отношение на други бедствия освен природните. Но в него са включени и елементи, които биха могли да са уместни в случая „Синтия“ – предложение за снижаване на праговете и възможността за авансови плащания от очакваната финансова помощ.

Напоследък има сигнали от няколко държави-членки, включително от Франция, че могат да преразгледат негативната си позиция. Заедно с Парламента Комисията възнамерява да предприеме нова инициатива в най-скоро време по отношение на Съвета и испанското председателство за отблокиране на досието.

Съгласен съм също със забележката, че следва да направим максималното, за да сме по-добре подготвени. Честотата и силата на бедствията очевидно нараства и това е обезпокоително. Затова считам, че по-добрата подготовка е особено важна. В този контекст кохезионните и структурните фондове следва също да имат своята роля. Има и други възможности, които могат да бъдат проучени. Вече споменах структурните и кохезионните фондове. Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони също може да се пренасочи, но разбира се само по искане, отправено от държава-членка.

Бих искал да благодаря за вашата подкрепа, а така също и да благодаря от името на моя колега Йоханес Хан, чиято отговорност е тази област.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) На 27 и 28 февруари стихийната буря „Синтия“ връхлетя няколко френски региона. Тя взе 53 жертви и причини огромни материални щети, в това число особено големи наводнения. След бедствието в Мадейра Европа беше поразена още веднъж. Моят регион Бретания беше тежко засегнат, като бедствено положение беше обявено в три департамента, а също и в регионите Поату-Шарант и Пеи дю ла Лоар. Бих искал да изразя пълната си солидарност със засегнатите семейства и с пострадалите от бедствието. Европейският съюз като цяло трябва да прояви своята способност за реакция и солидарност чрез пакет от финансова помощ и мерки за подкрепа с цел възстановяване. Г-н Véchu се присъединява към мен в искането за неотложна помощ. Днес финансовите ресурси на Фонда за солидарност изглеждат трудни за прилагане. Трябва да се признае, че призивите на Парламента за по-ефективно и бързо използване на Фонда за солидарност на Европейския съюз датират от 2005 г. насам. Комисията и Съветът трябва да спомогнат за бързото освобождаване на средствата от този фонд за засегнатите региони. Бедствието показва, че докладът Барни относно създаването на Европейски сили за гражданска защита – Помощ за Европа – е напълно логичен и ще ни позволи да разработим по-ефективен начин за реагиране на бедствия.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) През последните седмици две природни бедствия с трагични мащаби поразиха Европа и нейните държави-членки, оставяйки след себе си смърт и разрушения и причинявайки щети за десетки хиляди евро.

Не можем да забравим потресаващите гледки от Мадейра в края на февруари, наблюдавах ги с особена тъга, защото трагедията беше засегнала остров, който добре познавам, или драматичните репортажи за траекторията на „Синтия“ през няколко района в Европа.

По този повод наред с искрената ми загриженост за всички засегнати от тези трагедии, настоятелно призовавам Комисията да действа бързо в усилията за подпомагане на най-засегнатите региони. Това трябва да се направи не само чрез мобилизиране на Фонда за солидарност на Европейския съюз по възможно най-бърз и гъвкав начин и с възможно най-много средства, но и чрез оползотворяване на всички инструменти и механизми, които предоставя Кохезионният фонд, за да се помогне на засегнатите региони да преодолеят тази ужасна трагедия.

Бих искал също да се възползвам от възможността да изразя своята солидарност с всичките усилия, положени от местните органи и хората на Мадейра.

Veronica Lope Fontagné (PPE), *в писмена форма.* – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, за съжаление, отново трябва да се справяме с един тъжен и станал вече обичаен проблем. Бих искала да изразя моето уважение и благодарност към всички професионалисти и доброволци, които дадоха своя принос в усилията за спасяване и реконструкция на засегнатите райони, а също така бих искала да поднеса специални съболезнования на семействата на жертвите. Трябва да осигурим помощ на пострадалите и да трасираме пътя към скорошното възстановяване на засегнатите райони. Трябва също така да продължим усилено да работим в областта на

превенцията. Накрая, и най-важно, бих искала да призова испанското правителство да използва сегашното председателство на Европейския съюз, за да даде необходимия тласък за изменение на настоящия регламент относно Фонда за солидарност на Европейския съюз, искане, отправено вече неколкократно от Европейския парламент, за да се постигне по-бърз, по-гъвкав и по-ефективен достъп до него.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Въздействието на глобалните природни бедствия е силно обезпокоително. Днес сме свидетели на последствията от нашите безотговорни действия в миналото, изправени пред ново предизвикателство: борба с последиците от изменението на климата.

От само себе си се разбира, че цената на операциите за възстановяване на районите, засегнати от природните бедствия, е несравнимо по-висока по отношение на усилията, необходими за превенция. На равнище ЕС разполагаме с инструменти за справяне с такива ситуации, които допълват проектите, осъществявани в регионите. Например в Западния регион на Румъния, който представлявам, се организира проект за подобряване на възможностите и качеството на системата за интервенция, използвана в извънредни ситуации. Наличните финансови инструменти, включително структурните и кохезионните фондове, както и Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони трябва да бъдат прегледани, за да могат да предложат по-голяма гъвкавост в извънредни ситуации.

Що се отнася до Фонда за солидарност, снижаването на прага за мобилизиране на фонда и възможността за авансови плащания на съответните суми биха ускорили усилията за интервенция и реконструкция и биха ги направили по-ефективни.

Не на последно място, трябва да отдадем дължимото внимание на една по-стара алтернатива, а именно силите за бързо реагиране, които да покриват цялата територия на Европейския съюз, защото природните явления засягат съседни региони и това създава условия за солидарност и трансгранични действия.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Бих искала да се присъединя към множеството декларации на съчувствие към жертвите на стремителната буря, която опустоши Мадейра на 20 февруари, както и декларациите на солидарност с всички, страдащи от загубата на семейства, приятели и погубено имущество. Бих искала също така да подчертая постоянната необходимост от консолидиране на способността на Европейския съюз да предоставя помощ на население, засегнато от природни бедствия. Губейки личното си имущество като домове, средства за препитание и работата си, тези хора могат да изпаднат в състояние на безнадеждност. В такива случаи социалната справедливост се постига единствено чрез солидарност, без да се забравя, че цялото общество има полза от това всички граждани да имат достойни условия на живот. Затова не е прекалено много да се настоява за необходимостта от увеличаване на Фонда за солидарност на Европейския съюз, както и да бъде направен той по-гъвкав. В този контекст бих искала да заявя пълната си подкрепа на резолюцията относно Мадейра, приета днес от Европейския парламент.

Richard Seeber (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Неотдавнашните бури в Мадейра, части от Испания и Франция причиниха смъртта на повече от 40 души в Мадейра, 60 души във Франция, безброй изчезнали лица и огромни имуществени щети. Управлението на природните бедствия е възможност за Европа да докаже своята добавена стойност. Необходимо е скоростно и некомплицирано сътрудничество между европейските партньори за противодействие на драматичните последствия от бурята „Синтия“ и опустошителните поройни дъждове. Фондът за солидарност и другите финансови инструменти на ЕС могат най-малкото да спомогнат за по-бързото преодоляване на икономическите щети от бедствието. Организацията на превенцията на бедствията обаче трябва да остане в ръцете на държавите-членки, които са в най-добра позиция да се справят със собствените си национални обстоятелства и да реагират по-бързо в извънредни ситуации. За да бъдат предотвратени бъдещи щети, причинени от бури, Комисията следва да подкрепи държавите-членки в усилията им да изготвят ефективни планове при извънредни ситуации и таблици на рисковете. С напредването на изменението на климата и произтичащото от това разстройване на водните цикли в бъдеще ще е невъзможно пълното предотвратяване на още по-силни бури. Щетите, причинени от такива бури, обаче могат да бъдат намалени чрез по-добро предварително планиране.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Бурята „Синтия“ е още едно трагично и болезнено доказателство за климатичните смущения, които засилват силата и честота на природните явления. В днешно време Европейският съюз твърде често е изправен пред задачата да се справя с такива природни бедствия с помощта на неговите съществуващи политики и считам, че той следва да заздравя три области на интервенция за по-добра защита на неговите граждани: превенция, разглеждана в Бялата книга от 2009 г. относно адаптирането към изменението на климата, за която бях докладчик по становище и която конкретно подчертава уязвимостта на крайбрежните и планинските райони; бърза интервенция чрез създаване на тези Европейски сили за гражданска защита най-накрая, за което не правим нищо друго, освен да говорим и което може да

стане реалност само с едно предложение; и възстановяване чрез разрешаване на спешно мобилизиране на структурните фондове – ако е необходимо извън регионалната рамка на планираните области за интервенция – както и на Фонда за солидарност, регламентът за който трябва да се измени, за да се ускори и опрости неговото мобилизиране. Ясно е, че подкрепям резолюцията, но съжалявам, че нашият Парламент още веднъж следва да бъде задължен да призовава за мерки, които можеха да бъдат предложени след някое от многобройните природни бедствия, потопили Европа в траур през последните години.

4. Природно бедствие в автономна област Мадейра и последиците от бурята „Xynthia“ в Европа (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

5. Положението в Чили и стратегията на ЕС за предоставяне на хуманитарна помощ (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявлението на Комисията относно положението в Чили и стратегията на ЕС за предоставяне на хуманитарна помощ.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, правя това изявление от името на моята колега, Кристилина Георгиева, член на ЕК, отговарящ за международното сътрудничество, хуманитарната помощ и управлението на кризисни ситуации. Защо от нейно име? Това е съвсем ясно и очевидно. Г-жа Георгиева пристигна в Чили вчера, на 10 март, за да посети районите, засегнати от неотдавнашното земетресение, и да проследи на място работата на европейските експерти по хуманитарна помощ и гражданска защита.

Непосредствено след пристигането в столицата на Чили, Сантяго, г-жа Георгиева отпътува за района, най-засегнат от земетресението и вълната цунами, включително крайбрежния регион около Конституцион, Талка и Консепсион.

По време на посещението си на място тя се срещна с представители на партньорите на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ, работещи в района, посети базовия лагер на центъра за мониторинг и информация в Пенко и осъществи двустранни контакти с чилийските органи в региона.

Членът на Комисията Георгиева ще представлява и председателя Барозу по време на официалното встъпване в длъжност на президента Себастиан Пинера по-късно днес във Валпараисо.

Мощното земетресение и последвалото цунами, ударили Чили в ранните часове в събота, 27 февруари, са ужасна трагедия. Последните официални данни сочат, че са загинали поне 528 души, а се очаква броят им да нарасне. Засегнати са повече от два милиона души. Нанесените щети на инфраструктурата са огромни, а половин милион жилища са тежко повредени.

Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията, Катрин Аштън, се обади още същия ден на министъра на външните работи на Чили, Мариано Фернандес, за да поднесе нашите съболезнования на семействата на жертвите и да заяви готовността ни да предоставим помощ и подкрепа.

Веднага щом се появи разтърсващата новина за земетресението, беше мобилизирана системата за реакция при извънредни ситуации на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ. Механизмът за гражданска защита на ЕС незабавно изпрати предупредително съобщение до участващите държави. Кризисният щаб на Центъра за мониторинг и информация работеше през целия този първи уикенд, получавайки доклади относно мащабите и въздействието на земетресението и идентифицирайки ресурси на гражданската защита, които биха могли да бъдат на разположение за бързо реагиране. През деня членът на Комисията Георгиева посети кризисния щаб, за да даде насоки за операциите.

Редица държави-членки на Европейския съюз уведомиха Центъра за мониторинг и информация за предоставена или предложена помощ. Това включва хора и екипировка, които вече са изпратени към Консепсион от Испания, Германия, Франция и Обединеното кралство, обещания за финансиране от страна на Финландия, Обединеното кралство и Нидерландия, както и предложения за изпращане на мостове, палатки, полеви кухни и генератори от страна на България, Словакия, Швеция и Австрия.

Чилийските органи сигнализираха, че приемат предложенията за помощ от страна на държавите-членки на Европейския съюз.

Системата на Комисията за реакция при хуманитарни извънредни ситуации беше едновременно задействана в Брюксел и в регионалния офис на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ в Манагуа, отговарящ за Латинска Америка.

Беше осъществен контакт с потенциални партньори за ускорено финансиране с капацитет за предоставяне на незабавна помощ и бяха мобилизирани полеви експерти на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ, за да отпътуват към земетръсната зона при първа възможност. Рано сутринта в неделя беше одобрено решение за първоначална спешна помощ в размер на три милиона. Вече са сключени споразумения за хуманитарна помощ с четири партньорски агенции: с „Телекомуникации без граници“ („Telecom Sans Frontières“) от Франция, за предоставяне на спешни телекомуникационни услуги; с Панамериканската здравна организация и испанския клон на Червения кръст за помощ при възстановяването на здравните служби и с германския клон на Червения кръст за осигуряване на подслон, чиста вода и предмети за бита от първа необходимост.

Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ изпрати на място екип от двама експерти по хуманитарна помощ, които пристигнаха в Чили сутринта на 1 март, понеделник, за да изготвят оценки на потребностите и да се срещнат с органите и потенциалните партньори изпълнители. Още двама членове на екипа пристигнаха там на следващия ден, а няколко дни по-късно към тях се присъедини и петият член.

Екип от шестима експерти, представляващ механизъм на ЕС за гражданска защита, също вече е в Чили. Четирима от тях работят в земетръсната зона близо до Консепсион, а другите двама понастоящем са разположени в Сантяго, за да служат като връзка с органите и да координират реакцията на държавите-членки на Европейския съюз.

Хуманитарните експерти на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ и екипът на гражданска защита на ЕС подготвят съвместни оценки в най-засегнатите райони, заедно със Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА) и няколко агенции на ООН.

Michèle Striffler, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, както вече беше казано, земетресението в Чили, което беше по-силно от онова, при което пострадна народът на Хаити, и което беше последвано и от цунами, все пак беше с много по-ниска степен на смъртност, благодарение на проработилата система за ранно предупреждение, както и на населението, което беше по-добре подготвено за случаи на бедствие, и на силната държава, която успя да реагира.

Приветствам бързата реакция на Европейската комисия и на държавите-членки. Центърът за мониторинг и информация на Европейската комисия беше незабавно задействан, беше одобрено решение да се отпуснат 3 млн. евро за спешна хуманитарна помощ за задоволяване на спешните потребности, а в регионите на бедствието бяха изпратени експерти от Генерална дирекция „Хуманитарна помощ“ (ГД ЕСНО) на Комисията, за да изготвят оценка на потребностите.

Бих искала по-специално да приветствам незабавната публична реакция на члена на Комисията Георгиева, която пристигна в Сантяго вчера, за да посети засегнатите области.

Повечето природни бедствия са неочаквани събития. За да съхраним живота в регионите, уязвими от природните бедствия, жизненоважно е да намалим рисковете, като бъдем по-добре подготвени и разполагаме със сгради, пригодени за такива бедствия. Освен това е важно да гарантираме, че сътрудничеството за развитие ще включва намаляване на риска от бедствия, т.е. подготовка за бедствия, смекчаване на последиците от тях, и преди всичко, предотвратяването им.

María Muñoz De Urquiza, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-н председател, преди всичко, от името на делегацията в Съвместния парламентарен комитет ЕС–Чили, бих искала да изразя нашата солидарност с народа, парламента и правителството на Чили след катастрофалното земетресение от 27 февруари и повече от двестата вторични труса, разтърсили страната до този момент.

Загинали са поне 500 души, включително двама европейци, а два милиона чилийски граждани са засегнати от земетресението. Индианците Mapuche са най-тежко пострадали, защото земите им са разположени в три от четирите южни региона на страната.

Искам да изразя и нашата признателност към всички, които работиха самоотвержено, както и към всички професионалисти, помогнали на пострадалите. Чилийският народ показва, че е способен да посрещне предизвикателствата на една такава изключително сложна ситуация. Искам да поздравя президента на Чили, г-жа Бачелет, за незабавните действия на нейното правителство в усилието за подпомагане, насочени към стабилизиране на положението след ужасното земетресение, разрушило жилищни сгради и инфраструктура.

Чилийското правителство реагира бързо и показва сериозно и отговорно отношение при идентифицирането на конкретните области, нуждаещи се от подкрепа; международната общност също показва солидарност, което е доказателство за отличните отношения на Чили с нейните съседи и стратегически партньори.

Искам да поздравя и новото правителство на Себастиан Пинера, което встъпва в длъжност днес, и да насърча г-н Пинера в неговите усилия за възстановяване на страната, в които той да може да разчита, надявам се, на пълната подкрепа на Европейския съюз.

Чили, освен че е приятел и партньор на Европейския съюз, е също така и развита страна и член на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие; при все това, разходите за възстановяване ще бъдат значителни: изчислено е, че те ще бъдат в размер на 20 млн. щатски долара, което представлява 15% от брутният вътрешен продукт на Чили. По тази причина призовавам Европейския съюз да предостави всички налични инструменти на разположение на чилийските органи, с цел да им помогне в усилията за възстановяване. Чили ще се нуждае от международни заеми, а Европейската инвестиционна банка, с която Чили току-що сключи споразумение, следва да помогне с финансирането на проектите за възстановяване.

Европейският съюз под испанското председателство създаде механизъм за координирана помощ съвместно с ООН, както и сили за реагиране след бедствие; членът на ЕК, отговарящ за международното сътрудничество, хуманитарната помощ и управлението на кризисни ситуации, също се очаква да пристигне на мястото на събитието през следващите няколко дни. Надяваме се, че Комисията, без да пренебрегва останалите не по-малко неотложни ангажменти, като например положението в Хаити, също ще може да се мобилизира и да отговори на очакванията на чилийския народ.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE.* – (ES) Г-н председател, думите не следва да са достатъчни, за да изразим нашата солидарност с една страна, преживяла бедствие, каквато е Чили. Същото мнение беше изразено днес и от представителя на Комисията.

В миналото Чили е била за нас място за закрила и убежище. Например там живее голяма общност от народа на баските, емигрирали в този регион по икономически причини през XIX век и по политически причини през XX век.

Ето защо в този случай думите следва да бъдат подкрепени от действия. Удовлетворена съм от бързите действия на Европейския съюз, който незабавно изпрати 3 млн. евро помощ за финансиране на операциите; удовлетворена съм и от реакцията на върховния представител, г-жа Аштън; поздравявам също и члена на Комисията Георгиева, която действа бързо и която от вчера е в Чили, насърчавайки и организирайки всичко необходимо на мястото на събитието.

Удовлетворена съм от начина, по който работи новата система на Европейската комисия за хуманитарна помощ и гражданска защита, от помощта, предоставена от страна на европейските институции, и от сътрудничеството, установено между различните агенции.

В такива времена Европа е имала и продължава да има възможност да утвърди своята водеща роля на международната сцена, работейки пряко със засегнатите граждани и съдействайки за координиране на помощите, организирани от държавите-членки и от регионите.

Бих искала да изтъкна действията на г-жа Бачелет, тъй като тя показва за пореден път как следва да се ръководи политиката, проявявайки много човечност и работейки в близко сътрудничество с г-н Пинера, който днес встъпва в длъжност като президент; искам да поздравя и него за образцовия начин, по който остави политиката настрана, за да отговори на предизвикателствата, от което всъщност се нуждае страната му.

От името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа искам да изразя своята солидарност, своята подкрепа за всички текущи операции, както и да поднеса съболезнованията си на семействата на 528-те загинали и на всички изчезнали, както и на хората, останали без дом.

Неотдавна посетихме района по време на една предизборна наблюдателска мисия за делегацията в Съвместния парламентарен комитет ЕС-Чили. Имахме възможност да наблюдаваме проектите, осъществявани там, и видяхме, че Чили е образец за икономическо и социално развитие в региона на Южния конус.

Трябва да гарантираме, че това земетресение няма да спре напредъка в икономическото и социалното развитие на Чили.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE.* – (ES) Г-н председател, бих искал да започна, повтаряйки казаното от г-жа Muñiz и г-жа Bilbao, тъй като считам, че първото нещо, което трябва да направим,

е да изразим солидарността на Европейския съюз с чилийския народ и чилийските институции, които се представят много добре в лицето на президента Бачелет и новоизбрания президент, г-н Пинера.

Второ, мисля, че е важно да не забравяме, че, както обикновено се случва в подобни ситуации, природните бедствия не правят никаква разлика между богати и бедни: те наказват всички еднакво. Въпреки това, ясно е и че бедните страдат най-много и че възстановяването на бедните райони е особено трудно.

Ето защо според мен е важно да обмислим не само мерките за възстановяване и реконструкция, необходими след бедствието, но също така, в много от случаите, да преразгледаме определени структурни елементи, а моят въпрос е свързан именно с това. Позволете, г-н член на Комисията, да задам един много конкретен въпрос относно стратегическия документ на Европейския съюз за Чили.

От тези 41 млн. евро, определени за периода 2007–2013 г., колко ще бъдат използвани конкретно за укрепване на инфраструктурата, като например пътища и транспорт? Колко от тях ще бъдат употребени за подобрения в жилищното строителство с цел да се гарантира, че в случай на възможни нежелани бедствия в бъдеще хората ще бъдат по-добре подготвени за такъв род събития? И накрая, каква част от тези ресурси вече е заделена за такива цели?

Tomasz Piotr Poręba, от името на групата ECR. – (PL) Земетресението в Чили взе няколкостотин жертви, а над милион и половина души загубиха домовете си. Затова, нека днес изразим своята солидарност с Чили и да си припомним, че там хората все още страдат от липса на хигиенни материали и достъп до питейна вода, както и от недостиг на храна, лекарства и одеала. Освен това гражданите биват тормозени от постоянните нападения на криминални групи, извършващи грабежи на изоставени магазини и сгради.

Ние като Европейски съюз трябва да направим всичко по силите си, за да не допуснем хората, загубили цялото си имущество, а в много от случаите и членове на своите семейства, да се превръщат в жертви на крадци, възползващи се безмилостно от тяхното страдание.

Хубаво е, че решихме да изпратим 3 млн. евро за задоволяване на най-неотложните потребности. Въпреки това, не бива да забравяме, че в Чили има места, където още не е достигнала никаква помощ заради щетите, нанесени на пътища и мостове. Неотдавнашните събития в Чили и Хаити показват, че се нуждаят от подобрене както системите за финансова помощ на Европейския съюз, така и механизмите за предоставяне на помощ на страните, претърпели бедствия.

Солидарността с Чили е прекрасно нещо и е добре, че Европейският съюз показва такава солидарност. И все пак, нека не забравяме, че не трябва да се задоволяваме само със солидарност, а да окажем подкрепа на Чили в бъдеще.

Fiorello Provera, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, пожелавам Ви бързо възстановяване. Преди всичко искам да изразя своята солидарност с всички, засегнати от това природно бедствие. За съжаление, продължават да се случват трагедии, причинени от силни земетресения. В ситуации като тази, с мащабни разрушения на сгради и инфраструктура, с хиляди загинали, важно е постоянно да подобряваме координацията на органите за гражданска защита и тези за реагиране при извънредни ситуации, за да избегнем дублирането на усилия и разхищаването на средства. Европейският съюз се намеси точно навреме в Чили, но е необходимо да работи заедно с местните органи, за да определи потребностите и да координира ефективно помощите.

Сутрешната преса излезе с новината, че половината от помощите, предоставени от ООН на Сомалия, са били присвоени от местните партньори, от някои служители на ООН и от ислямски активисти. Следователно един аспект, който трябва да разгледаме, е прозрачността при събирането на публични и частни дарения и ефективността на разпределяне на помощите, предоставени на населението. Щедростта не бива да бъде измамена, затова трябва да се създаде строга система за контрол, за да се предотврати прехосването или присвояването на средства, особено когато помощта се изпраща до много далечни държави, чиито институции може да са отслабени от кризата.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, нашите граждани ще бъдат окуражени от новината, че са предприели положителни действия в помощ на чилийския народ. Всички бяхме развълнувани от сполетялата ги беда.

Въпреки това днес искам да отнеса своите забележки към по-общи въпроси, свързани със стратегията за хуманитарна помощ. Европейската комисия с голяма гордост се самообяви за един от най-големите световни донори на хуманитарна помощ. Тя заявява, че през своя мандат ще спасява и съхранява животи, ще намира подслон за разселените и ще помага на света да гарантира своята готовност за природни бедствия. Това са наистина достойни стремежи. И все пак, даренията не са от парите на Комисията. Те са британски, германски,

френски – това са всъщност пари от 27-те държави-членки. Във време на икономическа криза всяка една от тези държави следва да получи признание за достойните си усилия. Навярно в своите документи Комисията следва да отрази това и да признае усилията на онези, които всъщност правят жертвите. Това не е политическият елит, нито апаратчиците в Берлемон, а обикновените хора от обикновените общности.

Вярно е, че развиващите се страни се нуждаят от помощ, но също така е вярно и че те се нуждаят от нашата подкрепа при създаването и поддържането на надеждни демократични структури. Те се нуждаят от помощта ни в изграждането на силно и освободено от всякакви окови гражданско общество. Нуждаят се от помощта ни, и най-важното, от нашата честност, в посочването на грешките на политическите режими, заради които обикновените хора със сигурност ще продължават да живеят в бедност и нищета.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, неотдавнашното мащабно, катастрофално земетресение в Чили, малко след бедствието в Хаити, отне живота на стотици хора и причини огромни щети на структурите в държавата, особено в района на Консепсион.

Трябва да подкрепим пострадалите и техните семейства и да изразим искрената си солидарност. Трябва да помогнем на една държава, с която имаме близки и приятелски отношения – държавата с една от най-силните икономики в региона, която е образец за развитие по отношение на съседните държави. Това е залегнало в рамката на Съвместния парламентарен комитет.

Ще ви напомня, че Европейският съюз и Чили подписаха споразумение за асоцииране, влязло в сила през 2005 г., което гарантира политическо и икономическо сътрудничество и съвместни действия в световен мащаб. Освен това, както вече беше казано, Европейската комисия прие шестгодишен стратегически план за развитие на Чили за периода 2007–2013 г., предвиждащ усвояването на средствата на Общността от тази латиноамериканска държава, за регионални и секторни програми, предприети от новоизбраното правителство на страната.

Незабавно заявената финансова подкрепа, заедно с всичко друго споменато от Комисията днес, звучи окуражаващо. Въпреки това искам да подчертая, че трябва да улесним възможно най-скорошното отпускане на средствата, заделени по силата на споменатата стратегическа рамка ЕС–Чили, така че да се реагира незабавно на последиците от неотдавнашното земетресение върху инфраструктурата на страната и върху бъдещото ѝ развитие.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-н председател, бих искал да започна, изразявайки своята солидарност с чилийския народ, както изразих солидарността си с народите на Хаити, Турция и Перу, също преживели неотдавна природни бедствия.

Солидарността е една от отличителните черти на Европейския съюз, която в бъдеще трябва да утвърждаваме все повече.

За щастие, Чили е държава с голям капацитет за реакция в такива случаи на природни бедствия; все пак има големи области по света, които не разполагат с такъв капацитет.

Ето защо бих искал да спомена стратегията на ЕС за предоставяне на хуманитарна помощ. Нашият отговор би могъл да е още по-резултатен; би могъл да бъде по-бърз и по-ефективен, стига само да се движим в правилната посока. А коя е правилната посока? Първо, според мен се нуждаем от по-добра координация между държавите-членки, съответните им хуманитарни служби и институциите на Европейския съюз.

Второ, нуждаем се от по-добра координация между Европейския съюз и международните организации за хуманитарна помощ, особено Организацията на обединените нации.

Трето, нуждаем се от по-добра координация между военните и хуманитарните сили. Трябва да поддържаме безопасността на гражданското население и групите за предоставяне на хуманитарна помощ, като същевременно съхраним независимостта, неутралитета и безпристрастността на предоставяне на хуманитарната помощ, както и спазването на международното право.

Що се отнася до Европейския съюз, за да бъдат хуманитарната помощ и реакцията при кризи основни компоненти на външната ни дейност, нуждаем се от повече човешки и финансови ресурси.

Можем да се възползваме от доклада Барние, за да сформираме европейски доброволчески корпус, а и, добавям това, тъй като членът на Комисията, г-н Пиебалгс е тук, за да координираме по-добре и да укрепим връзката между хуманитарната помощ и политиките за възстановяване и развитие.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Г-н председател, съгласен съм с всичко, казано от г-н Guerrero Salom по отношение на нашата реакция. Трябва да кажа, че първоначално бях шокиран, когато чух, че това, което Европейският съюз – баронеса Аштън – ще даде, е от порядъка на 3 млн. евро. Три милиона евро са нищо на фона на последствията и причинената разруха.

Последния път, когато бяхме тук, преди четири седмици, обсъждахме положението в Хаити. Тази сутрин разискваме относно бурята „Синтия“ в Европа, както и последиците от катастрофалното земетресение в Чили, случило се едва преди малко повече от две седмици. После дойде вторичният трясък със степен 6,6, който сам по себе си беше напълно разрушителен.

Ето ги резултатите. Ето ги последиците. Ето я статистиката. Говорим за 500 000 – половин милион – разрушени жилища. Те трябва да бъдат построени наново, и точно тук се появява ние, за да предоставим практическа помощ. Има около 540 жертви, а от руините продължават да изравят още загинали. Това е природно бедствие само по себе си. Но тук става дума за обща сума от 22 млрд. евро. Наистина трябва да увеличим своя принос в това отношение.

Една от атрактивните страни на Договора от Лисабон, а знаем, че в Ирландия отхвърлихме първия Договор от Лисабон, беше, че при природни бедствия ще имаме незабавна реакция чрез хуманитарна помощ. Трябва да кажа, че дали става въпрос за Хаити, Южна Европа или от гледна точка на положението в Чили, ние не реагирахме. Знам, че това са първите дни след събитието, но наистина трябва да обединим своите действия. Нуждаем се преди всичко от практическа помощ: (а) пари, (б) чиста вода, (в) възстановяване на електрозахранването и (г) изпращане на икономиката на крака и задвижването ѝ възможно най-скоро.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, вчера говорих със сенатор Писаро, който от няколко часа е председател на Сената на Чили. Днес г-н Писаро ще връчи на г-н Пинера президентската лента. Надявам се, че президентът Пинера ще пристъпи експедитивно към задачата да възстанови държавата. Искam да поздравя и президента Бачелет за нейното управление на тази криза.

Г-н председател, позволете да изразя своята солидарност и братска обич към народа на Чили по повод положението му след ужасните земетресения и цунами, които преживяха гражданите на Консепсион, Биобио, Темуко и Валпараисо. Сигурен съм, че героичният чилийски народ ще може да превъзмогне това катастрофално положение, както го е правил и преди. Позволете още веднъж да изразя своята привързаност и дълбока солидарност с Чили.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, предвид опустошителните последици от земетресението в Чили с магнитуд 8,8, трябва да признаете пред кмета на Консепсион, че 24 часа са цяла вечност за всеки, който лежи погребан под развалините. Въпреки че органите и спасителните служби в тази латиноамериканска държава несъмнено са добре подготвени за евентуални земетресения, помощта за повече от 2 милиона пострадали не стигна достатъчно бързо до всички части на засегнатия район поради логистични проблеми. Отрядите, и без това закъснели с пристигането си, бяха погълнати от безредието. Гражданите бяха принудени да избягат на покривите на жилищата си и да градят барикади не само поради страха от вторични трусове, но също така и заради страха от престъпници. Чили може и да е достатъчно процъфтяваща, за да се погрижи за пострадалите от самото земетресение, но, слава Богу, преглътна своята гордост и помоли за помощ, включително и от ЕС.

От всичко това обаче и ние имаме какво да научим, а именно, че в такива кризисни ситуации лустрото на цивилизацията скоро пада и че 24 часа може да се окажат твърде дълъг период от време. В този смисъл плановете за действия при извънредни ситуации и координирането на усилията за предоставяне на помощ при извънредни ситуации следва да бъдат по-ефективни, включително и в ЕС.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, всички бяхме потресени от мащаба на тази природна и хуманитарна катастрофа. Чрез бързата мобилизация на системата за реакция при извънредни ситуации на Службата на Европейската комисия за хуманитарна помощ и механизма на ЕС за гражданска защита бяхме в състояние да предложим координирана и практическа помощ скоро след земетресението.

Както вече споменах, изпратената и предложена помощ от редица държави-членки на ЕС също беше от значение.

Освен действията за предоставяне на хуманитарна помощ и останалите описани от мен действия, струва си да споменем, че във вторник в Люксембург Европейската инвестиционна банка и Чили, както беше споменато от уважаемия член на ЕП, подписаха рамково споразумение, с което банката може да извършва дейност в Чили.

Този развой на събитията изтъква отличното състояние на отношенията между Европейския съюз и Чили и нашия общ ангажимент да продължаваме да разширяваме и задълбочаваме нашето партньорство. Всичко това се случва и съвсем навреме, тъй като ЕИБ може да бъде допълнителен инструмент за работата на Европейския съюз с Чили в усилията за средносрочно и дългосрочно възстановяване, които вече са в ход.

Относно конкретния въпрос за държавната стратегия за Чили и обещаните 41 млн. евро. При първия транш бяха изразходвани 25 млн. евро; 15,6 млн. евро остават за втория. Обикновено средствата следва да се разпределят така: 50% за социално сближаване, 50% за иновации и конкуренция. Предложихме да ги пренасочим към възстановяването, което разглеждаме. Все още не сме получили нито едно искане от чилийските органи, но, разбира се, средствата и от двете направления могат да бъдат насочени към възстановяване.

Чилийските органи все още не са отправили нито едно конкретно искане към Европейския съюз за помощ при възстановяването. Както споменах, днес президентът Пинера встъпва в длъжност. Той със сигурност ще даде пръв приоритет на изготвянето на оценка и представянето на количествен израз на щетите, както и на планирането на внушителните усилия, които ще са необходими.

Комисията остава в готовност да разгледа всяко едно евентуално искане. Както вече споменах, фактът, че Европейската инвестиционна банка сега ще може да извършва дейност в Чили прибавя като възможност още един инструмент към всички останали, с които вече разполагаме.

Заслужава си да си припомним и споменатото от неколцина от вас, а именно, че Чили е добър пример за развитие. Тази държава всъщност е нетен кредитор, за разлика от повечето латиноамерикански държави. Миналия петък напускащият поста си министър на финансите изтъкна факта, че за разлика от други трагични събития, постигнали чилийския народ, този път чилийците и тяхната страна разполагат и със собствени ресурси.

И така, в заключение ще кажа, че Европейският съюз – народите, регионите и държавите от Съюза – застава рамо до рамо с Чили пред лицето на това бедствие, и така следва да бъде в един цивилизован и хуманен свят.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

António Fernando Correia De Campos (S&D), в писмена форма. – (PT) След земетресението в Хаити отново се сблъскваме с ужасна катастрофа, с 800 потвърдени жертви и щети, равняващи се приблизително на 15% от brutния вътрешен продукт на Чили. Според чилийския президент, г-жа Бачелет, засегнати са 80% от населението, а инфраструктурата на страната е тежко увредена.

За пореден път ЕС пое своята отговорност като привилегирован търговски партньор на тази държава, на която е главен търговски партньор и основен пазар за чилийския износ. Реакцията на ЕС се състоеше в предоставяне на 3 млн. евро спешна помощ, докато европейските експерти на службите за гражданска защита са на място, изготвяйки оценка на най-неотложните потребности.

Природните катастрофи, връхлетели напоследък света, като например земетресенията и смъртоносните бури, на които станяхме свидетели в ЕС, ни карат да преосмислим парадигмата на хуманитарната помощ и на извънредните ситуации, изискващи бърз, гъвкав и съгласуван отговор.

Европейският съюз показва ефективност и способност за реагиране. Парламентът, освен че поднесе искрените си съболезнования на Чили, показва чрез своето разискване ангажимента си да помогне във възстановяването на страната, така жестоко разрушена след земетресението от 27 февруари.

(Заседанието, прекъснато в 11,40 ч., се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

6. Изявление на председателството

Председател. – Госпожи и господа, преди да пристъпим към гласуването, бих искал да направя кратко изявление, тъй като днес отбелязваме 6-то издание на Европейския ден в памет на жертвите на тероризма.

Днес отдаваме почит на паметта на повече от 5 000 жертви в Европа и изразяваме нашата солидарност с неизброимите жертви, пострадали от варварството на тероризма.

Бомбените атентати, извършени в Мадрид преди шест години, на 11 март 2004 г., причинили смъртта на 191 души от 17 държави, както и бомбите, избухнали в Лондон на 7 юли 2005 г., може да се считат за едни от най-жестоките терористични актове, извършени някога на европейска земя.

Тероризмът е нападение срещу всички нас: той е атака срещу самата структура на демократичното ни общество.

Ето защо Европа винаги ще бъде единна в борбата срещу тероризма, независимо дали той е сепаратистки, религиозен или политически.

Тероризмът никога не може да бъде оправдан, по никакъв начин, по никаква причина. Този Европейски ден ни дава възможност да покажем, че нито един терорист и нито един терористичен акт никога няма да бъдат в състояние да сломят или унищожат вярата ни в ключовите ценности – основните права на човека и демокрацията.

(Ръкопляскания)

7. График на месечните сесии: вж. протокола

8. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултата от гласуването: вж. протокола)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Г-н председател, искам да Ви помоля да изчакаме още малко, тъй като много от членовете на ЕП още са в асансьорите и затова се бавят. Някой е бил осенен от забележителната идея да се поправят асансьорите по време на единствената седмица в месеца, през която сме в Страсбург, когато това можеше да бъде направено през останалите три седмици.

Председател. – Г-н Goebbels, вече мина 12,00 часа. Вече изчакахме пет минути. Мисля, че можем да пристъпим към гласуване.

(Ръкопляскания)

8.1. Куба (B7-0169/2010) (гласуване)

8.2. Инвестиране в нисковъглеродни технологии (гласуване)

8.3. Природно бедствие в автономна област Мадейра и последиците от бурята „Xynthia“ в Европа (B7-0139/2010) (гласуване)

9. Обяснения на вот

Устни обяснения на вот

Предложение за резолюция RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Според държавните архиви и наличната литература комунистическият режим в Словакия е осъдил 71 168 души през периода 1948 – 1989 г. за предполагаеми политически престъпления.

Няма по-добър начин да почетем паметта на политическите затворници и на лишените от свобода поради убежденията им от този, да работим активно за насърчаване на разпространението на свободата и демокрацията там, където тя изглежда непостижим лукс. Призивите на Европейския съюз досега не получиха отговор. Аз обаче съм дълбоко загрижен за положението на политическите затворници в Куба и затова настоятелно призовавам Съвета и Комисията да вземат необходимите ефективни мерки за освобождаване на политическите затворници, както и да оказат подкрепа и да гарантират работата им като защитници на правата на човека. Към гражданите на Куба ...

(Председателят отне думата на оратора)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, аз одобрих приемането на предложението за резолюция относно Куба. Честно казано, не разбирам защо приятелите на Фидел Кастро в Европа толкова упорито защитават идеята на една банкрутирала и деморализирана революция. Нима е нужно единствено фаталните жертви на един режим, който счита себе си за прогресивен, да накарат хората да осъзнаят необходимостта от промяна в Куба? Понякога индивидуалните саможертви допринасят за историческите промени. Надявам се, че и в този случай ще стане точно така. В същото време не бих искал да има още жертви, причинени от догматизма на компетентните органи или тяхната неспособност да анализират собствената си позиция и промяна.

Не мога да приема и факта, че много от държавите от АКТЬ имат изцяло некритична позиция по отношение на характера и важността на социалната и политическата система, която е изградена в Куба. Дълбоко съм убеден, че това е неправилно разбиране за солидарност. Ще е по-честно да признаем това, което е постигнато в Куба, но в същото време и да осъдим онова, което не е успех и е антисоциално, нехуманно и разрушително.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-н председател, искам да говоря от името на г-жа Muñiz, за да обясня защо испанската делегация в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент гласува против изменение 2, внесено от Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, въпреки че изменението изисква испанското председателство да бъде подкрепено във взаимоотношенията си с Куба.

Първо, нека ви напомня, че не можем да подкрепим изменения, внесени от група, която се опитва да се дистанцира от резолюцията като цяло, и че нашият ангажимент към всички политически групи, които са подписали резолюцията, не ни позволява да подкрепим едно частично изменение на документа.

Второ, изменение 2, внесено от групата GUE/NGL, не съответства на позицията, възприета от испанското председателство, което има намерение да постигне консенсус в Европейския съюз с цел да обнови рамката на нашите отношения с Куба, а не да се отхвърли напълно общата позиция, за което призовава изменението.

Това е нашето основание да отхвърлим изменението.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) За мен беше чест днес да подкрепя резолюцията относно лицата, лишени от свобода поради убежденията им в Куба, не само като гражданка на бивша тоталитарна комунистическа държава, но също така, защото лично съм се срещала с дисиденти от Куба в миналото, по-конкретно, с лекаря д-р Darsí Ferrer, който се намира в затвора заедно с други от юли миналата година.

След моето завръщане аз информирах Парламента за тъжното положение в сектора на здравеопазването и бих искала отново да подчертая, че хората, които не са членове на комунистическата партия и които нямат долари, нямат достъп до лекарства. Д-р Darsí Ferrer беше важна личност в Хавана и помагаше на дисидентите да получават лекарства. Сега той е зад решетките.

Радвам се, че приехме тази резолюция, която е много силна и която също така предизвиква европейските компетентни органи да продължат усилията си за извършване на демократични промени в Куба.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, кой би помислил преди 20 години, когато въздухът в Европа беше наситен от праха от срутващите се стени и от възгласите за свобода, че днес червеното знаме все още ще се вее над Хавана и че Фидел Кастро ще умира спокойно в леглото си на този зноен карибски остров.

Sola mors tyrannicida est, казва моят сънародник, сър Томас Мор: смъртта е единственият начин да се освободим от тираниите.

Две неща способстваха за оцеляването на комунистическия режим в Куба. Първо, небомислената американска блокада, която позволи на Кастро и неговия режим да обвиняват за лишенията на сънародниците си външния империализъм, а не неудачното икономическо управление на комунизма; и второ, снизхождението на някои хора в Европа, включително и от този Парламент, които прилагат отвратителен двоен стандарт, като оправдават нарушаването на правата на човека и липсата на демокрация в Куба, а аргументът им е, че там умеят да създават добри доктори и балерини.

Надявам се нашият Парламент да порасне и някои хора тук да надживеят студентските си години, когато са носили тениски с лика на Че Гевара. Дошло е време за конструктивен ангажимент към демократичните сили в Куба. Историята ще ни прости.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, гласувах в подкрепа на резолюцията относно Куба, защото като цяло тя е доста критична към тоталитарния режим в Хавана. В същото време бих искал да използвам тази

възможност и да призова Съвета да прекрати опитите за нормализиране на отношенията си с Куба, докато насреща все още имаме комунистическа диктатура, която нарушава правата на човека по скандален начин.

Също така настоятелно призовавам новия върховен представител да не следва линията, възприета от Комисията при предишното законодателство. Имам предвид г-н Луи Мишел, който посети Куба неколнократно, без да отправи каквито и да било критики по отношение на състоянието на правата на човека и демокрацията там. Напълно неприемливо е за Европейския съюз да угодничи на комунистическия режим в Куба.

Предложение за резолюция B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Г-н председател, когато гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, исках да изразя подкрепа за инвестициите в развитието на нискоемисионни технологии. Планът SET може да бъде ефективен и надежден, само ако е подходящо финансиран, като това включва средства от частни източници. Доводите в подкрепа на необходимостта от такива мерки са, най-общо, текущото икономическо положение, в което се намира Европа, опасното изменение на климата и заплахите за енергийната сигурност. Благодарение на най-новите изследвания и технологии се появи възможност кризата да бъде преодоляна, която в същото време подкрепя мерките, свързани с изменението на климата. Това е също така възможност за европейското селско стопанство, начин да бъдат създадени нови работни места в селските райони в неселскостопанския сектор, по-специално в областта на създаването на ресурси за възобновяема енергия.

Jan Březina (PPE). – (CS) Аз също гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно инвестиране в разработването на нисковъглеродни технологии (SET-Plan), защото според мен това е ключов инструмент за преобразуването на Съюза в новаторска икономика, която може да постигне високите цели. В това отношение считам, че е от съществено значение Комисията, в тясно сътрудничество с Европейската инвестиционна банка, да представи общо предложение относно инструмент за инвестиране в енергия от възобновяеми източници, проекти за енергийна ефективност и развитието на интелигентни мрежи не по-късно от 2011 г. Успоредно с това следва да бъде укрепена ролята на Европейската инвестиционна банка във финансирането на проекти в областта на енергетиката и по-специално проекти с висока степен на риск.

Категорично отхвърлям използването на въпроса за нисковъглеродните технологии за удари под кръста по отношение на ядрената енергия в изявленията на членовете на ЕП от лявата част на политическия спектър. Заявявам, че ядрената енергия е чиста енергия, която допринася за устойчиво развитие.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Не мога да подкрепя резолюцията, макар тя да е изключително важна за европейската икономика. Следва да се отбележи, че резолюцията предвижда огромна концентрация на средства само в определени области, само в определени отрасли на енергийната промишленост – „екологичните“ области. Това е в противоречие с понятието за енергийна солидарност с държави, които на практика основно разчитат на въглищата. Енергийните потребности на Полша са основани на въглища, ето защо плавният преход към екологична икономика е от огромно значение за нас. В резултат от такива мерки в Полша вместо да създадем работни места, ще трябва да ги закриваме. По време на криза това е изключително трудно и може да бъде вредно за Полша.

Предложение за резолюция RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, на 27 и 28 февруари бурята „Синтия“ връхлетя Франция. Загинаха близо 60 души, а стотици хиляди претърпяха значителни щети.

Европейският съюз трябва да даде пример пред лицето на тази трагедия. Именно затова взех лично участие в подготвянето на проекта на тази резолюция, призовавайки Европейската комисия да бъде изключително отзивчива. Очакваме тя да предостави финансова помощ на районите на бедствието посредством Фонда за солидарност на ЕС.

Ако вследствие на тази трагедия регионите Поату-Шарант, Шарант-Маритим, Пеи дю ла Лоар и Бретания поискат промяна в отпускните им суми за разходи, съфинансирани от Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд, Европейската комисия следва да разгледа тези искания изключително благосклонно и много бързо.

Оставяйки настрана тази резолюция, аз, подобно на колегите ми от Съюза за президентско мнозинство, съм убедена, че е време да създадем истински Европейски сили за гражданска защита. Само те ще са в състояние да предоставят енергийна допълнителна помощ в случаите на бедствие като това.

Председател. – Г-н Kelly, въпреки че не се регистрирахте за изказване преди първото обяснение на вот, можете да го направите по изключение. Моля, следващия път не забравяйте да се регистрирате.

Предложение за резолюция B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, искам само да кажа, че според мен е време да стигнем до заключителен документ относно ядрената енергия, за да изтъкнем осъществения напредък и предприетите мерки за сигурност, имащи отношение към него, а също така и как той в бъдеще ще се преобразува в изследване, което ще бъде осъществено така, че гражданите да могат да направят своя избор.

Много скептицизъм има в отношението към тази тема, и много съмнение, а тя се нуждае от разяснение, което ще изнесе голяма част от затрудненията във от това разискване относно нисковъглеродните технологии.

И накрая, позволете да кажа по въпроса за годишнината от приемането на Декларацията за независимост на Литва и Естония, поздравявам тези държави по повод 20-годишнината от тяхната независимост.

Писмени обяснения на вот

Предложение за резолюция RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton и Mike Nattrass (EFD), в писмена форма. – (EN) Макар да признаваме, че в Куба властва комунистически деспотизъм и макар да искаме да я видим превърната в спокойна, демократична държава, ние не разпознаваме ЕС в този процес.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Резолюцията на Европейския парламент, претекстът, за която е смъртта на кубинския затворник Орландо Сапата Тамайо, починал след гладна стачка, въпреки усилията на здравните служби в Куба да възстановят неговото здраве, е провокативна и неприемлива атака срещу социалистическото правителство и народа на Куба и е част от антикомунистическата стратегия, следвана от ЕС и водена от Европейския парламент в опит да бъде свален социалистическият режим. Ние осъждаме лицемерието и провокативния опит от страна на десноцентристите, лявоцентристите и Зелените представители на капитала в Европейския парламент да експлоатират това събитие.

Гръцката комунистическа партия осъжда и гласува против резолюцията на Европейския парламент. Тя призовава народите да изразят солидарността си с правителството и народа на Куба. Да настояват общата позиция по отношение на Куба да бъде отменена. Да осъдят опитите на ЕС да използва правата на човека като претекст за оказване на империалистически натиск и принуда върху народа на Куба и неговото правителство. Да настояват криминалното ембарго, наложено от САЩ, срещу Куба да бъде вдигнато незабавно. Да настояват за незабавното освобождаване на петимата кубинци, държани като затворници в САЩ. Да защитят социалистическа Куба.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Европейският съюз е най-демократичната структура в света и основната ценност, върху която е изграден той, е зачитането на правата на човека. Ето защо, смятам за похвално и окуражително това, че всички групи в Парламента се обединиха в осъждането на нарушаването на правата на човека, извършени от органите в Куба, като не забравяме и конструктивния подход, позволяващ диалог, който ЕС реши да възприеме спрямо Куба.

Живеем в XXI век и престъпленията срещу свободата на мнението и убежденията следва да бъдат заличени от ценностите на всяка държава в света, независимо от това, колко дълга история на тоталитаризъм и диктатура може да има тя. Воденето на международен диалог, вместо налагането на санкции може да се използва за промяна на отношението, така че всеки, който не е съгласен с органите в собствената си държава, да не страда от малтретиране и несправедливост, типични за режими, които не зачитат правата на човека.

Трагедии като тази, която се случи с кубинския дисидент Орландо Сапата Тамайо, „виновен“ за престъпление, свързано с неговите убеждения, никога не бива да се повтаря. В момента има и други политически затворници в Куба, които са в опасност. Като гарант за зачитането на правата на човека, ЕС трябва да се намеси и да предприеме необходимите дипломатически действия с цел трагедията със Сапата никога да не се повтаря в Куба или където и да било по света.

Andrew Henry William Brons (NI), в писмена форма. – (EN) Безрезервно осъждам малтретирането на хора в Куба (или на друго място). Все пак, аз се въздържах при гласуването на резолюцията срещу Куба като цяло. Една от причините беше, че резолюцията цели да даде право на Европейския съюз и неговите функционери да говорят и действат от името на държавите-членки. Другата причина беше, че много държави-членки на Европейския съюз преследват и лишават от свобода хора за това, че по ненасилствен начин упражняват

свободата си на изразяване, поддържат мнения, различаващи се от официалните, или участват в дисидентска дейност. Пълно лицемерие е партиите, които са благосклонни към политическите репресии в Европа, да посочват с пръст държави като Куба, които споделят техните репресивни и антидемократични възгледи и дейности.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно положението на политическите затворници и на лицата, лишени от свобода поради убежденията им в Куба. Ние потвърждаваме необходимостта от незабавно освобождаване на всички политически затворници и лица, лишени от свобода поради убежденията им. Считаме, че задържането на дисиденти в Куба заради техните идеали и тяхната мирна политическа дейност представлява нарушение на Всеобщата декларация за правата на човека.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), *в писмена форма*. – (SV) Ние, шведските социалдемократи, споделяме мнението, представено в изменението, а именно, че блокадата срещу Куба следва да бъде вдигната. Не смятаме обаче, че това твърдение следва да бъде включено в предложението за резолюция, тъй като тя се отнася за лицата, лишени от свобода поради убежденията им.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Орландо Сапата Тамайо почина от глад, защото той искаше да бъде третиран като това, което беше: политически затворник, преследван от режим, който, въпреки промените в ръководството, продължава да управлява гражданите си с железен юмрук и им забранява да се сдружават или свободно да изразяват мнението си.

Трагичните обстоятелства около неговата смърт следва да накарат всички ни да се срамуваме. Това особено се отнася за тези, които вземат политическите решения, които водени от г-н Сапатеро и посланик Моратинос, промениха европейската политика към Куба.

Единственото, което Европейският съюз постигна с колебливия си опит си за помирение, е засилването на чувството за безнаказаност, като в същото време накара демократите, които заслужаваха да получат повече от нас, да се чувстват по-изолирани.

Надявам се да се върнем към твърдата демократична политика, която едва напоследък се смекчи. Искам Европейският съюз най-накрая да признае, че промяната на политиката беше пълен провал. Също така искам Освалдо Пая и „Дамите в бяло“ да могат да пътуват свободно до Европа, за да разкрият обстоятелствата около събитията, които се случват в Куба.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Гласувахме против резолюцията, защото мнозинството в Парламента експлоатира политически смъртта на Сапата Тамайо, резултат от гладна стачка в кубински затвор, въпреки че е получил медицинско лечение. Те искат да осуетят намеренията, публично изразени от испанското председателство за отмяна на общата позиция относно Куба. Те отново атакуват Куба и нейния народ, като се опитват да се намесват в независимостта и суверенитета ѝ, в икономическите и социалните ѝ успехи и безупречната ѝ интернационална солидарност.

Капитализмът не е бъдещето на човечеството. Куба продължава да бъде пример, че е възможно да се построи общество без експлоататори и експлоатирани, социалистическо общество. Представителите на капитализма в Европейския парламент не приемат този факт. Те се опитват да предотвратят всестранния политически диалог с кубинското правителство на основата на същите критерии, които ЕС прилага към всички държави, с които има отношения.

Те не осъждат ембаргото, наложено от САЩ срещу Куба, чието незабавно вдигане беше поискано по 18 повода от Общото събрание на Организацията на обединените нации. Те не казват нищо за положението на петимата кубински граждани, намиращи се в затвор в Съединените американски щати от 1998 г. без справедлив процес, а също така пренебрегват факта, че САЩ продължават да дават убежище на кубински гражданин, подбудител на бомбена атака срещу пътнически самолет, при която загинаха 76 души.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), *в писмена форма*. – (PL) При гласуването днес, аз одобрих резолюцията относно положението на политическите затворници и лицата, лишени от свобода поради убежденията им в Куба. Като Европейски парламент ние трябва категорично да осъдим практиките на режима в Хавана и да говорим на висок глас за правата на независимите журналисти, мирните дисиденти и защитниците на правата на човека. В приетата резолюция ние изразяваме дълбоката си солидарност с всички кубинци и подкрепяме техните усилия по пътя към демокрацията, както и за зачитане и защита на основните права. Аз съм от държава, където едно обществено движение възникна като опозиция на комунистическия режим – движението „Солидарност“. Въпреки че Полша и другите държави от Централна и Източна Европа, които днес са част от Европейския

съюз, вече са загърбили болезнените си преживявания от комунистическите режими, именно поради това ние не можем да забравим онези, които са лишени от свобода и преследвани, защото толкова много искат демокрация, свобода и свобода на словото.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският съюз не може да има романтична представа за политическия режим в Куба, представляващ истинска комунистическа диктатура, основана на логиката на еднопартисен режим, който нарушава правата на човека, потиска гражданите си, преследва и елиминира политическите си врагове и лишава от свобода безброй хора, чието единствено престъпление е, че имат собствено мнение.

Смъртта на Орландо Сапата е просто още един случай, който шокира света и трябва да бъде заклемен от Европейския парламент без колебание и фалшиви оправдания. Ето защо аз отхвърлям опитите на някои членове на ЕП от крайната левица да прикрият това възмутително престъпление с политическа терминология, чиято единствена цел е да легитимира един режим, който е непоносим и неприемлив.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах против резолюция RC-B7-0169/2010 относно Куба, защото смятам, че това е акт на намеса, който нарушава международното право. С гласа си изразих осъдителното си отношение към упражнението в политическо манипулиране, чиято единствена цел е да се изрази неодобрение към правителството на Куба. Членовете на ЕП, гласували в подкрепа на този текст, са същите, които многократно отказаха да внесат в Парламента резолюция, осъждаща преврата в Хондурас. Тази резолюция настоятелно призовава Европейския съюз да демонстрира безрезервна подкрепа за промяната на политическия режим в Република Куба и също така предлага да се използват европейските механизми за сътрудничество, за да се постигне тази цел, което е неприемлив акт на намеса, нарушаващ международното право. Вече повече от 50 години Съединените американски щати поддържат икономическо, търговско и финансово ембарго срещу Куба в явно нарушение на международното право и с тежки последици за икономиката и условията на живот на кубинците. Въпреки това правителството на Куба продължава да гарантира на гражданите си всеобщ достъп до здравеопазване и образование.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно Куба, тъй като за ЕС е важно също така да изрази ясно идеята, че спешно е необходима демократизация на държавата, която е още под комунистическо управление. Лишаването от свобода на дисидентите и политическите опоненти е типична черта на комунистическите държави, но това е особено разпространена практика в Куба. Фактът, че органите дори не позволяват на семейството на затворник, починал вследствие на гладна стачка, да организира погребение, е особено скандален.

Да се надяваме, че политическата система на острова ще се промени възможно най-скоро. Независимо от това обаче, важно е ЕС и Съединените американски щати да прилагат едни и същи стандарти навсякъде. Неприемливо е САЩ да предоставят „политическо убежище“ на кубинци, замесени в бомбени атаки. Можеш да критикуваш ефективно, ако самият ти отговаряш на критериите, които си заложил.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно Куба (RC-B7-0169/2010), защото, както казах по време на разискването вчера, независимо от съответните ни позиции по отношение на Куба, смъртта на Орландо Сапата Тамайо е сама по себе си тъжно събитие.

Също така настоявам, че е необходимо да изискаме да бъдат освободени всички политически затворници и лица, лишени от свобода поради убежденията им в Куба, както и навсякъде по света. Все пак искам да предупредя, че не следва да се предприемат действия, които вече се провалиха, а не допринесоха за напредъка на Куба по пътя на демокрацията и свободата, като например ембаргото и блокадата. Очевидно е, че са необходими спешни промени на острова и Европейският съюз следва да следи това, така че преходът към демокрация да бъде в полза на народа на Куба.

Alf Svensson (PPE), *в писмена форма*. – (SV) САЩ поддържат търговско ембарго срещу Куба от 48 години. Ембаргото се отразява на населението на Куба и е постоянно повтарящо се оправдание за недостатъците на режима на Кастро. За всичко се обвинява американското ембарго и в резултат на това народът на Куба не може ясно да посочи вината на комунистическия режим и да се дистанцира от него. Демократичната опозиция в Куба иска ембаргото да бъде вдигнато. На 29 октомври 2009 г., 187 държави-членки на ООН гласуваха за вдигане на ембаргото. Три гласуваха за това, да остане, и две се въздържаха. Нито една от държавите-членки на ЕС не гласува в подкрепа на запазването на ембаргото. В миналото Европейският парламент осъди ембаргото срещу Куба и призова то да бъде незабавно прекратено в съответствие с исканията, отправени от Общото събрание на ООН по редица поводи (P5_TA(2003)0374). Европейският парламент също така заяви, че ембаргото пречи за постигането на собствената си цел. (P6_TA(2004)0061) Настоящата резолюция

RC-B7-0169/2010 се отнася за положението на политическите затворници и лицата, лишени от свобода поради убежденията им в Куба. По време на разискванията преди гласуването аз внесох предложение за отправяне на ултиматум към Куба. Ембаргото ще бъде вдигнато и в рамките на шест месеца след това всички лица, лишени от свобода поради убежденията им, трябва да бъдат освободени и да бъдат проведени реформи. Ако режимът не се съобрази с тези условия, САЩ, ЕС и Канада ще въведат нови и по-интелигентни санкции, които са насочени срещу кубинското ръководство, като например забрана за пътуване до страната и замразяване на кубинските активи и чуждите инвестиции.

Предложение за резолюция B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз си е поставил за цел до 2020 г. да намали емисиите на парникови газове с 20%, да намали потреблението на енергия с 20% и да произведе най-малко 20% от използваната енергия от възобновяеми енергийни източници. Също така Европейският съюз се стреми да даде пример в глобален мащаб за пестенето на ресурси и опазване на околната среда.

Тези амбициозни цели могат да бъдат постигнати само ако Европейският съюз като цяло и всяка държава-членка поотделно поемат ясни ангажменти по отношение на сроковете. Инвестициите в нисковъглеродни енергийни технологии са от ключово значение за постигане на целите, предложени за 2020 г., която съвсем не е толкова отдалечена в бъдещето, колкото изглежда. Постигането на тези цели изисква значително финансово усилие: 58 млрд. евро според някои прецизни изчисления, които са както публични, така и частни средства.

Това финансово, логистично и административно усилие обаче ще превърне Европейския съюз в световен лидер в иновациите и ще окаже положително въздействие върху икономиката му чрез създаването на работни места и откриването на нови перспективи в областта на научните изследвания, за която в течение на десетилетия неоснователно бяха отпуснати недостатъчно средства. Инвестициите в разработването на нисковъглеродни енергийни източници ще дадат резултат в средносрочен и дългосрочен план и ще окажат положително въздействие в целия Европейския съюз.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) От жизненоважно значение е да настояваме за радикална промяна в обществото, основана на устойчивост на градовете, децентрализирано производство на енергия и промишлена конкурентоспособност. Това е политика от съществено значение за благоденстващо и устойчиво общество, което е подготвено за предизвикателствата на изменението на климата, сигурни енергийни доставки и глобализацията, което е световен лидер в областта на чистите технологии. Целта на плана SET е да допринесе конкретно за разработването на чисти технологии. Приветствам основните насоки, представени в съобщението, относно това, как да бъде организирана логиката на намеса между публичния и частния сектор, и между Общността, националното и регионалното финансиране. От съществено значение обаче е да бъдат увеличени публичните средства за научни изследвания в областта на чистите технологии. Европа тепърва трябва да създава условия за повече частни инвестиции в научните изследвания, в разработването на технологии и демонстрационни проекти в областта на енергетиката. От жизненоважно значение е да превърнем думите в дела. Следващата финансова перспектива на Европейския съюз и Осмата рамкова програма за научноизследователска и развойна дейност следва да поставят като приоритет енергийната сигурност, борбата срещу изменението на климата и опазването на околната среда. Единствено по този начин ще бъде възможно да се запази конкурентоспособността на нашата промишленост, да се насърчи икономически растеж и създаването на работни места.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно инвестиране в разработването на нисковъглеродни технологии (SET Plan), защото, за да можем ефективно да се борим с икономическата криза, следва да поставим като приоритет инвестирането в онези нови технологии, които имат най-голям потенциал за създаване на работни места. Считаю, че тези инвестиции могат да създадат нови възможности за развитие на икономиката и конкурентоспособността на Европейския съюз.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Планът SET, представен от Комисията, предлага да бъдат направени инвестиции в научноизследователска и развойна дейност за разработването на ефективни и устойчиви енергийни технологии с ниски емисии на въглерод, което дава възможност да се гарантира необходимото намаление на емисиите, без да се застрашава европейската промишленост, като по този начин се поема ангажмент за устойчиво развитие, който считаме за сериозен.

Новите енергийни политики, особено в условията на общата криза, не трябва да изключват възможността за енергийна ефективност и не трябва по какъвто и да било начин да застрашават икономическата устойчивост на европейските държави, като това не означава по-малка грижа за околната среда.

Ето защо настоятелно призовавам за нов подход в енергийната политика, подход, който се основава на чиста енергия, по-ефективно използване на природните ресурси, с които разполагаме и увеличени инвестиции в изследвания и по-екологосъобразни технологии, така че да можем да поддържаме европейската конкурентоспособност и да дадем възможност за създаване на работни места в рамките на иновативна и устойчива икономика.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Приветствам целите на плана SET (Стратегически план за енергийни технологии), който настоява за развитието на нисковъглеродно общество. Планът SET е насочен към ускоряване на разработването и внедряването на нисковъглеродни технологии. Планът включва мерки, свързани с планирането, прилагането, ресурсите и международното сътрудничество в областта на иновативните технологии в енергийния сектор. Няколко изследвания стигат до извода, че насърчаването на европейската цел от 20% дял на възобновяеми източници на енергия ще създаде милиони нови работни места до 2020 г. Също така около две трети от тези работни места ще бъдат създадени в малки и средни предприятия. Решението изисква разработването на екологични технологии. Ето защо ни е необходимо по-голямо финансиране за плана SET, което считам, че следва да бъде предвидено при следващия преглед на финансовите перспективи. Трябва също така да насърчаваме екологичните технологии и квалифицирания труд чрез инвестиции в образование и изследвания. Колкото по-скоро постигнем нисковъглеродно общество, толкова по-скоро ще излезем от кризата.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Разработването и прилагането на нисковъглеродни технологии е изключително важно не само по екологични причини, които включват необходимостта от намаляване на емисиите на въглероден диоксид в атмосферата, но също така и поради причини, свързани с енергетиката, като се има предвид неизбежният последователен недостиг и потенциалното изчерпване на запасите от изкопаеми горива, от които човечеството е силно зависимо.

За съжаление, както планът SET, така и току-що приетата резолюция не просто предлагат един частичен подход към проблема – както по отношение на технологиите и енергийните източници, които трябва да бъдат взети под внимание, така и по отношение на необходимостта от намаляване на потреблението – но преди всичко, те все още считат тези инвестиции за поредната добра търговска възможност (от която някои, малцина избрани, ще натрупат големи печалби за сметка на мнозинството), вместо това да бъде задължение в екологичен и енергиен аспект за опазване на общите блага на човечеството.

Знаково и показателно е, че при гласуването на измененията на резолюцията, вместо да се насърчават „амбициозни цели за намаляване“ на емисиите на въглероден диоксид в атмосферата, беше избрано „да насърчават търговията с емисии на въглерод в световен мащаб“.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Използването на нисковъглеродни технологии, които по принцип отделят по-малко въглероден диоксид, е положително и желателно.

Ние обаче не можем да приемем, че за сметка на технологичното развитие и укрепването на така наречения план SET, се търси поредното извинение за отслабване на националните енергийни политики.

Думите на Комисията, че „Стратегическият план за енергийни технологии (SET-Plan) представлява технологичният стълб на политиката на ЕС в областта на енергетиката и изменението на климата“ не оставят никакво съмнение за истинските намерения на Европейската комисия да отслаби суверенитета на държавите-членки в такава важна област като националните енергийни стратегии.

Предложението за резолюция съдържа аспекти, при по-подробен прочит, с които не сме съгласни, по-специално насърчаването на „търговия с емисии на въглерод в световен мащаб“, като се има предвид, че това решение показва, че не предлага предимства за намаляване на въглеродните емисии, както и създаването на повече публично-частни партньорства, подчертавайки „значително увеличаване на дела на публичните инвестиции“, като по този начин ще бъдат използвани публични средства, които да служат в полза на частни интереси и печалби.

Ето защо групата ни гласува против.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Г-н председател, устойчивите и ефективни нисковъглеродни технологии са в основата на мащабната задача по намаляването на въглерода, пред която е изправен Европейският съюз и целият свят. Именно поради този факт приветствам бързината, с която Парламентът изготви проект за резолюция по този въпрос, като така даде ясен знак към Комисията и Съвета, че планът SET е навременен и важен. Ако действително желаем да постигнем целите си, то е ясно, че ще са ни необходими всички форми на нисковъглеродни технологии, включително устойчива ядрена енергия. Ето

защо изразявам задоволството си, че успяхме да заличим формулировката в съображение „И“, което е поредният опит да бъде поставена ядрената енергия в светлина, каквато днес тя не заслужава. Това съображение би могло да има отрицателни последици върху концепцията за „устойчиви нисковъглеродни технологии“, като загатва, че ядрената енергия не е част от тях. Факт е обаче, че в Европейския съюз не можем да си позволим да не я използваме, ако имаме сериозно отношение към изменението на климата. Докато стане възможно възобновяемите източници на енергия действително да дават ефективни резултати и да осигуряват постоянен поток от енергия, трябва да разчитаме именно на такива нисковъглеродни технологии.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Инвестициите в нисковъглеродни технологии трябва да бъдат приоритет, тъй като това е един от най-ефективните начини за борба с изменението на климата, който ще подготви Европейския съюз за екологична икономика. Ето защо на интелигентните нисковъглеродни решения следва да бъде отделено специално внимание, не на последно място по отношение на финансирането им от Общността, за да бъдат постигнати до 2020 г. целите в областта на околната среда, поставени от Европейския съюз.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах „въздържал се“ по предложението за резолюция относно „инвестиране в разработване на нисковъглеродни технологии“, тъй като, макар да съдържа няколко разумни подхода, то подкрепя по-нататъшното развитие на ядрената енергетика – нещо, което отхвърлям, поради огромните рискове, свързани с него. Предложението за резолюция правилно подчертава, че до момента изследванията страдат от недостиг на финансиране. За да може обаче Европа да остане конкурентоспособна спрямо останалите световни участници, финансирането за изследователски проекти трябва да бъде увеличено значително, по-специално в областта на новите енергийни източници. Разработването на нови, нисковъглеродни технологии в енергийния сектор, надявам се, не само ще запази съществуващите работни места в тази област, но ще създаде и много допълнителни работни места за висококвалифицирани специалисти. Считаю обаче, че в това отношение инвестициите следва да бъдат насочени в областта на слънчевата енергия и улавянето и съхранението на въглерод. Имайки предвид вероятността от сериозни последици, инвестициите в ядрена енергия трябва да бъдат преразгледани и пренасочени. Тази нова посока на политиката по енергийните въпроси ще повиши също и сигурността на енергийните доставки в рамките на Европейския съюз и ще затвърди независимостта от външни доставчици.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) Както и групата на Зелените/Европейски свободен алианс, аз също гласувах против предложението за резолюция (B7-0148/2010) относно инвестиране в разработването на нисковъглеродни технологии (SET Plan) поради няколко причини; по-специално защото изменението, с което се иска заличаване на съображение „И“, което за нас беше от ключово значение, беше прието; в този параграф се предлага шестата Европейска промишлена инициатива „Устойчива ядрена енергия“ да бъде преименувана просто на „Ядрена енергия“. Считаю, че понятието „устойчива ядрена енергия“ е безсмислено, тъй като, в най-добрия случай, е възможно да бъдат намалени заплахата за околната среда и за здравето на хората, както и рисковете от разпространение, произтичащи от развитието и използването на ядрена енергия, но не и да бъдат премахнати.

Предложение за резолюция RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция, за да изразя скръбта си по повод жертвите на двете природни бедствия и своята солидарност с техните семейства и приятели. Тези бедствия засегнаха тежко няколко държави-членки и региона.

Затова ще заявя, че за Европа е наложително да реагира незабавно на тези събития, а именно, като мобилизира Фонда за солидарност на Европейския съюз и така покаже солидарността на ЕС с всички засегнати от бедствията.

Сега е важно да вземем под внимание спецификите на островните и най-отдалечените региони, които, освен с постоянните си затруднения, сега се сблъскват и с разрушена инфраструктура, частна, търговска и селскостопанска собственост, а в много от случаите не са в състояние да се върнат веднага към нормалния си живот, особено в регионите, зависещи почти изключително от туризма, тъй като медийното представяне на събитията би могло да разубеди потенциалните посетители.

Ето защо е необходимо да призовем Комисията и Съвета да предприемат незабавни действия, така че Съветът да преразгледа предложението, за да стане прилагането на Фонда за солидарност на Европейския съюз по-простено, по-бързо и по-гъвкаво.

Също така е важно да се прегледат, заедно със съответните държави-членки, европейските програми и структурните, земеделските и социалните фондове, за да се подобри отговорът на потребностите вследствие на тези бедствия.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно голямото природно бедствие в автономната област Мадейра и въздействието на бурята „Синтия“ в Европа. Считам, че Европейският съюз трябва да изрази солидарност със страдащите вследствие на тези природни бедствия, които връхлетяха редица региони в Португалия и западна Франция, отделни региони в Испания, по-специално Канарските острови и областта Андалусия, както и в Белгия, Германия и Нидерландия. В западна Франция бурята причини смъртта на близо 60 души, а мнозина са изчезнали, без да споменаваме няколкото хиляди разрушени жилища. Европейската комисия може да предостави финансова подкрепа на засегнатите региони чрез Фонда за солидарност на Европейския съюз. От първостепенна важност е да има чувство на солидарност между държавите-членки в случаите на големи природни бедствия. Трябва да има координация между органите на местно, национално и европейско равнище в усилията им за реконструкция на засегнатите области. Не бива да бъдат пренебрегвани и политиките за ефективна превенция. Трябва да гарантираме както в този случай, така и в бъдеще, че европейските средства ще стигнат до засегнатите региони възможно най-скоро, за да се помогне на засегнатите от природните бедствия.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) На 20 февруари в Мадейра се разрази уникално метеорологично явление, причинило смъртта на поне 42 души, като 32 души са изчезнали, 370 са останали без дом, а близо 70 са ранените.

На 27 и 28 февруари по атлантическото крайбрежие на западна Франция (областите Поату-Шарант и Пеи дьо ла Лоар) друго явление причини смъртта на 60 души, като 10 души са изчезнали, а повече от 2 000 – останали без дом. Тази буря изолира и няколко региона в Испания, по-специално Канарските острови и областта Андалусия.

Освен човешки страдания и психологически травми, тези метеорологични явления причиниха внушителни мащабни разрушения с изключително тежки социални и икономически последици върху икономическата дейност в тези региони, тъй като мнозина изгубиха цялото си имущество.

Гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция, призовавайки Комисията незабавно да предприеме всички необходими действия за възможно най-бързото и гъвкаво мобилизиране в максималната възможна степен на Фонда за солидарност на Европейския съюз, за да се помогне на пострадалите.

Бих подчертала необходимостта от изготвяне на проект за нов регламент относно Фонда за солидарност на Европейския съюз, на основата на предложението на Комисията, с цел решаване на проблемите, причинени от природните бедствия, по един по-гъвкав и ефективен начин.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Бурята, опустошила Мадейра на 20 февруари, причини огромни човешки и материални загуби в тази автономна област. Ролята на ЕС е жизненоважна, тъй като той разполага с механизми и инструменти, като например Фонда за солидарност, структурните фондове – Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд – и Кохезионния фонд, които трябва да бъдат мобилизирани и приложени по един бърз, гъвкав и опростен начин. Приветствам предложението за резолюция, в което Европейската комисия е призована, веднага щом получи искане от португалското правителство, да предприеме необходимите действия за възможно най-бързото и гъвкаво мобилизиране в оптимална степен на Фонда за солидарност на Европейския съюз. Приканвам институциите на Европейския съюз да проявят солидарност, насочена към бързото и гъвкаво прилагане на Кохезионния фонд, имайки предвид специалния статут на Мадейра като островен и крайно отдалечен регион на ЕС. Призовавам добрата воля на Европейската комисия по отношение на воденето на преговори относно преразглеждането на регионалните оперативни програми Intervir+ (ЕФРР) и Rumos (ЕСФ), както и отнасящия се за Мадейра раздел на тематичната оперативна програма за териториално укрепване, която се финансира от Кохезионния фонд.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на този доклад и съм изключително доволна, че беше приет от Парламента. След подобните, макар и не толкова сурови метеорологични условия в Ирландия, в това число наводнения и неотдавнашния снеговалеж, вече знам колко дълбоко засягат тези трагедии семействата и гражданите на ЕС и колко важно е Парламентът да предприеме действия, за да помогне по всички възможни начини.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Природното бедствие, връхлетяло Мадейра на 20 февруари, остави след себе си мрачна картина на човешки страдания и мащабни разрушения, с опустошителни последици за икономиките и производствените структури на съответните региони.

Седмица по-късно друго природно бедствие – бурята „Синтия“ – причини разруха в региона на западна Франция и няколко региона в Испания.

Искам да се присъединя към общата скръб и да изразя своята солидарност с всички, засегнати от тази трагедия, по отношение както на човешките, така и на материалните загуби.

Жизненоважно е да предоставим помощ на хората, както и да възстановим инфраструктурата, обществените сгради и най-важните услуги.

Вярно е, че средствата от Фонда за солидарност може да бъдат изплатени едва след приключването на процедурите за мобилизиране на Фонда и получаването на съответното одобрение от Съвета и от Парламента. И все пак, в настоящата ситуация е много трудно да принуждаваме да чакат хората, изправени пред трудности при връщането си към нормалния си начин на живот. Ето защо настояваме за най-високо равнище на неотложност и гъвкавост както в осигуряването на достъп до средствата, така и в предприемането на извънредни мерки в помощ на Мадейра.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) На 20 февруари тази година в Мадейра се случи трагедия, която може да се опише с безпрецедентни проливни дъждове, силни ветрове и огромни морски вълни. Тя остави след себе си поне 42 загинали, редица изчезнали, стотици бездомни и десетки ранени. Искам да изтъкна незабавните действия на регионалното правителство в Мадейра и неговите институции по време на тяхната бърза и координирана реакция на тази трагедия. На 27 и 28 февруари в западна Франция, по-конкретно в регионите Поату-Шарант и Пеи дю ла Лоар, се разрази много силна и разрушителна буря, наречена „Синтия“. Тя причини смъртта на повече от 60 души, като мнозина са изчезнали, а хиляди – останали без дом. Пред лицето на тези трагедии искам да изразя своята дълбока скръб и солидарност с всички засегнати региони, поднасяйки своите съболезнования на семействата на жертвите и отдавайки почит на екипите за издирване и спасителните екипи. Призовавам Комисията веднага след като правителствата на засегнатите държави внесат съответните си искания, да предприеме незабавно всички необходими стъпки към мобилизиране на Фонда за солидарност на Европейския съюз в максималната възможна степен. При разглеждането на тези искания Комисията трябва вземе предвид спецификите на отделните региони, по-специално уязвимостта на островните и периферните региони.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Подкрепих това предложение за резолюция относно действията, които ще бъдат предприети непосредствено след опустошителното и смъртоносно преминаване на бурята „Синтия“ на наша територия, тъй като, преди да се опитваме да хвърляме обвинения, трябва първо да покажем европейска солидарност, за да подкрепим жертвите на това бедствие, връхлетяло няколко европейски държави. Трябва да използваме не само Фонда за солидарност, но тази помощ трябва да дойде и от Кохезионния фонд, от Европейския фонд за регионално развитие и от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. И накрая, трябва да насърчим застрахователните дружества да се намесят при първа възможност и съответно да извлечем поука от подобни събития по отношение на издаването на разрешителни за строеж.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Госпожи и господа, подкрепих предложението за резолюция относно голямото природно бедствие в автономната област Мадейра и въздействието на бурята „Синтия“ в Европа. Нека се съсредоточим върху Мадейра, тъй като именно там катастрофата взе най-много жертви. Създаваме голяма и силна общност по ред причини, а една от тях е, за да можем да си помагаме взаимно в случай на необходимост. Днес Мадейра и други региони са в затруднение, защото са тежко пострадали вследствие на бурята. Наш дълг е да помагаме на онези, които се нуждаят от помощта ни. Надявам се, че предложението за резолюция ще допринесе за ефективното преодоляване на последиците от трагедията. Дълбоко съчувствам на всички жертви и техните семейства. Благодаря ви.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма.* – (FR) През последните седмици няколко региона на Европейския съюз бяха засегнати от природни бедствия: Мадейра, после западна Франция и отделни региони в Испания. Човешките жертви и материалните щети, причинени от силата на тези метеорологични явления, дълбоко затрогнаха нас, членовете на ЕП. Това обяснява предложението за резолюция относно природните бедствия, гласувано днес в Европейския парламент; то изразява нашето „дълбоко съчувствие“ и „солидарност“ с жертвите от опустошените региони. Европейската солидарност трябва да се изрази с финансови средства чрез мобилизирането на Фонда за солидарност на Европейския съюз и чрез други проекти, финансирани от ЕС. И все пак, що се отнася до Фонда за солидарност, трябва да изтъкна, че настоящият регламент не позволява

достатъчно гъвкава и бърза реакция; съществува възможност за изменение на този регламент и от Европейския съвет зависи да постигне напредък в това отношение. Гласувах в подкрепа и на изменението, подкрепящо предложението, внесено от г-н Барниер през 2006 г., за създаване на Европейски сили за гражданска защита. Съжалявам, че то не е прието; прилагането на това предложение би подобрило капацитета на ЕС за реакция при кризи.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Неотдавнашното природно бедствие, връхлетяло Мадейра, остави острова в състояние на безредие. Други региони в Европа бяха опустошени в същия мащаб от въздействието на бурята „Синтия“. Европейският съюз следва да помогне безрезервно с обединени усилия за изразяване на солидарност, мобилизирайки за тази цел Фонда за солидарност на Европейския съюз. Фондът за солидарност на Европейския съюз беше създаден за предоставяне на спешна финансова помощ на държави-членки, засегнати от природни бедствия.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) На 20 февруари тежко природно бедствие, придружено от проливни дъждове с безпрецедентен мащаб, заедно със силна буря и много високи морски вълни, връхлетя Мадейра, причинявайки смъртта на поне 42 души, а много хора все още са в неизвестност. Освен това стотици останали без дом. Няколко дни по-късно опустошителната буря „Синтия“ премина по протежение на френското атлантическо крайбрежие, причинявайки смъртта на близо 60 души, по-специално в регионите Поату-Шарант, Пеи дьо ла Лоар и Бретания. Там също броят на изчезналите лица е голям.

Още хиляди останали без дом. Затова подкрепих мерките, включени в предложението за обща резолюция, насочени към това ЕС да предостави финансова помощ на тези държави и региони, поради което гласувах в подкрепа на предложението за резолюция. По-специално, трябва да се гарантира бързото и гъвкаво мобилизиране на Фонда за солидарност на Европейския съюз.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Гласувах в подкрепа на приемането на предложението за обща резолюция RC-B7-0139/2010 на Европейския парламент. Екологичните катастрофи и природните бедствия се превръщат във все по-обичайна част от нашия живот. Опасностите вследствие на промените в околната среда се увеличиха през последните десетилетия, затова следва да направим всичко по силите си, за да ги предотвратим.

Европейският съюз, състоящ се от 27 държави-членки и половин милиард граждани, трябва да преодолява не само кризите вследствие на изменението на климата и околната среда, но също и да се грижи за своите граждани и да им гарантира най-добрите възможни условия за оцеляване след всяка криза. Нашите усилия обаче не трябва да бъдат съсредоточени единствено върху предоставяне на помощ след бедствието. Една от основните причини за съществуването на Европейския съюз е за да дава на своите граждани усещане за сигурност. Във връзка с това съответните институции на ЕС трябва да предприемат конкретни стъпки за наблюдение над регионите и техните способности за предприемане на превантивни действия.

За да преодолеем възможно най-скоро последиците от бурята „Синтия“, следва да мобилизираме Фонда за солидарност на Европейския съюз и да помогнем на всички, които са претърпели загуби във връзка с катастрофата. Неблагоприятните и болезнени събития, засегнали другите, винаги следва да ни подтикваат към предприемане на ефективни действия в солидарност с пострадалите. Нека да покажем, че и този път е така.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Въздържах се при гласуването на резолюцията относно голямото природно бедствие в автономната област Мадейра и въздействието на бурята „Синтия“ в Европа (RC-B7-0139/2010), тъй като две от нашите ключови предложения за изменение бяха отхвърлени. По-конкретно, едното, което беше свързано с факта, че във Франция се разрешава строеж на сгради върху заливни зони и естествени мочурища и че спекулацията с жилища е довела до построяването на сгради в уязвими области, както и другото изменение, което гласи, че оползотворяването на всички средства на Общността за осъществяването на подобни планове, по-специално от структурните фондове, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), Кохезионния фонд и Фонда за солидарност на Европейския съюз трябва да зависи от мерките за устойчивост.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Бих искала да започна, изразявайки своята солидарност със семействата на жертвите от природните бедствия в Мадейра и жертвите на бурята „Синтия“. Природните бедствия напоследък са все по-често срещано явление поради изменението на климата. Ето защо трябва да гарантираме, че Европейският съюз е подготвен да реагира възможно най-бързо и ефективно.

Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент, което призовава Комисията да разгледа възможността за увеличаване на участието на Общността в съфинансирането по регионалните оперативни програми. Нито една държава-членка не е в състояние да се справи сама с природни бедствия от

голям мащаб. Затова Европейската комисия трябва да преработи регламента относно Фонда за солидарност на Европейския съюз, така че да гарантира държавите-членки, засегнати от бедствия, да получат по-бърз и по-резултатен достъп до този фонд.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Това предложение за резолюция изразява необходимостта от предоставяне на помощ за онези европейски региони, които неотдавна бяха връхлетени от природни бедствия, като например автономната област Мадейра. Обилните валежи в Мадейра на 20 февруари, освен че доведоха до тежки човешки жертви – смъртта на 42 души, редица ранени и останали без дом, причиниха и безчет последствия и тежки материални щети.

Във връзка с това е жизненоважно да се мобилизира помощ за засегнатите региони, за да преодолеят икономическите и социалните последици от бедствията. Бих наблегнал специално на уязвимостта на островните и най-отдалечените региони, какъвто е случаят с Мадейра, където специфичното естество на неговото икономическо и социално положение прави още по-съществена необходимостта от предоставяне на най-добрата възможна помощ.

Ще повторя необходимостта да призовем Европейската комисия за гъвкаво мобилизиране на Фонда за солидарност на Европейския съюз, както и за преразглеждане на регионалните програми, финансирани от Кохезионния фонд, с оглед тяхното изменение в съответствие с потребностите вследствие на трагедията.

Също толкова уместно ще бъде да се прегледа финансирането, планирано за 2010 г., предназначено за конкретни проекти, в съответствие с общите правила на структурните фондове за периода 2007–2013 г.

С оглед мащаба на природното бедствие в Мадейра и неговите незаличими последици, както и въздействието на бурята „Синтия“, гласувах в подкрепа на внесения документ.

10. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,30 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н WIELAND

Заместник-председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (разискване)

12.1. Случаят „Gilad Shalit“

Председател. – Следващата точка са разискванията по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (член 122 от Правилника за дейността), ще започнем с разискването относно случая Гилад Шалит (четири⁽²⁾ предложения за резолюции).

Bastiaan Belder (IND/DEM), *автор.* – (NL) Г-н председател, около 08,00 ч. тази сутрин тук в Парламента аз посетих уебсайта, посветен на Гилад Шалит, и един тъжен факт привлече вниманието ми – в продължение на 1 355 дни, 3 часа, 12 минути и 37 секунди на Гилад, който беше отвлечен, е отказван всякакъв контакт с баща му, майка му, брат му и сестра му. На същия уебсайт обаче аз попаднах и на пасаж от глава 31 от „Книгата на пророк Йеремиа“: „Има и надежда за твоята бъднина, казва Господ, и твоите синове ще се върнат в пределите си.“ Ноам Шалит, който днес е при нас, възлага надеждата си на вас и вярва във вас, а така също и в Бога на Израел, за да постигне освобождаването на скъпия си син.

Г-н председател, госпожи и господа, днес разискваме случая Гилад Шалит. По време на специалната среща с израелската делегация вчера следобед, аз уверих Ноам Шалит, че неговата кауза – освобождаването на Гилад Шалит – е и наша кауза. Нека настоящото разискване и настоящата резолюция бъдат ясни знаци за това, знаци, които очевидно призовават за последващи действия от страна на върховния представител на Съюза по

(2) Вж. протокола.

въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Вчера сутринта аз разговарях лично с баронеса Аштън по въпроса. Случаят Шалит е наша кауза, европейска кауза.

Госпожи и господа, моля ви, останете лоялни на тази кауза и занапред. Аз разчитам на вас. Нека Европа да окаже въздействие върху Близкия изток. Заедно с Ноам Шалит и неговото семейство ние очакваме с нетърпение изпълнението на равинската молитва за Шалит, псалм 126, стих 1: „Когато Господ възвръщаше сионовите пленници, Ние бяхме като ония, които сънуват.“

Frédérique Ries, автор. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, Гилад Шалит беше на 19 години, когато го отвлече по време на нападение, извършено от Хамас близо до Газа. Не в Газа, а в Израел, в кибуца, в който беше настанена неговата част.

В продължение на почти четири години този младеж живее в мазе. За Гилад няма право на посещения, на лекар, на адвокат, на получаване на писма, на съдебен процес, няма Женевска конвенция, няма нищо. Той, който всъщност погрешно е известен като войника Гилад Шалит, е отбивал военната си служба като всички млади хора в неговата държава.

Той е доста стеснителен младеж – и в това отношение прилича на баща си, с когото ние се срещнахме по няколко повода и когото днес отново имаме удоволствието да приветстваме с добре дошъл в Парламента – младеж, който обича математиката, футбола и който, разбира се, щеше да се завърне към цивилния живот, ако вече четири години не живееше в дупка, откъснат от света и от своето семейство.

Г-н член на Комисията, този следобед аз не искам да Ви говоря за политика. Не искам да Ви говоря за Близкия изток, за конфликти или за размяна на затворници. Днес нашият Парламент е единодушен в призива си към Вас да помогнете на един млад човек – млад израелец, млад французин, млад европеец – да се завърне у дома.

Ето защо аз, заедно с моите колеги, съавтори на настоящото предложение за резолюция и членове на шест политически групи – г-жа Essayah, г-н Cohn Bendit, г-н Howitt, г-н Tannock и г-н Belder, който току-що се изказа, днес ще пиша до баронеса Аштън.

Ние настоятелно призоваваме баронеса Аштън, която ще пътува до Израел и Газа следващата сряда, да упражни цялото си влияние, за да поиска освобождаването на Гилад Шалит – влиянието, на което ѝ дава право нашата резолюция днес, влиянието на 500 милиона европейски граждани, които ние представляваме в Парламента.

(Ръкопляскания)

Proinsias De Rossa, автор. – (EN) Г-н председател, аз приветствам настоящата резолюция, съставена от смесена група, призоваваща за освобождаването на израелския войник Гилад Шалит, държан в плен от 2006 г. от военното крило на Хамас. Съгласен съм с бащата на Гилад, който поиска случаят на неговия син да се разглежда като хуманитарен въпрос, а да не се превръща в политически футбол. В схватката на политическото разискване ние никога не трябва да забравяме за страданията, които понасят както израелските, така и палестинските семейства, чиито близки са им били отнети в настоящия конфликт.

Женевските конвенции трябва да се спазват от всички страни. Напълно неприемливо е, че на Гилад Шалит са отказани правата му на военнопленник, на които той има право, както категорично се заявява в доклада „Голдстоун“. Неговото семейство няма информация за здравословното му състояние – нито за физическото, нито за душевното му здраве.

Същевременно сред 7 200-та палестински затворници, които са държани в израелски затвори също в нарушение на Женевските конвенции, 1 500 са задържани за неопределен срок, а 13 вече са излежали 25-годишни присъди. Четиридесет и четири са деца, а 23 членове на Палестинския законодателен съвет са задържани във връзка с пленяването на Гилад Шалит. Повтарям още веднъж: докладът „Голдстоун“ е ясен: тези задържания на членове на Палестинския законодателен съвет противоречат на международното право.

Аз ще повдигна тези въпроси на Парламентарната асамблея Евромед в Йордания в края на тази седмица. Настоятелно призовавам Катрин Аштън по време на предстоящото ѝ посещение в региона да упражни натиск над Израел и над палестинските органи, включително тези в Газа, за освобождаването на Гилад Шалит, на палестинските деца, и на членовете на Палестинския законодателен съвет и да гарантира тяхното благополучно и навременно завръщане при семействата им.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, старши сержант Гилад Шалит е държан като заложник от джихадските фанатици на Хамас в продължение на повече от три години. Хамас твърди, че е законен участник, спазващ Женевските конвенции, и затова израелецът е военнопленник, но Израел го счита, по мое мнение

правилно, за отвлечен от момента на залавянето му. Независимо от правното му положение и международното право, той е жестоко държан в изолация в Газа, лишен от всякакъв контакт с външния свят, като дори му е отказан достъп до Червения кръст, както и Женевските конвенции гарантират. Неговото семейство няма информация за здравословното му състояние, с изключение на един видеозапис и спорадични знаци от страна на Хамас, че той все още жив и е добре.

Ако организацията Хамас има някакви претенции да бъде приемана сериозно от международната общност, сега тя най-малкото следва категорично да покаже, че условията на неговото лишаване от свобода отговарят на международното хуманитарно право.

Но ние настояваме за повече от това. Ние искаме неговото незабавно и безусловно освобождаване. Аз не крия, че съм против диалога с терористите от Хамас – организация, посветила се на унищожаването на Израел, но ако ние изобщо ще имаме работа с Хамас, това трябва да стане само след освобождаването на Гилад Шалит от противното му задържане в плен.

Sari Essayah, автор. – (EN) Г-н председател, обикновено когато приема резолюция, която да е дори съвсем слабо свързана с обстановката в Близкия изток, Парламентът трудно постига взаимно разбирателство. В този случай нещата са различни благодарение на колегите, които създадоха възможност за това.

Положението на Гилад Шалит е хуманитарен въпрос и нашата обща резолюция посочва факта, че откакто е взет за заложник почти преди четири години, той е държан на неизвестно място в Газа, където не се ползва с основните права в съответствие с хуманитарните стандарти, включително Третата Женевска конвенция. От хуманитарна гледна точка ние изискваме незабавното освобождаване на Гилад Шалит. Междувременно минималното изискване е на Червения кръст и на родителите на Шалит да бъде разрешено да влязат в контакт с него.

Стойността на човешката личност не може да бъде измерена. Тя е неизмерима. Гилад Шалит не следва да бъде превръщан в разменна монета от терористичната организация Хамас, а да бъде незабавно освободен. Това е посланието, което ние искаме върховният представител баронеса Аштън да занесе в Газа при предстоящото ѝ посещение там.

Takis Hadjigeorgiou, автор. – (EL) Г-н председател, вчера аз и други членове на Парламента присъствахме на среща, на която присъстваше и бащата на Шалит, и аз бих искал да кажа, че не е възможно човек да не бъде повлиян от трагедията на това семейство. Ето защо нашето становище е, че Гилад Шалит, член на израелските въоръжени сили, който беше задържан на територията на Израел на 24 юни 2006 г., отговаря на критериите да бъде считан за военнопленник по силата на Третата Женевска конвенция.

Като такъв той следва да получи хуманитарно третиране и разрешение да общува. На Международния червен кръст следва да бъде разрешено да го посещава, и семейството му следва да има пълно право да бъде информирано относно неговото състояние и, разбира се, да го посещава. Същевременно ние изразяваме нашето убеждение и нашето желание за освобождаването на този човек.

Въпреки това, без ни най-малко да искам да омаловажавам казаното от мен досега, аз считам нашето становище, че този въпрос се различава от въпроса за редицата палестинци, които са в затвора, за някак аполитично. Тяхното присъствие в затворите е също хуманитарен въпрос. Аз считам, че ние даваме фалшиви надежди на семейството, ако си мислим, че съсредоточавайки се, като Парламент, единствено върху освобождаването на този конкретен човек, за когото повтарям искането ни да бъде освободен, ще постигнем нещо.

Не е ли хуманитарен въпрос фактът, че десетки 16-годишни палестински деца са в затвора? Как може да се прави разграничение между двата случая? Ние не можем да не споменем факта, че самата Газа – както някой каза преди малко, че живеел в коптор, а той наистина живее в коптор – че Газа, повтарям, е един огромен коптор. Един милион и половина палестинци, населяващи това място, живеят в колективен коптор. В израелските затвори има 7 200 палестинци, сред които 270 деца на възраст между 16 и 18 години и 44 деца под 16-годишна възраст. Седемстотин и петдесет хиляди палестинци са били задържани и хвърлени в затвора от 1967 г. насам.

Затова ние призоваваме за освобождаването на Шалит, но позицията, че считаме, че това може да бъде постигнато, като откъснем този случай от общата картина в Палестина, е аполитична.

За да приключа, бих искал да добавя, че единственият район в света, в който има министър отговарящ за затворниците, е Палестина. Още веднъж искам да изразя нашата любов и съчувствие към семейството и аз съм убеден, че проблемът ще бъде решен скоро.

Nicole Kiil-Nielsen, автор. – (FR) Г-н председател, резолюцията относно ефрейтор Гилад Шалит, която разглеждаме днес, допълва големия брой резолюции относно положението с правата на човека в Близкия изток, приети преди от Европейския парламент.

Ефрейтор Гилад Шалит, който е държан като заложник в продължение на 1 355 дни, трябва да бъде освободен възможно най-скоро. Ние изискваме и най-искрено се надяваме, че той ще бъде освободен. Младият палестинец с френски произход Salah Hamouri, който е задържан от израелските органи от 13 март 2005 г. трябва да бъде освободен. Децата, които са в затвори в Израел в нарушение на разпоредбите на международното право и на международните конвенции за правата на детето, трябва да бъдат освободени. Активистите от ненасилствената народна съпротива срещу окупацията, като Abdallah Abu Rahmah от Bil'in, трябва да бъдат освободени. Избраните представители, членовете на Палестинския законодателен съвет, включително Marwan Barghouti, трябва да бъдат освободени.

Време е Европейският съюз да настоява твърдо за зачитане на правата на човека и на международното право в Близкия изток. Проявата на високомерие при условията на репресия и насилие, пример за което е убийството на лидер на Хамас в Дубай, което ние осъждаме, най-малкото защото то дори още повече затруднява освобождаването на Гилад Шалит, не е решение.

Elena Băsescu, от името на групата PPE. – (RO) Това е вторият случай през последните две седмици, в който аз се изказвам по случая Гилад Шалит на пленарно заседание и изпитвам удовлетворение от факта, че общите усилия, положени от моите колеги, доведоха до настоящата резолюция. „Случаят Гилад Шалит“ показва особена загриженост на Европейския съюз относно хуманитарното положение в Газа. Правата на Гилад, които са заложени в Женевската конвенция, не следва да зависят от израелско-палестинския конфликт. Ноам, бащата на Гилад Шалит, наистина потвърди многократно, че нито той, нито неговото семейство са замесени в политиката. Те не са избрали положението, в което се намират в момента. Идеалният сценарий за нас, европейците, е двете държави да съществуват съвместно в мир и сигурност.

Преговорите за освобождаването на Гилад текат точно от 2006 г. чрез различни посредници, с едно въсъщност много противоречиво предложение той да бъде разменен срещу 1 000 палестински затворници. Гилад и неговото семейство се нуждаят от нашата помощ.

Благодаря ви много.

Olga Sehnalová, от името на групата S&D. – (CS) Случаят Гилад Шалит се превърна в символ на безкрайното отчаяние и безпомощност в Близкия изток. Това е така както за хората, живеещи там, така и за международната общност, която се ангажира в региона. Гилад Шалит е заложник, чието име е известно и чиято окончателна съдба ние следим със съчувствие и загриженост. Хората от Близкия изток са безименните заложници на този безкраен конфликт. Око за око и зъб за зъб. Или още надежда за Гилад и всички други жертви?

Всичките норми на международното право не могат да компенсират това, за което толкова отчайващо малко чуваме в този конфликт – зова за хуманност. Да се опитаме и да изоставим геополитическия поглед към света, в който хората и техните съдби се манипулират по такъв начин, че наподобяват игра на карти. Да се опитаме и да поставим себе си в положението на семейства на жертвите и на всички невинни задържани и бедстващи хора.

Кое тогава пречи на освобождаването на Гилад Шалит и на всички онези, чиято вина не е доказана без всякакво съмнение от съдилищата? Да не говорим за насърчаването на онези, които искат да живеят в мир. Ключът към мира са доверието, компромисът и куражът да се защитава мирът срещу онези, които са непреклонни. Искам да ви помоля да направите първата стъпка.

Margrete Auken, от името на групата Verts/ALE. – (DA) Г-н председател, целта на разискването ни днес е най-съвместно да назовем с истински думи и да опишем човешкото страдание, и по този начин да засилим нашето съчувствие и съпричастност. В това отношение наистина е много ценно, че сме избрали Гилад Шалит за тема на нашето днешно разискване. То ще ни накара да разширим нашата съпричастност с другите, така че да можем да се солидаризираме с тяхното страдание и със страданието на техните семейства. Хиляди палестинци са задържани при напълно неприемливи условия, което във всяко отношение противоречи на международните правила, и за тях положението е точно толкова трудно, колкото и за Гилад Шалит и неговото семейство. Ние трябва да направим всичко по силите си, за да приемем сериозно този проблем, и аз имам чувството, че всички в Парламента сме готови да направим това. Тук въпросът не се свежда само до един затворник, а до хиляди затворници, които са жертви на този голям конфликт.

Бих добавила и още един момент. Важно е да сме готови да посрещнем открито причината за това страдание и да осъзнаем, че ако не направим нещо, което не само да е свързано с окупацията на Газа, но и с окупацията на Палестина като цяло, и ако не намерим двудържавно решение на конфликта, за каквото считам, че всички ние призоваваме и искаме, за тези хора няма да има бъдеще. Аз считам това за наистина продуктивен начин, по който да подходим за намиране на общо решение, и се надявам, че баронеса Ашгън ще изведе Европейския съюз до такова положение, в което той не само ще трябва да плаща, плаща и плаща, но също така понякога ще може да се чува позицията му.

Louis Bontes (NI). – (NL) Г-н председател, на 25 юни 2006 г. един израелски войник на задължителна военна служба, ефрейтор Гилад Шалит, беше отвлечен след проникване на терористи от ивицата Газа. Оттогава той е държан за заложник от Хамас, напълно откъснат от външния свят. Той е хвърлен в затвора в пълна изолация и дори на Червения кръст не е разрешен достъп до него.

Случаят Шалит доказва още веднъж, че Европа и Израел са на една и съща страна. Варварските ислямистки сили водят тотална война срещу Западната цивилизация. В тази война Израел е на най-предни позиции. В Израел и в Европа всеки човешки живот е от значение. За ислямските терористи човешкият живот е без всякакво значение или по-скоро стойността на един човешки живот се равнява на хиляда живота, защото Хамас иска в замяна на Шалит Израел да освободи 1 000 затворници, включително голям брой терористи убийци.

Важно е да постигнем освобождаването на Шалит, но без да се налага Израел да освобождава терористи в замяна. В крайна сметка, ние видяхме докъде доведоха подобни замени в миналото – до еуфория от победата за терористите, за техните последователи и лидери, и неизбежно до повече насилие. Ние не можем да допуснем да има хора, които да се възползват от тероризма и би било безотговорно, ако насърчаваме Израел да отговори на вземането на заложник със замяна, защото следващият заложник на Хамас би могъл да бъде някой от Париж, Амстердам или Брюксел. И на какви позиции ще бъдем ние тогава?

Тежестта трябва да се прехвърли на другата страна: Хамас, а не Израел трябва да плати за вземането на Гилад Шалит, един европейец, за заложник. Цената следва да бъде толкова висока, че те да го освободят по тяхна собствена, свободна воля. Във връзка с това ние изискваме налагане на пълна забрана върху пътуването за и през Европа на служители на режима на Хамас, включително тези, които не са официално свързани с Хамас, и тези, които не фигурират в европейския списък с терористи.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, този младеж е държан в плен в продължение на почти 1 400 дни при пълно незачитане на всякакви международни норми и дори Червеният кръст няма достъп до него. Аз считам, че случаят следва да се разглежда и решава изключително като човешка трагедия. Окуражен съм от широката подкрепа за настоящото разискване в Европейския парламент и от топлия прием, който нашите колеги оказаха вчера на бащата на Шалит.

Случаят Шалит не следва да се превръща в разменна монета. Вместо това Хамас трябва да бъде заинтересована от случая, ако иска да придобие легитимност в мирния процес. В заключение ще кажа, че най-доброто доказателство за техния авторитет би било безусловното освобождаване на Гилад Шалит и въздържане от бъдещи отвлечения.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Резолюцията, която обсъждаме днес, не е от политически характер и ние не се опитваме да решим Близкоизточния конфликт. Всичко, което искаме, е на този невинен син да бъде разрешено да се върне при баща си и при семейството си. Аз не зная дали на колегите е известно съществуването на организация, наречена „Родителски кръг“. Това е организация на израелски и палестински семейства, които са загубили роднини в конфликта. Днес ние разговаряме за отделен случай именно защото не искаме бащата на Гилад Шалит да се присъедини към тези, които са загубили най-близките от любимите си хора – собствените си деца.

Ние призоваваме за освобождаването на един заложник, защото не искаме да приемем идеята, че целта оправдава средствата. Борбата за справедлива кауза не оправдава действия, които навсякъде се считат за погрешни или за актове на тероризъм. Организациите, които искат да получат нашето одобрение и нашето уважение, не трябва да държат заложници.

(Ръкопляскания)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Аз също искам да дам моята подкрепа за онези, които и днес, и вчера призоваха в Парламента за освобождаването на Гилад Шалит, и също така искам да изразя съчувствие на неговото семейство.

Бих искал да отправя изказването си към онези, които вероятно си задават въпроса: „Защо да има резолюция относно случая Гилад Шалит и защо сега?“ Други колеги ни напомниха, че скоро ще се навършат четири години от задържането на младия Гилад Шалит за заложник в ужасни условия и в нарушение на международните норми, признати от Третата Женевска конвенция относно третирането на военнопленници. Както всеки от нас може да си представи, всеки допълнителен ден в плен означава ужасно страдание за Шалит и за неговото семейство.

Искам също така да посоча и друга причина за подкрепата, а именно, че Гилад Шалит е европейски гражданин, европейска жертва на тероризма, и на този ден, Европейския ден в памет на жертвите на тероризма, аз не мога да измисля по-символичен жест от настоящата резолюция.

Ana Gomes (S&D). – (EN) Г-н председател, на първо място, искам да поздравя семейството на Гилад Шалит за усилията им да постигнат неговото освобождаване, което ние горещо подкрепяме. Ето посланието, което искаме да предадем чрез настоящата резолюция. Ние считаме, както се подчертава в доклада „Голдстоун“, че той наистина има право на статута на военнопленник, както имат право на такъв и затворниците, държани в Израел, включително много деца.

Ние искаме всички те да бъдат освободени. Ние искаме Гилад Шалит и всички млади палестински мъже и жени да бъдат освободени. Това наистина е единственият начин за постигане на мир в региона. Настоятелно призоваваме баронеса Ашгън да не пести усилия и да настоява за освобождаването на Гилад Шалит и всички други палестински военнопленници, онези младежи, които изтърпяват пленничество.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Случаят Гилад Шалит има особено, лично измерение. Това е трагедията на един много млад мъж, който е на възрастта на моя син, като също така е трагедията и на неговото семейство. Нека обаче да не се преструваме, че случаят няма и по-широк политически контекст. Всъщност той ни кара да разберем, че черно-белият филм, който често се представя много едностранчиво и пристрастно и тук, в Парламента, филмът, в който се разказва за жертвите само от страна на палестинците, наистина не е много обективен.

Смятам, че днес ние следва много ясно да изискаме освобождаването на младежа, но нека да не забравяме също така, че тези, които изстрелват ракети срещу град Сдерот, са отговорни за факта, че той все още е затворник.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, както знаем, предисторията на настоящата резолюция представляваше комплекс от много деликатни в политическо отношение обстоятелства, но това не трябва да ни пречи да приемем резолюция с определено хуманитарен характер, която не е разводнена от общи политически забележки относно положението като цяло.

Аз се радвам, че настоящата резолюция е резолюция по същество. Възнамерявам да гласувам в нейна подкрепа. В нея се набляга на идеята, че всички страни в Близкоизточния конфликт трябва да спазват международното хуманитарно право и законодателството в областта на правата на човека. Надявам се, че тя ще получи твърдата подкрепа на Парламента.

(Ръкопляскания)

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, случаят с отвлечането на израелския войник Гилад Шалит е от голямо значение за Европейския съюз.

Моята бивша колега, членът на Комисията Бенита Фереро-Валднер настоятелно призова за освобождаването на г-н Шалит тук в Парламента на 5 юли 2006 г., по-малко от две седмици, след като той беше взет в плен. През годините и по редица поводи, включително на последния Съвет за асоцииране ЕС–Израел миналия юни и в заключенията на Съвета по външни работи от декември 2009 г., ЕС последователно призовава тези, които държат в плен г-н Шалит, незабавно да го освободят. Ето защо ние се присъединяваме към днешните предложения за резолюция на Парламента, в които се призовава за неговото освобождаване.

Нашето становище, което е в съответствие с оценката на много организации за правата на човека, е че условията, при които е задържан г-н Шалит, противоречат на международното хуманитарно право. Затова ние настоятелно призоваваме тези, които го държат в плен, да спазят своите задължения, и по-специално да разрешат на делегатите на Международния комитет на Червения кръст да го посетят. Накрая, ние знаем, че в момента се извършва посредническа дейност, насочена към освобождаването на Гилад Шалит. Насърчаваме всички усилия, които се правят в тази насока, и изразяваме надежда, че те скоро ще постигнат успех. Аз също така лично ще предам ясното послание от вас за моята колега Кати Ашгън.

Разбира се, в мислите си ние сме със семейството на Гилад Шалит. Аз зная, че неговият баща е бил в Парламента тази седмица и разбирам, че в този момент той седи тук с нас.

(Ръкопляскания)

Искам отново да го уверя, че нашите мисли и нашите усилия са насочени към него и, разбира се, към всички останали, които страдат от последиците на този дълготраен конфликт.

(Ръкопляскания)

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе на края на разискването.

Писмени изявления (член 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Искам да изразя своето съжаление предвид лишаването от свобода на Гилад Шалит. Неговото отвличане, заедно със задържането на останалите затворници в района, е неприемливо. Това положение трябва да се промени възможно най-скоро. Считаю, че освобождаването на г-н Шалит най-общо би допринесло за развитието на мирния процес в Близкия изток.

(FR) Що се отнася до нещо друго, Франция току-що реши да продаде на Русия военен кораб от клас „Мистрал“. Ние считаме, че тя искрено ще съжалява за това свое действие.

12.2. Ескалиране на насилието в Мексико

Председател. – Следващата точка е разискването по седем предложения за резолюции относно ескалирането на насилието в Мексико.⁽³⁾

Ramón Jáuregui Atondo, автор. – (ES) Г-н председател, бих искал да започна с това, че Мексико е държава с голяма демокрация, която е отбелязала устойчив напредък през последните 20 години. Тя е приятел на Европейския съюз и ние имаме споразумение за стратегическо партньорство. Искам да кажа още, че в момента Мексико води много трудна война срещу организирания трафик на наркотици.

Днес в Европейския парламент обаче ние говорим за Мексико във връзка с правата на човека, защото в държавата има насилие и продължава да се наблюдава подчертано засилване на това насилие, което се отразява по-конкретно на мексиканския народ, и защото многократно са подавани сериозни жалби относно нарушаването на правата на човека.

Резолюцията, която основните политически групи ще приемат днес, се основава на уважение и консенсус; разбира се, в нея се признава положението, което описах, и настоятелно се призовава Мексико да продължи по пътя към спазване на принципите на правата държава и пълна демокрация.

В резолюцията обаче се поставят и четири основни искания: в нея настоятелно се призовава Мексико да гарантира правото на свобода на печата, тъй като имаше нападения над журналисти; да гарантира защита за правозащитните организации, тъй като тези групи са подложени на нападения и заплахи; да гарантира защита за жените, които са подложени на насилие, защото в Мексико има много убийства на жени; и да спре безнаказаността и злоупотребата с власт от страна на полицейските сили. Ето това иска Парламентът от Мексико в духа на приятелството, основано на конструктивни отношения с Мексико.

Renate Weber, автор. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, тази седмица ние чествуваме Международния ден на жената. Тук в Парламента сме виждали толкова много плакати на всички езици на Европейския съюз, в които се казва, че ние можем да сложим край на насилието спрямо жените. Днес говорим за насилието в Мексико и аз считам, че е правилно да признаем, че мексиканските жени – както тези от местното население, така и останалите – са жертвите, които получават най-малка защита от страна на местните и федералните органи.

Мексиканските жени са жертва на всякакви форми на насилие – от домашното до сексуалното насилие и изтезанията, извършвани от армията или от полицията. Те също така стават жертва на убийства. За съжаление,

(3) Вж. протокола.

до този момент реакцията на мексиканските органи е неефективна, поради което ние сега можем с точност да кажем, че разглеждаме случай на почти пълна безнаказаност.

Нашата резолюция призовава мексиканското правителство да се бори срещу убийствата на жени. Това са жестоки думи, но са точни, като се има предвид, че почти всички убийства, в които жертвите са жени, остават ненаказани. Например през последните четири години само 11% от престъпниците в Мексико, които са убили около 700 жени, са били осъдени.

Същевременно се оказва, че жените са предпочитаните жертви за съдебната система. Няма друг начин, по който да се обясни как е възможно две местни жени, Alberta Alcántara и Teresa González, да бъдат осъдени на 21 години лишаване от свобода и да са прекарвали три години в затвора за отвличане на шестима мъже от Федералната агенция за разследване (само те двете!) по време на инцидент на пазара. Нека се надяваме, че съдията, който след една седмица ще вземе решение по направеното от жените обжалване, ще осъзнае цялата нелепост и несправедливост на положението.

Насилието спрямо жените обаче започва от дома. Надявам се, че мексиканските законодатели скоро ще внесат подобрения в Общия закон за достъп на жените до живот без насилие, така че различните форми на насилие и механизмите за прилагане на законите ще могат да бъдат точно определени. Правилно ще бъде също така домашното насилие и изнасилването в брака да бъдат инкриминирани.

Освен това, за да може мексиканското общество да се промени и да отхвърли насилието спрямо жените, този въпрос следва да бъде разглеждан в училищата като основен материал за образование на младите хора.

Adam Bielan, автор. – (PL) В продължение на няколко години органите в Мексико, включително и на първо място президентът Фелипе Калдерон, водят кървава война срещу бандите за разпространение на наркотици. В тази война участват над 40 000 войници и няколко пъти е постигнат успех. Успехът без съмнение включва задържането на ръководителите на картелите Синалоа и Хуарес, унищожаването на над 23 000 хектара с култури, от които се извличат опиатни вещества, и 38 000 хектара с марихуана, затварянето на над 50 незаконни лаборатории, произвеждащи наркотици, и задържането на повече от 45 000 души, участвали в този процес.

Ние трябва да знаем, че мексиканските наркокартели генерират годишни приходи, възлизали на много милиарди долари, което е несравнимо повече от сумите, отпуснати от мексиканското правителство за справяне с проблема с наркотиците. Така че бандите изразходват огромни суми за корумпиране на политици, съдии и полицейски служители. Точно това е причината, поради която органите губят войната. От 2006 г. насам са били убити почти 15 000 души, като над 6 000 от тях са убити от миналия октомври до сега. В особена опасност са журналистите, тъй като повече от 60 журналисти са били убити, включително наскоро Хорхе Очоа Мартинес.

Трябва да разберем, че без международно участие Мексико няма да спечели войната.

(Ръкопляскания)

Santiago Fisas Auyxela, автор. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, Мексико има голям проблем с трафика на наркотици и с насилието, свързано с наркотиците. За справяне със ситуацията правителството на президента Фелипе Калдерон прие твърда позиция, с оглед премахването на проблема: той взе решение за временно мобилизиране на въоръжените сили – мярка, която се отрази значително върху броя на задържаните лица, унищожаването на наркотици и конфискуването на оръжия. Армията прие всички препоръки на Националния комитет за правата на човека, включително тези, отнасящи се до разследването на жалби относно тяхното собствено поведение.

Правителството също така признава, че трябва да направи значителни промени в областта на сигурността и правосъдието, и изпълнява амбициозна реформа на съдебната система, с оглед последната да стане по-прозрачна и да привлича под отговорност извършителите на престъпления, като същевременно зачита правата на човека.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) иска да покаже своята солидарност с мексиканския народ в борбата срещу трафика на наркотици и ние подкрепяме президента Калдерон в неговата готовност да се бори с организираната престъпност.

Накрая искам да изразя моето удовлетворение от настоящото съгласие, което обединява основните политически групи в Парламента.

Marie-Christine Vergiat, автор. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, от 2007 г. насам, случаите на нарушаване на правата на човека в Мексико постоянно се увеличават.

Според мексиканските неправителствени организации и медии само за 2009 г. са регистрирани над 6 500 убийства, които могат да се припишат на наркокартелите, като преобладаващият брой от тях са в щата Чихуахуа. Правителството на президента Калдерон изпрати хиляди войници в най-силно засегнатите райони.

Оттогава актовете на насилие, извършвани от военните и от полицията, са се увеличили при пълна безнаказаност. Неправителствените организации дават все повече сведения и все повече говорят за престъпления, извършвани от държавата. Особено засегнати са журналистите, местните общности, и предимно жените – както местните, така и останалите. Аз се срещнах с някои от жените от Сан Салвадор Атенко. Те са били изнасилвани и измъчвани от полицията. Ужасих се от това, което ми разказаха. Извършителите на тези актове, случили се през май 2006 г., все още се радват на пълна безнаказаност.

Ето защо ние не можем да споделим загрижеността на мексиканските органи, чиито агенти редовно нарушават правата на човека. Затова ние няма да подкрепим общата резолюция, а ще внесем ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Barbara Lochbihler, автор. – (DE) Г-н председател, картини на брутално насилие по улиците в така наречената война срещу наркотиците в Мексико постоянно достигат до нас чрез средствата за масово осведомяване. Убийствата на стотици жени, предимно работнички в северните части на държавата, които изпъхват заглавията, са родили термина „femicide“ (убийства на жени). Европейският парламент е изготвил свой собствен доклад по въпроса. Независимо че знае за голямото увеличаване на случаите на сериозно нарушаване на правата на човека, мексиканското правителство изглежда не може или не желае да направи нищо във връзка с това. Посочването на необходимостта от неумолима борба срещу търговците на наркотици не замества последователните действия на правителството. Голямото разрастване на военното присъствие и сила, компетентността на военните съдилища за престъпления, извършени от войници, почти пълната безнаказаност – тези са реалните причини за ескалирането на престъпността в тази държава. Дори Националният комитет за правата на човека на Мексико нееднократно е документирал насилствената престъпност от страна на военните.

Самото правителство не иска да приеме това положение. То също така непрекъснато потулява престъпността. Вчера например по медиите се носеше слух, че Министерство на отбраната е изплатило огромна сума пари на семействата на жертвите на насилието, за да откупи тяхното мълчание. Кой са били извършителите? Били са войници. Европейският съюз трябва да акцентира върху борбата с безнаказаността във всички свои отношения с Мексико. Предвид сериозността на случаите на нарушаване на правата на човека, за Европейския съюз е абсолютно необходимо да не подновява общото споразумение с Мексико. Той не трябва да го прави, докато в тази държава не настъпи значително подобрение на положението с правата на човека.

Cristian Dan Preda, от името на групата PPE. – (RO) Ескалирането на насилието в мексиканските щати в района, граничещ със Съединените американски щати, по-специално в Сиудад Хуарес, е изключително тревожно. Събитията през последните месеци са особено кървави, тъй като намесата на федералните органи в региона е съпроводено и със значително повишаване на броя на престъпленията, свързани с трафика на наркотици. Затова войната срещу наркотрафикантите взема връх над войната между съперническите си престъпни банди, водеща до серия изключително брутални убийства.

Считам, че Мексико е особен случай, който показва цялата трудност за предприемане на твърди действия срещу престъпността, с оглед гарантирането на националната сигурност. От изключителна важност е, че ние в Европейския парламент изпращаме ясен сигнал за подкрепа на усилията, полагани от мексиканското правителство, които са насочени към изкореняване на престъпността, а по такъв начин и към подобряване на положението на гражданското население.

Едновременно с това ние трябва да насърчаваме мексиканските органи да продължат с изключително важните реформи в областта на укрепването на правовата държава, особено реформата на съдебната и наказателноправната система.

Благодаря ви.

Ana Gomes, от името на групата S&D. – (PT) Насилието в Мексико е свързано с трафика на наркотици и със социалното неравенство, което се задълбочи още повече поради икономическата криза. Ключът към решаване на проблемите е борбата с безнаказаността. От първостепенно значение е да се инвестира в съдебната

система, за да може престъпниците да бъдат съдени и наказвани и да се гарантира защита на свидетелите и на жертвите, много от които са млади работници, въввлечени във вълната на насилие от наркотрафикантите.

Ужасно е, че Хуарес е световната столица на убийствата на жени, но дори по-страшната е мъжкарската култура, която обяснява бездействието на органите за преследването на отговорните за тези престъпления и за закрилата на защитниците на правата на човека, включително журналистите.

Европа трябва да използва стратегическото партньорство с Мексико, за да подкрепи конструктивно всички, които се борят за правата на човека. Те са същите хора, които се борят за защита на принципите на правовата държава и демокрацията. Без права на човека няма принципи на правовата държава, нито демокрация.

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, преди малко чух в тази зала призив да не се подписва споразумението с мексиканските органи. Не разбирам това предложение. В крайна сметка, ние хвалим президента на Мексико – и тези, които се изказаха малко преди мен, направиха същото – за неговата решителна борба срещу наркобароните и мафията. Затова ние следва да поздравим мексиканските органи за техните действия, като същевременно, разбира се, посочим, че покрай сухото гори и мокрото, и че в тази борба те все пак трябва да се опитат да зачитат правата на човека. Това е очевидно. Ние трябва да разберем положението в държава, която се бори с огромните и организирани престъпни синдикати и с мафията в продължение на десетилетия. Ако президентът на държавата обяви война в тази област, на него следва да му бъде предоставена пълна подкрепа. Въпреки това ние тук, разбира се, говорим за журналистите, говорим и за другите жертви. Следва да се подчертае, че тези хора не следва да бъдат превръщани в жертви на дискриминация.

Rui Tavares, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Госпожи и господа, точно тази сутрин мексиканският профсъюз на електротехниците беше обкръжен от полицията – между 100 и 200 полици. Това е същият профсъюз, който след обявяване на обща стачка стана свидетел на залавянето на един от неговите ръководители – Доминго Агилар Васкес – на следващия ден, 16 март, и на задържането му по фалшиви обвинения.

Това нападение над свободата на профсъюзите в Мексико, проведено директно от правителството, е дори по-шокиращо, защото тук ние говорим за мексиканското федерално правителство, което не наказва за престъпления извършени например от неговите собствени военни, или за неефективността на борбата срещу трафика на наркотици.

Да, положението е сложно. Въоръжените сили предприемат нападения срещу наркотрафикантите, но същевременно има нападения и над профсъюзите. Случва се така, че в ситуация на неефективност, безнаказаност и надигащ се авторитаризъм, демокрация като мексиканската се огъва и излиза от контрол.

Парламентът трябва енергично да осъди и преди всичко, да призове мексиканското правителство най-накрая да спре да бъде неефективно по отношение на престъпниците и очевидно толкова авторитарно например по отношение на профсъюзите, работниците и движенията на гражданското общество.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, аз искам да подчертая два въпроса в нашата резолюция относно Мексико.

Първо, както чухме, тази година насилието се увеличава. Мексико е под властта на големи наркокартели и изчисленията сочат, че насилието, извършено от тях, вече е взело 15 000 човешки живота. Особено лошо е положението близо до границата между Мексико и Съединените американски щати. Мексиканското правителство се опитва да постави положението под контрол чрез масирана военна и полицейска операция. Тази стратегия вече е обект на много критики. Очевидно отговорността за търговията с наркотици, прането на пари и проблемите, които те причиняват, включва и други държави, и Мексико се нуждае от помощ и сътрудничество.

Второ, искам да спомена неотдашните съобщения на „Амнести интернешънъл“ относно нежеланието от страна на органите да защитават активистите за правата на човека. Тези, които се застъпват за местното население и за бедните общности, са изложени на особена опасност. Когато става опасно да се насърчават правата на човека, мнозина трябва да помислят за рисковете на работата, извършвана от активистите. Тогава тези, в чийто интерес работят активистите, губят надежда.

Тези проблеми, въпросите относно търговията с наркотици и правата на човека трябва да бъдат поставени на обсъждане също така през май, когато обмисляме планове за сътрудничество на следващата среща на високо равнище ЕС-Мексико.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Мексиканското правителство трябва да поеме твърд ангажимент за борба с трафика на наркотици и за зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава.

Трафикът на наркотици води до актове на насилие, завършващи със загуба на човешки живот. През 2009 г. градовете Тихуана и Сиудад Хуарес се нарешиха сред десетте най-опасни града в света. От 2007 г. насам във войната срещу наркотиците са извършени 15 000 убийства, като само за 2009 г. цифрата е 7 724.

Младите хора и жените са най-силно засегнати от трафика и употребата на наркотици. В Мексико икономическата криза може да се превърне в социален конфликт, като бедността и липсата на образование са факторите, които обричат младите хора да бъдат жертва на употребата на наркотици. През 2010 г. приблизително 7,5 милиона млади хора в Мексико нямат възможност да се запишат в официалната образователна система, което също така означава липса на надежда за достоен живот.

В заключение бих казала, че диалогът между Европейския съюз и Мексико трябва да бъде ускорен с цел насърчаване на икономическото и социалното развитие, а така също и на зачитането на правата на човека и принципите на правовата държава.

Благодаря ви.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, в Парламента ние често обсъждаме диктатурите. В Мексико няма диктатура, а има демокрация. Ние разискваме отделни случаи на сериозно нарушаване на правата на човека. Това не е основният въпрос за Мексико. Основният въпрос е, че тази голяма демократична държава, която е наш стратегически партньор, страда от сериозна, вероятно дори фатална болест в продължение на десетилетия.

Затова тя се нуждае от правилното лечение и точния лекар. Президентът Калдерон и неговите другари по оръжие са лекарят. Това не означава, че те могат да използват или че им е позволено да използват всякакво съществуващо лечение, но въпреки това, ние трябва да ги подкрепим.

Ето защо аз считам за толкова важен параграф 12 от резолюцията, в който ние заявяваме, че възнамеряваме да използваме повече нашия финансов инструмент за укрепване на доброто управление, принципите на правовата държава, структурите на държавата според принципите на правовата държава срещу тази дезинтеграция на държавата, срещу организираната престъпност, срещу тази безнаказаност, която съвсем основателно е критикувана. Ние обаче не можем да направим това чрез замразяване или изоставяне на нашите контакти, а по-скоро чрез тяхното засилване.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-н председател, ние всички сме безпокоени от нарастването на насилието в Сиудад Хуарес, но аз разчитам на широките мерки, които мексиканските органи са приели с оглед ефективното справяне с това сложно положение. Аз също така подкрепям енергичната битка, водена понастоящем от президента Калдерон срещу трафика на наркотици, който е много сериозна обща заплаха, тревожаща всички нас. Ето защо ние следва да помогнем на мексиканските органи в трудната борба.

Госпожи и господа, през последните 10 години Мексико премина през много положителен процес на политическа и правителствена модернизация. Президентът Калдерон последователно насърчава реформите. Мексико също така пое по-големи международни отговорности и играе активна роля например в Организацията на обединените нации и в Г-20.

В Парламента в рамките на скромните ми възможности аз винаги съм подкрепял установяването на стратегическо партньорство между Европейския съюз и Мексико, което накрая беше постигнато през 2008 г. Надявам се, че ще можем да приемем амбициозен съвместен план за действие или програма на срещата на високо равнище през май в Мадрид, защото Европейският съюз и Мексико трябва да работят заедно в много области както на двустранно равнище, така и на многостранни форуми, за да посрещнат заедно предизвикателствата и заплахите, включително трафика на наркотици и други форми на организираната престъпност.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, Мексико от дълго време е основен канал за най-големия пазар в света на наркотични вещества – Съединените американски щати. Затова Мексико носи белезите на бруталност и насилие, които вървят ръка за ръка с търговията на наркотици. Освен това Мексико като държава с население от 100 милиона души и като изключително важен стратегически партньор на ЕС все повече, за съжаление, се превръща във важен пазар за кокаин. Особено тревожна е нарастващата употреба на наркотика от страна на младите хора.

Свързаното с наркотиците насилие в Мексико изглежда се засилва, с все повече на брой страшни убийства, а журналистите, които пишат по тези случаи, стават мишена. Ширещите се безработица и бедност също не помагат, а пораждат климат на беззаконие в различните части на Мексико. Президентът Калдерон е изправен пред огромни предизвикателства, но е изпълнен с решимост да ги посрещне лице в лице и ЕС следва енергично

да го подкрепи. По-конкретно, ние следва да подкрепим всички негови усилия за реформиране и реструктуриране на полицията и наказателноправната система, за да се прекъснат корупционните връзки между наркокартелите и правоприлагащите органи. Считам, че той също така има всички основания по отношение на необходимостта от използване на армията като временна извънредна мярка.

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, безпрецедентното повишаване на насилието в държавата е създало чувство на дълбока несигурност сред населението. Разбира се, Комисията изразява силно безпокойство от това положение. Ние знаем, че мексиканските органи приемат нещата сериозно и са въвели много мерки за справяне с проблема.

Основен приоритет е войната срещу организираната престъпност, водена от президента Калдерон. Освен разполагането на голям брой военни навсякъде из страната за борба с организираната престъпност, Мексико прави огромни усилия за укрепване на правоприлагането и на съдебната система.

През август 2008 г. беше приет пакет от мерки за сигурност, насочени към реорганизиране на мексиканската правоприлагаща и съдебна система. Съдебната реформа, приета от Конгреса на Мексико през 2008 г., има потенциала да се заеме с основните системни проблеми, срещу които е изправено наказателното правосъдие в Мексико, въпреки че ние знаем, че прилагането на реформата ще изисква дългосрочен ангажимент.

Мексико също така полага сериозни усилия да реагира на тревогите относно случаите на нарушаване на правата на човека, и по-специално въздействието на групи на организираната престъпност и законните права на свобода на медиите и свобода на изразяване, което беше доведено до знанието на ЕС от организации на гражданското общество. Във връзка с това през 2006 г. мексиканското правителство конституира специален прокурор за престъпленията, извършвани срещу журналисти.

То прави осезателни усилия за справяне с други недостатъци, както се вижда от одобряването на федерален закон за премахване на насилието спрямо жените и от назначаването на специален прокурор по този въпрос, и от новия федерален закон за борба с трафика на хора.

Като член на Съвета по правата на човека на Организацията на обединените нации Мексико се обвързва с обещание да приеме държавна политика за правата на човека и да остане отворена по отношение на правата на човека на международно равнище. Въпросът за защитата на правата на човека в рамките на борбата срещу организираната престъпност и неприкосновеността на защитниците на правата на човека намират отражение в препоръките, приети от Мексико в резултат на участието ѝ в общия периодичен преглед на ООН.

Мексико показва интерес и готовност за обсъждане с Европейския съюз на всички тези въпроси съвсем неотдавна по време на Деветата среща на Съвместната комисия Европейски съюз – Мексико, проведена в Брюксел на 26–27 ноември 2009 г. Тази област наистина е предмет на всеотдайно сътрудничество.

На 3–4 декември 2009 г. ЕС и Мексико организираха съвместно международен семинар в Канкун на тема „Законното използване на сила и защитата на правата на човека“. Семинарът предостави възможност за провеждане на експертни консултации относно политическия проектодокумент за отговорността на местните полицейски сили за правата на човека.

Политическият проектодокумент беше представен на местния конгрес на Кинтана Роо след семинара. Тази инициатива допълва наскоро приетия федерален закон за реформа на съдебната система и тя може да бъде приложена по същия начин от други федерални щати.

Ние считаме, че стратегическото партньорство ЕС-Мексико предоставя на ЕС най-добрата рамка за подкрепа на Мексико в областта на обществената сигурност и на принципите на правовата държава. Документът за стратегическо партньорство, който в момента се договаря, предвижда установяването на официален политически диалог между ЕС и Мексико по въпросите за сигурността, както и засилено сътрудничество със съответните агенции на ЕС като Европейския полицейски колеж (CEPOL), Европейската полицейска служба (Европол), Европейското звено за съдебно сътрудничество (Евроюст) и Европейския център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите (ЕЦМНН).

От страна на Комисията, ние вече подкрепяме проект от 2004–2007 г. за укрепване на правораздаването в Мексико. По-нататъшно сътрудничество в областта се предвижда за периода 2011–2013 г.

В заключение, Мексико очевидно е изправена пред важни предизвикателства в областите на обществената сигурност и на зачитането на правата на човека. Не е лесно и положението далеч не е идеално, но също така е справедливо да се каже, че държавата показва готовност и решимост да гарантира съвместимостта на

ефективната политика за обществена сигурност и зачитането на правата на човека. Ние ще продължим да подкрепяме Мексико в нейните усилия.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе след разискванията.

12.3. Южна Корея – обявяване на смъртното наказание за законно

Председател. – Следващата точка е разискването по пет⁽⁴⁾ предложения за резолюции относно Южна Корея – обявяване на смъртното наказание за законно.

Renate Weber, автор. – (EN) Г-н председател, след 13 години без никакви екзекуции в Южна Корея, за дълбоко съжаление, преди няколко седмици конституционният съд в държавата прие решение в подкрепа на смъртната присъда. В решението се посочва, че смъртната присъда е законно наказание, което може да възпре престъпността за благо на обществото. Този аргумент обикновено се чува и е просто реакция на ситуации, възбуждащи емоции в дадена държава в определен момент.

Фактически това означава, че смъртната присъда се разглежда като превантивна сила с надеждата, че когато даден престъпник знае, че съществува смъртно наказание, той или тя ще помисли добре преди да действа. Всички ние знаем, че много проучвания са опровергали тази теза.

Още по-важен е фактът, че една екзекуция е необратима, няма връщане назад. Римското право по времето на император Юстиниан твърди, че е по-добре едно виновно лице да остане ненаказано, отколкото невинно лице да бъде лишено от живот. Това е било преди 15 века. Тъй като самият Конституционен съд на Южна Корея призна, че смъртната присъда може да е подвластна на грешки и на злоупотреби, нашето безпокойство, което обсъждаме днес, може да засили в демократичните институции на Република Корея идеята, че този метод на наказание трябва да бъде отменен завинаги.

Тъй като Република Корея се присъедини към Международния пакт за гражданските и политическите права през 1990 г. и е подписала повечето основни международни договори по правата на човека, връщането назад би навредило много на международната ѝ репутация.

David Martin, автор. – (EN) Г-н председател, Европейският съюз по принцип и Парламентът, по-конкретно, имат репутация, с която се гордеят, благородна традиция на противопоставяне на смъртното наказание. Ето защо ние не можем да направим нищо друго, освен да съжаляваме за решението на Конституционен съд на Република Корея, че смъртното наказание не е нарушение на конституцията на тази държава.

Въпреки това аз считам, че ние трябва да балансираме добре въпроса. Съдиите трудно взеха решение с пет на четири гласа. Последния път, когато гласуваха, беше със седем на два гласа. Те не призоваха настоятелно за използването на смъртна присъда, нито я одобриха, но призоваха корейския парламент за политическо решение относно бъдещото премахване на смъртното наказание в държавата.

Ние така също трябва да отбележим, че Южна Корея фактически е държава, която е отменила смъртното наказание. От февруари 1998 г. досега не са изпълнени никакви смъртни наказания, а през 2007 г. „Амнести интернешънъл“ категоризира Южна Корея като държава, която *de facto* е премахнала смъртното наказание.

Въпреки това сериозността на положението отново излиза на преден план, когато разбираме, че ръководителят на парламентарната група на Великата национална партия в Корея съвсем наскоро е казал, че този *de facto* мораториум върху смъртната присъда трябва бъде вдигнат и трябва да се изпълни бърза екзекуция на някои затворници. Надявам се, че този злостен опортюнистичен глас в Корея ще бъде пренебрегнат и Южна Корея наистина ще престане да бъде държава, която *de facto* е премахнала мораториума, като измени закона и се превърне в държава с *de jure* установен мораториум върху смъртната присъда.

Martin Kastler, автор. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, за съжаление, редица държави в света и до ден днешен извършват или позволяват прилагането на това нечовешко наказание за сериозни престъпници. Аз считам, че никой няма право да взема решения относно живота или смъртта на друг човек, било то в началото или в края на живота му, и определено не във връзка с наказването на престъпно деяние. Варварското наказание чрез екзекуция няма място в съвременния свят.

(4) Вж. протокола.

Незабравимият, великият Папа Йоан Павел II посочи, че преди всичко трябва да има възможност за покаяние, за шанс за помирение. С необратим акт, какъвто е смъртната присъда, това е невъзможно. Ето защо като парламентарни групи ние обединяваме сили, за да призовем нашите колеги в Южна Корея да разгледат този въпрос в техния парламент и да се присъединят към нас, европейците, в борбата за премахване на смъртното наказание като знак на човечност. Аз искам да призова всички членове на ЕП да подкрепят единодушно предложението за обща резолюция.

Marie-Christine Vergiat, автор. – (FR) Г-н председател, на Четвъртия Световен конгрес срещу смъртното наказание, който беше проведен в края на февруари в Женева, движението за премахване на смъртното наказание приветства нарастващия брой на държавите, които са премахнали или отложили временно смъртното наказание. Изглеждаше, че Южна Корея се е ангажира във връзка с това, тъй като от декември 1997 г. там не са изпълнявани екзекуции.

Неотдавнашното решение на Конституционния съд на Република Корея не може да не ни тревожи и ние не можем да не съжаляваме за него. Ето защо ние изискваме от Комисията и от Съвета да считат премахването на смъртното наказание – нарушение на правото на живот и престъпление, извършено от държавата – за основен елемент в отношенията на Европейския съюз с трети държави.

Ние искаме те да призоват корейското правителство и президента на републиката, самият той осъден на смърт през 1981 г., да поемат твърд ангажимент за премахване на смъртното наказание; да вземат решение за мораториум в съответствие с решението на ООН; да изразят загриженост за положението на 59 души, включително някои политически затворници, осъдени на смърт в тази държава; и да призоват за замяна на техните смъртни присъди.

Barbara Lochbihler, автор. – (DE) Г-н председател, политиката на премахване на смъртното наказание е много успешна част от европейската външна политика. Това може да се види в преговорите за присъединяване, в двустранните разговори, а също и в Организацията на обединените нации, където все повече и повече държави в рамките на световната общност решават да подкрепят мораториум или да премахнат напълно смъртното наказание. До неотдавна Република Корея беше една от държавите, които на практика престанаха да прилагат това унижително и недостойно наказание.

Днешната резолюция е израз на нашата загриженост за това, че с решението на Конституционния съд Република Корея относно наличието на законова съвместимост на екзекуциите с конституцията възниква ситуация, която наистина улеснява подновяването на прилагането на смъртното наказание. Затова ние призоваваме правителството на Южна Корея да направи всичко възможно, като начална мярка да приеме правно обвързващ мораториум, който забранява изпълнението на екзекуции – в края на краищата, над 55 души очакват изпълнението на смъртната си присъда – при което, като втора мярка, парламентът на Южна Корея следва да приеме закон за премахване на смъртното наказание.

Много насърчаващо е да се види, че в южнокорейското общество също се е зародило движение, което в основата си се бори за приемането на закон за премахване на смъртното наказание. Ние в Парламента следва да подкрепим това движение.

Jarosław Leszek Wałęsa, от името на групата PPE. – (PL) Г-н председател, във време, когато броят на държавите, отказващи се от прилагане на смъртното наказание, нараства, решението на Конституционния съд на Република Корея следва да се приеме най-малкото с изненада.

Смъртното наказание е явно нарушаване на правата на човека, защото, в крайна сметка, човешкият живот е ценност, която законът следва да защитава, а правна система, позволяваща прилагане на смъртното наказание, нанася удар върху собствените си основи и представлява особен вид лицемерие. Съществуват много аргументи срещу използването на това средство за правораздаване. Най-важното за мен е неговата необратимост. Каквото и друго да се каже за него, смъртното наказание е окончателно наказание. То лишава хората от най-ценното нещо, което притежават. Освен това остава моралната отговорност за тези, които изпълняват акта, тъй като винаги съществува риск от екзекутиране на невинен човек.

Освен това решението на Конституционния съд носи разочарование, защото ние знаем, че в Корея в продължение на години не са изпълнявани екзекуции. Надявам се, че това решение няма да се отрази върху броя на произнесените присъди. При това, аз призовавам за окончателно прекратяване на произнасянето на смъртни присъди в Южна Корея.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, от името на групата S&D. – (PL) Южна Корея е един от основните търговски партньори на Европейския съюз. Тя също така е държава, с която Европейската комисия е

приключила преговорите за споразумение за свободна търговия, което дава на всяка от двете страни много широк достъп до пазара на другата. Предвид тези тесни икономически отношения, аз съм изненадана, че ЕС и Корея се различават толкова много, когато става въпрос за зачитане на правата на човека.

Всички държави-членки на Европейския съюз са подписали Протокол 13 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, която забранява използването на смъртната присъда. Нещо повече, на международната сцена Съюзът заявява, че си е поставил целта за общо премахване на смъртното наказание. В съответствие с тази декларация Съюзът следва да изрази ясна подкрепа за движението в Корея, което работи за премахване на смъртното наказание. Нека се надяваме, че на първо място, ще бъде въведен мораториум върху изпълнението на екзекуции и че корейското правителство ще се включи активно в усилията за премахване на смъртното наказание, които се полагат на равнище ООН.

В съответствие с новите правомощия в областта на търговската политика, ние като Европейски парламент имаме правото и задължението да изискваме премахване на смъртното наказание във всички държави, които са партньори на Европейския съюз.

Zbigniew Ziobro, от името на групата ECR. – (PL) Г-н председател, ако днешното схващане за смъртната присъда беше в сила в Европа по времето на Нюрнбергския трибунал, никой от нацистките престъпници, които бяха съдени от трибунала и които бяха виновни за жестоката смърт на милиони невинни хора, нямаше да бъде осъден на смърт. Аз не съм чувал някой в Европа да е критикувал Нюрнбергския трибунал за издаване на несправедливи присъди.

Европа отива дори още по-далеч от същността на справедливото наказание като отговор, пропорционален на злостта, причинена от извършителя, и на понесената вина. Когато говорим за убийството, за избиването на много хора, например в терористичен акт, или когато говорим за геноцид и за смъртта на милиони хора, а в крайна сметка именно това се е случило в Европа, възниква въпросът за пропорционалното наказание. Вярно е, че въпреки това в академичните среди в Европа и навсякъде другаде е в ход разискване относно ефективността на това наказание от гледна точка на неговото превантивно действие и защитата на невинни хора. Това обаче вероятно не е основният аргумент тук.

Днес Европа е изоставила смъртното наказание. Това е демократичен избор и ние искаме този избор да бъде зачитан. Ние обаче следва да уважаваме избора на другите и по тази причина аз подкрепям обсъждането по темата, включително дискусия с народа на Южна Корея. Тя е демократична държава и демократична страна.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Аз не считам, че следва да коментираме въпроса или да се намесваме в случая, най-малкото по две причини. Първо, защото Южна Корея е демократична държава и решението на конституционния съд е решение на законен орган на тази държава. По тази причина не съществува опасност присъдата смъртно наказание да се произнася при политически или при незначителни случаи – тя ще бъде произнасяна за престъпници и убийци. Второ, смъртното наказание има възпиращо действие. Разбира се, това не е възможно да бъде доказано емпирично, но ако приемем истината на силогизма, че по-сериозното наказание има по-силно възпиращо действие, това означава, че най-тежкото наказание възпира повече, а това пък означава, че смъртното наказание има най-силно възпиращо действие. След като е така, чрез прилагане на смъртното наказание ние всъщност спасяваме живота на невинни хора. Ето защо Европейският съюз и Европейският парламент не следва да се намесват по този въпрос в работата на южнокорейските органи.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, решението на Конституционния съд на Република Корея, че смъртното наказание не е нарушение на конституцията, трябва да бъде прието с тъга. Това решение е стъпка назад в сравнение с тенденцията, преобладавала с години в Южна Корея, където смъртна присъда не е била изпълнявана в продължение на едно десетилетие. Последната екзекуция беше изпълнена преди 13 години. В момента има 57 затворници с издадени смъртни присъди, които очакват изпълнение на екзекуциите им. На решението на южнокорейския съд следва да се погледне с критично око. Южна Корея, като икономически лидер в региона, следва по-специално да даде пример по отношение на зачитане правото на живот на всеки отделен човек. Смъртното наказание е несъвместимо със съвременната система на наказателно правосъдие и противно на сегашното мнение, то изобщо не води до намаляване на престъпността.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Смъртното наказание като проблем ще съществува до тогава, докато чудовищата и убийците живеят с мисълта, че могат да измъчват, малтретират и убиват хора, оставяйки скрити в човешкото общество, защото едно слабо и безсилно общество не е в състояние да се справи с тяхното брутално поведение.

Всяка от жертвите на тези чудовища има същото право на живот като всички нас до момента, в който попаднат пред очите на такова чудовище – престъпник, който обрича човек, за да изпита перверзно удоволствие, и застава на пътя на неговата или нейната съдба, без да им остави правото на помилване или на защита.

Конституционният съд на Република Корея е произнесъл заключението, че смъртната присъда не противоречи на корейската конституция. Така практически е било оценено правното положение. Това, че политическият елит в Европа в наше лице е отхвърлил този път не означава, че ние сме станали по-добри хора или че нашето общество е по-човечно. Не. Убийствата на порядъчни хора в Европа, извършвани от ужасни и брутални чудовища, точно както в Корея, не са спрели. Единствената разлика е, че на европейските чудовища не им се налага да се безпокоят за смъртното наказание.

Госпожи и господа, аз уважавам нашия модел, основан на Европейската конвенция за защита на правата на човека, но считам, че преди да го налагаме на външния свят, ние трябва да се уверим, че той наистина е по-добро решение за порядъчните хора и че...

(Председателят отнема думата на оратора)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Аз бих искала да кажа, че решението на Конституционния съд на Република Корея е разочаровашо и обезпокоително. Независимо от факта, че последните екзекуции в Южна Корея бяха изпълнени през 1997 г., на 25 февруари съдът реши, че смъртната присъда е форма на наказание, която не нарушава конституционното право на живот. Това е второто решение на съда със същото съдържание. Първото решение беше постановено през 1996 г., когато съдът заяви, че общественото мнение не подкрепя премахването на смъртното наказание. Затова човек може направи заключението, че общественото мнение в Южна Корея е останало същото и това е жалко, защото държава, която е икономически лидер, следва да бъде пример на другите държави по отношение на зачитането на правото на живот, което е основно право на човека.

(Ръкопляскания)

Янез Поточник, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, борбата срещу смъртното наказание е залегнала в основата на политиката за правата на човека на ЕС. Европейският съюз счита, че смъртното наказание е жестоко и нечовешко наказание, което не възпира престъпното поведение, докато премахването на смъртното наказание допринася за издигане на човешкото достойнство.

Напоследък ние приветствахме редица положителни събития в борбата срещу смъртното наказание. През януари тази година Монголия обяви мораториум върху смъртното наказание. През 2009 г. Бурунди, Того и щатът Ню Мексико в САЩ премахнаха смъртното наказание. През 2007 г. Общото събрание на ООН за пръв път прие резолюция, с която призова държавите да установят мораториум върху екзекуциите, с оглед премахване на смъртното наказание; допълнителна резолюция от 2008 г. потвърди този призив.

Във връзка с това ЕС естествено беше разочарован от решението на Конституционния съд на Република Корея от 25 февруари, взето с минимална разлика в гласовете – пет на четири, което гласи, че смъртната присъда е в съответствие с разпоредбите на конституцията. Ние отбелязваме обаче, че този случай се въртеше около тълкуването на корейската конституция; това не беше политическо решение за запазване на смъртното наказание. Ние също така отбелязахме специално допълнителните становища, изразени от трима от петте съдии, които прецениха, че смъртното наказание е в съответствие с конституцията. Съдия Lee Kang-Kook и съдия Min Hyoung-Ki ясно посочиха необходимостта от ограничаване на прилагането на смъртното наказание и от намаляване броя на престъпленията, подлежащи на смъртно наказание, докато съдия Song Doo-hwan заяви, че всяко решение относно смъртното наказание следва да подлежи на обществен дебат и на действие от страна на законодателната власт.

Въпреки че съдилищата продължават да издават смъртни присъди, Република Корея поддържа мораториум върху екзекуциите от 1997 г. Понастоящем няма признаци, че решението на Конституционния съд ще се отрази на мораториума. Ние приветстваме решителността на Южна Корея да запази мораториума върху изпълнението на екзекуциите.

Същевременно в резолюцията на Общото събрание на ООН се посочва, че мораториумът не следва да се разглежда като самоцел, а като стъпка напред по пътя към пълното премахване на смъртното наказание. В съответствие с това ЕС настоятелно призовава Националното събрание на Република Корея да предприеме възможно най-скоро мерки за премахване на смъртното наказание. Република Корея от дълго време е регионален лидер в областта на правата на човека в Азия. И така, премахването на смъртното наказание само ще потвърди ангажимента на Република Корея за защита и насърчаване на правата на човека.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

Писмени изявления (член 149)

Gerard Batten (EFD), в писмена форма. – (EN) Поздравления за Конституционния съд на Република Корея за потвърждаването на смъртното наказание. Те възнамеряват да запазят смъртното наказание за най-лошите престъпници, например за г-н Kang Ho-soon, за когото се говори, че е признал, че е убил седем жени. Неотдавна Министерството на правосъдието публикува цифри, които сочат, че повече от 60% подкрепят смъртното наказание. Ако подобен въпрос беше зададен в Обединеното кралство, той щеше да произведе най-малкото същия резултат. В британските затвори най-различен асортимент от серийни убийци, изнасилвачи, педофили убийци на деца, некрофили и канибали, излежават доживотна присъда. Последният пример едва от миналата седмица беше този с перверзия Питър Чапман, който примамил невинна седемнадесетгодишна жертва – Ашли Хол, убил момичето и е осъден на 35 години лишаване от свобода. Това не е адекватна присъда. Той и такива като него следва да бъдат екзекутирани. По този начин също така ще се спестяват милиони лири всяка година, които сега се пилеят за доживотното поддържане на такива престъпници в затвора и които е по-добре да бъдат изразходвани за възрастните и болните. Така че, добра работа, Южна Корея, продължавайте да екзекутирате вашите най-лоши престъпници.

Monica Luisa Macovei (PPE), в писмена форма. – (EN) „Всеки човек има право на живот. Ако не, убиецът несъзнателно постига крайна и перверзна морална победа, превръщайки и държавата в убиец, като по такъв начин намалява ужаса на обществото от съзнателното унищожаване на хора“ („Амнести интернешънъл“, 1998 г.) Моралът, възпирането и справедливостта са основните моменти в разискването относно смъртното наказание. Подходът на „контрол на престъпленията“ търси потискане на престъпното поведение, докато моделът „права на човека/подобаваш процес“ набляга на правата на отделната личност. Първият подход разглежда смъртното наказание като морално, защото обвиняемият е отнел живот (възмездие), като възпиращо, тъй като тези, които могат да извършат убийство, се въздържат да го направят, защото се страхуват за живота си, докато справедливостта е маловажна или недоказана. Вторият модел твърди, че смъртното наказание е неморално, защото държавата не следва да отнема живот, не действа възпиращо, както се вижда от статистическите данни, и се прилага несправедливо, защото понякога хора, очакващи изпълнение на смъртната си присъда, са невинни и в техния съдебен процес е имало нередности. Аз вярвам в модела „права на човека“ така, както е отразен от международната общност в задължителните правни актове и в актовете с незадължителна юридическа сила и както се вижда от нарастващия брой държави, които премахват смъртното наказание. Настоятелно призовавам Република Корея да покаже ясна политическа воля, като премахне смъртното наказание, а дотогава незабавно да приеме мораториум върху прилагането му.

Cristian Dan Preda (PPE), в писмена форма. – (RO) Ръководните насоки на ЕС относно смъртното наказание датират от 1998 г. Това е годината, когато започва периодът на неофициалния мораториум върху смъртното наказание в Южна Корея. През това време парламентът на Южна Корея е разисквал три предложения за премахване на смъртното наказание. Миналия месец конституционният съд на тази държава потвърди със съвсем малко мнозинство, че смъртното наказание е конституционносъобразно.

Аз не одобрявам това решение и се надявам, че корейският парламент ще внесе резолюция за забрана на смъртното наказание.

Ако Южна Корея се беше присъединила към държавите, премахнали смъртното наказание, това щеше да изпрати силен сигнал към целия азиатски континент.

13. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

13.1. Случаят „Gilad Shalit“ (B7-0171/2010)

13.2. Ескалиране на насилието в Мексико (B7-0188/2010)

13.3. Южна Корея – обявяване на смъртното наказание за законно (B7-0191/2010)

14. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

15. Позиции на Съвета на първо четене: вж. протокола

16. Решения относно някои документи: вж. протокола

17. Внасяне на документи: вж. протокола

18. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника за дейността): вж. протокола

19. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

20. График на следващите заседания: вж. протокола

21. Прекъсване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 16,30 ч)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Съвета на Европейския съюз носи пълна отговорност за тези отговори)

Въпрос № 9, внесен от Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10)

Относно: Планирани атомни електроцентрали в Русия и Беларус

В Беларус и в област Калининград на Руската федерация се проектират две атомни електроцентрали (АЕЦ). Предвидените площадки за строеж и на двете АЕЦ се намират на по-малко от 100 км от две държави-членки – Литва и Полша. При това и Литва и Полша планират свои собствени АЕЦ.

Какво е становището на Съвета по отношение на концентрирането на ядрени мощности на източната граница на ЕС? Като се вземат предвид плановете на Програмата на испанското председателство да съдейства за изграждането на стратегически отношения с Русия, какви конкретни стъпки възнамерява да предприеме Съветът при изграждане на сътрудничеството с Русия и Беларус по отношение на екологичното въздействие на заплануваните атомни електроцентрали на територията на тези държави?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Съветът постоянно изтъква значението на засилените стандарти за ядрена безопасност и опазване на околната среда, като редовно подчертава своята подкрепа за високото ниво на ядрена безопасност и екологична защита в целия Европейски съюз и в трети държави.

Националната отговорност за ядрената безопасност се потвърждава и от международните конвенции на Международната агенция по атомна енергия (МААЕ), като например Конвенцията за ядрена безопасност (КЯБ), по която Беларус и Русия, както и Евратом и повечето държави, членки на ЕС, са договарящи се страни. Въпреки това предвидените съгласно КЯБ съвещания за преглед дават възможност за упражняване на партньорски натиск върху други страни във връзка с безопасността на техните инсталации и начина, по който те прилагат съответните разпоредби на конвенцията.

Съветът би желал да отбележи по-специално, че съгласно КЯБ с договарящите се страни, които се намират в близост до предлагана ядрена инсталация, трябва да се провеждат консултации, доколкото съществува вероятност те да бъдат засегнати от това съоръжение.

Освен това се планира Споразумението между Евратом и Русия относно използването на атомна енергия за мирни цели, което в момента е в процес на договаряне, да съдържа разпоредби относно подлежащи на проверка изисквания за ядрена безопасност и защита на здравето и безопасността на работниците.

Съветът също така припомня, че въпросът редовно се поставя в рамките на енергийния диалог между ЕС и Русия и в Съветите за постоянно партньорство по въпросите на енергетиката. Във връзка с това следва да се отбележи, че в последния (десети) доклад за напредъка относно диалога се посочва, че:

„Страните [Русия, ЕС] отбелязват, че в днешни времена диверсификацията на енергийните ресурси и транспортната инфраструктура е задължителна. Във връзка с това те подкрепят развитието на търговията с електрическа енергия между ЕС и Русия, отчитайки необходимостта от гарантиране на най-високо ниво на ядрена безопасност.“

Що се отнася до оценката на въздействието в международен контекст, Съветът отбелязва, че Беларус е страна по Конвенцията от Еспоо относно оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, която съдържа обвързващи задължения с цел извършване на оценка и свеждане до минимум на въздействието върху околната среда и потенциалната опасност за околната среда. Съветът подчертава, че отговорността за оценката на околната среда до голяма степен принадлежи на организаторите на тези проекти.

Руската федерация не е пълноправна страна по Конвенцията от Еспоо. Въпреки това тя е на насърчавана от ЕС да прилага Конвенцията от Еспоо доброволно. Въпросът се поставя пред Русия от доста отдавна, включително по отношение на съществуващите атомни електроцентрали.

*
* *

Въпрос № 10, внесен от Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)

Относно: Състав на Европейския парламент след влизане в сила на Договора от Лисабон

Съгласно влезлия в сила от 1 декември 2009 г. Договор от Лисабон, броят на членовете на Европейския парламент трябва да бъде 750 и едно допълнително място за председателя. Това означава увеличение на броя на членовете на ЕП с 18 в сравнение с положението, което съществуваше въз основа на определените в Договора от Ница условия (до 1 декември 2009 г.).

През ноември 2009 г. Европейският парламент прие доклад относно статуса на новите членове. В този доклад се потвърждаваше, че новите членове ще встъпят в длъжност след влизането в сила на Договора от Лисабон и след като всички държави-членки ратифицират допълнителния специален протокол за увеличаване на броя на членовете на ЕП. Допълнителният протокол, обаче, все още не е подписан от ръководителите на държавите-членки на ЕС и е трудно да се предвиди кога това ще се случи. Докато не се свика съответната международна конференция, новите членове няма да могат да изпълняват своите функции.

Като се отчитат гореспоменатите факти, какво Съветът възнамерява да предприеме за възможно най-бързо приемане на акт, който да даде възможност на новите членове на ЕП да изпълняват функциите си съгласно разпоредбите на Договора от Лисабон? Можем ли да очакваме подобно решение по време на председателството на Испания?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Както уважаемият колега правилно отбелязва, съгласно член 14 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), въведен с Договора от Лисабон, броят на членовете на Европейския парламент не трябва да надвишава 750 плюс председателя. Тъй като изборите за Европейски парламент през юни 2009 г. се проведоха въз основа на предходния Договор (т.е. 736 избрани членове на ЕП), на 18–19 юни 2009 г. Европейският съвет се съгласи да добави 18 допълнителни места към попълнените на изборите през юни 736 места, в случай че Договорът от Лисабон влезе в сила⁽⁵⁾. Изпълнението на тази договореност, която бе постигната от Европейския съвет, изисква 27-те държави-членки да приемат и ратифицират протокол за изменение на член 2 от Протокол (36) относно преходните мерки, приложен към Договора от Лисабон, в съответствие с предвидената в член 48, параграф 3 от Договора за Европейския съюз процедура. На 4 декември 2009 г. испанското правителство внесе предложение за изменението на Договора в този смисъл.

На 10–11 декември 2009 г.⁽⁶⁾ Европейският съвет реши във връзка с разглеждането на предложението да се консултира с Европейския парламент и с Комисията. Съгласно алинея втора, член 48, параграф 3 ДЕС Европейският съвет посочи, че не възнамерява да свика Конвент (съставен от представители на националните парламенти, на държавните или правителствените ръководители на държавите-членки, на Европейския парламент и на Комисията) преди конференцията на представителите на правителствата на държавите-членки, тъй като според Европейския съвет това не би било оправдано предвид обхвата на предлаганите изменения. Затова представителите на Европейския съвет поискаха съгласието на Европейския парламент по този въпрос съгласно изискванията на член 48, параграф 3 ДЕС.

Очакваният график за откриването на конференцията на представителите на правителствата на държавите-членки зависи от получаването на позицията на Европейския парламент по тези два въпроса.

*
* *

⁽⁵⁾ 11225/2/09 REV 2

⁽⁶⁾ EUCO 6/09

Въпрос № 11, внесен от Zigmantas Balčytis (H-0065/10)**Относно: Институционално проследяване на развитието на проектите, предвидени в стратегията за Балтийско море**

Стратегията за Балтийско море е процес, който придобива стратегическо значение и историческа значимост за региона на балтийските държави. Успешното ѝ развитие ще укрепи единството на Европейския съюз, защото милиони хора, живеещи в близки географски райони, но поради обстоятелства от традиционно исторически характер са си сътрудничили в малка степен, ще съсредоточат своите усилия за осъществяването на общите цели. В качеството на представител на този регион, аз съм загрижен от осемнадесетмесечната програма за дейностите на Съвета, разработена от тройката председателстваща ЕС, поставяща акцента върху стратегията на ЕС за Дунавския регион, но без да споменава стратегията за региона на Балтийско море.

Не счита ли Съветът, че тъй като началната фаза на прилагането на стратегията за Балтийско море току-що започна е твърде рано проектът да се счита за завършен и да му се обръща по-малко внимание на институционално равнище? Съветът счита ли, че стратегията за Балтийско море трябва да бъде вписана в осемнадесетмесечната програма на тройката, председателстваща ЕС, и че трябва да се предвиди надежден механизъм за проследяване развитието на проекта, който да гарантира, че предвидените проекти се изпълняват в срок?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

На 14 декември 2007 г. Европейският съвет прикани Комисията да подготви стратегия на Европейския съюз за региона на Балтийско море, която Комисията представи пред Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите през юни 2009 г.

Стратегията за региона на Балтийско море е насочена към координиране на действията на държавите-членки, регионите на ЕС, панбалтийските организации, финансовите институции и неправителствените организации с оглед на насърчаване на по-балансираното развитие на региона на Балтийско море и е придружена от план за действие, основаващ се на четири стълба: морската среда, просперитет, транспорт и енергетика, сигурност и безопасност.

На заседанието си през октомври 2009 г. Европейският съвет заяви, че Стратегията за региона на Балтийско море има важен принос за икономическия успех на региона и неговото социално и териториално сближаване, както и за конкурентоспособността на ЕС и призовава всички заинтересовани страни да действат бързо и да осигурят цялостното изпълнение на стратегията за региона на Балтийско море.

Самата стратегия се основава на съществуващите инструменти, фондове, политики и програми на ЕС.

В този смисъл, както се посочва в заключенията от 26 октомври 2009 г., ролята на Съвета е да разработва политиката, тъй като той получава периодични доклади и предложения за препоръки от Комисията, докато Комисията носи отговорността за координацията, наблюдението, докладването и подпомагането на изпълнението и на последващите дейности.

Освен това Съветът прикани Комисията да представи доклад за постигнатия напредък най-късно до юни 2011 г., т.е. след срока на 18-месечната програма на председателството.

Дотогава Съветът може да участва само когато и ако Комисията реши да направи изменения в стратегията, тъй като в този случай следва да бъде поискано одобрението на Съвета относно предложеното изменение.

*

* *

Въпрос № 12, внесен от Ilda Figueiredo (H-0066/10)**Относно: Средства на Общността**

Предвид сериозността на положението в някои държави-членки трябва да се предприемат различни неотложни мерки, по-специално с бюджетен и паричен характер, така че да се води ефикасна борба срещу безработицата, да се даде приоритет на мерките за справяне с проблема на безработицата, да се насърчи производството и създаването на работни места с права, да се гарантира икономическото и социалното сближаване.

Съветът възнамерява ли, в името на солидарността между държавите-членки, да помогне за прехвърлянето на средства на Общността, на които имат право държавите, изправени пред сериозни социални и финансови проблеми, така че въпросните държави да се ползват от тях без да им се налага в замяна да поемат каквито и да е национални задължения? Съветът възнамерява ли да разгледа с ЕЦБ мерки за финансово подпомагане, по-специално предоставяне на заеми при изгодни условия?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

За да се справят с кризата, от декември 2008 г. ЕС и неговите държави-членки изпълняват широк набор от извънредни мерки, в това число и Европейски план за икономическо възстановяване, който се основава на принципите на солидарност и социална справедливост. В рамките на този план през 2009 г. беше преразгледан регламентът за създаването на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) с цел да се позволи фондът да обхване съкращенията в резултат от въздействието на световната финансова и икономическа криза.

Освен това през периода 2010–2013 г. трябва да функционира нов механизъм за микрофинансиране. Механизмът има за цел да повиши достъпът до кредити и по този начин да намали безработицата и бедността вследствие от кризата. Съветът счита, че постигнатото на първо четене съгласие с Европейския парламент относно нов механизъм за микрофинансиране има положителен принос в това отношение.

В областта на структурните фондове са необходими допълнителни мерки, за да се облекчат последиците от икономическата криза в най-сериозно засегнатите държави-членки. Затова Съветът предвижда мерки за опростяване на авансовите плащания към бенефициерите на държавна помощ. Освен това Съветът планира допълнително авансово плащане за 2010 г., за да се създадат условия за регулярен паричен поток и да се улеснят плащанията към бенефициерите по време на изпълнението на програмата.

Що се отнася до финансовото съдействие, отношенията между държавите-членки следва да се основават на отговорност, както и на солидарност.

Макар че със самото си съществуване икономическият и паричен съюз създава елемент на стабилност и защита срещу сътресенията на пазара, членовете на еврозоната носят обща отговорност за стабилността в еврозоната и техните икономически политики са въпрос от общ интерес.

Когато държавите-членки извън еврозоната имат затруднения или са сериозно заплашени от трудности във връзка с техните външни плащания, Съветът може да предостави финансова помощ.

*
* *

Въпрос № 13, внесен от Gay Mitchell (H-0070/10)

Относно: Насърчаване на икономическото възстановяване

Повечето държави-членки на Европейския съюз и Еврозоната излязоха от рецесията и вече регистрират известен растеж. С появата на тези искрици надежда в различни части на Европа и света, какви конкретни мерки предприема Съветът, за да насърчи икономическото възстановяване и да обезпечи засилването му?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

След първите положителни признаци на затихване на кризата миналата есен през третото тримесечие на миналата година икономическият растеж в ЕС стана положителен.

Междувременно, за да преодолеят икономическата криза, държавите-членки и ЕС направиха големи фискални интервенции в подкрепа на финансовия сектор и реалната икономика, по-специално в рамките на Европейския план за икономическо възстановяване, който беше приет през декември 2008 г. в отговор на световната финансова криза и забавянето на икономическото развитие.

В момента обаче 20 държави-членки имат прекомерни дефицити, които през следващите няколко години трябва да бъдат приведени под референтната стойност. Липсата на стабилна бюджетна политика и слабият финансов сектор може сериозно да застрашат възстановяването и да подкопаят доверието в макроикономическата политика на Европейския съюз.

Въпреки това от една страна е необходимо да се пристъпи към постепенно прекратяване на извънредните финансови мерки, които не са устойчиви за държавите-членки, а от друга страна времето на тяхното оттегляне да бъде съвместимо с процес на икономическо възстановяване, който може да осигури своята устойчивост.

От тази гледна точка политиките на Съюза следва да бъдат пренасочени към дългосрочни реформи в рамките на амбициозна и подновена стратегия с оглед на подобряване на конкурентоспособността и увеличаване на потенциала на ЕС за устойчиво развитие.

Въз основа на съобщението на Комисията от 3 март 2010 г. относно стратегия „Европа 2020“ Комисията предложи на пролетното заседание на Европейския съвет да бъде постигнато споразумение относно фокуса на тази стратегия, да бъдат определени количествени цели и да бъде финализирана управленската структура, а през юни Европейският съвет да одобри интегрирани насоки за изпълнението на стратегията и специални количествени цели за всяка държава.

*
* *

Въпрос № 14, внесен от Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)

Относно: Основни въпроси, свързани с равенството между половете

Договорът за ЕО утвърждава принципа за равенство между половете като основен принцип на ЕС и една от целите и задачите на Общността. Интегрирането на равенството между жените и мъжете е представено във всички области на провеждане на политики. Въпросите, свързани с равенството между половете, са от значение за устойчивия растеж и конкурентоспособността, за отговаряне на демографското предизвикателство и за социалното и икономическо сближаване в рамките на ЕС.

Запазването на въпросите за равенството между половете на челна позиция в дневния ред, в период на икономическа рецесия, е предизвикателство, но един от начините то да бъде посрещнато е да се дава гласност на въпросите, свързани с равенството между половете. В заключенията на Съвета, приети на 30 ноември 2009 г., Председателството и Комисията бяха приканени да включат раздел относно въпросите, свързани с равенството между половете в ключовите съобщения, които предстои да бъдат приети от Съвета по заетостта, социалната политика, здравеопазването и защитата на потребителите (EPSCO) и внесени за разглеждане по време на Европейския съвет през пролетта на 2010 г.

Ще бъдат ли включени основни въпроси, свързани с равенството между половете в Съвета по заетостта, социалната политика, здравеопазването и защитата на потребителите (EPSCO) и внесен за разглеждане по време на Европейския съвет през пролетта?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Както уважаемата колега отбелязва равенството между половете е от междусекторно и основно значение в ЕС. Равенството между жените и мъжете категорично се потвърждава и от разпоредбите на Договорите за ЕС. Член 3 от Договора за Европейския съюз предвижда, че Съюзът ще насърчава равенството между жените и мъжете, а в член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз се посочва, че във всички свои дейности Съюзът полага усилия за постигането на тази цел. На срещата на Европейския съвет на 23–24 март 2006 г., когато беше приет Европейският пакт за равенство между половете⁽⁷⁾, също категорично беше признато, че политиките за равенство между жените и мъжете са от жизненоважно значение за икономическия растеж, просперитета и конкурентоспособността.

⁽⁷⁾ Виж док. 7775/1/06 REV 1, параграф 40 и Приложение II.

На 30 ноември 2009 г. Съветът прие заключения на точно тази тема⁽⁸⁾, като призова до Европейския съвет да бъдат изпратени основни послания относно мъжете и жените.

В тези заключения Съветът изрично потвърди някои от точките, които се отбелязват и от уважаемата колега. По-специално Съветът счита, че „равенството между половете е от изключително значение за постигането на целите на ЕС за икономическо и социално сближаване и високо равнище на заетост, както и за осигуряването на устойчив растеж и конкурентоспособност и преодоляването на демографското предизвикателство“⁽⁹⁾.

Въпросът за мъжете и жените се разглежда и в стратегията „ЕС 2020“, която Комисията прие на 3 март. Съветът осъществи размяна на мнения по този основна тема на заседанието си на 8 март и председателството се ангажира да предаде резултата от тези разговори на Европейския съвет. Тази процедура ще даде на държавите-членки и на председателството изключително важната възможност да потвърди загрижеността и положителната перспектива, които Съветът изрази през ноември в своите заключения.

Важно е да се забележи също, че сегашното испанско председателство на Европейския съюз извършва много активна дейност в областта на равенството между мъжете и жените и вече отбеляза Европейския форум на жените „Пекин+15“ на 4 и 5 февруари след европейската среща на високо равнище „Жените във властта“ на 3 февруари, която обедини представители на правителствата на държавите, членки на Европейския съюз, Европейското икономическо пространство, държавите кандидати, Европейската комисия, Европейския парламент и основните европейски женски асоциации, които работят за постигането на равенство на мъжете и жените.

На 23–26 март испанското председателство организира неформална среща на министрите по въпросите на равенството, основната тема на която ще бъде „Равенството между жените и мъжете като основа за растеж и трудова заетост“.

*
* *

Въпрос № 15, внесен от Alan Kelly (H-0075/10)

Относно: Нелоялни практики във веригата за продоволствено снабдяване

Каква е позицията на Съвета по отношение на нелоялните търговски практики, прилагани във веригата за продоволствено снабдяване? Както се посочва в Съобщение COM(2009)0591 на Комисията, понижаването на цените на хранителните продукти за производителите не доведе до осезателно отражение в полза на потребителите, като същите високи цени на хранителните продукти подкопаха търсенето на европейски хранителни продукти в такава степен, че повечето земеделски производители продават стоките си на цени по-ниски от производствените разходи.

Много работещи в сектора на търговията на дребно уведомяват за случаи, в които големи търговци на дребно изискват плащания от свои доставчици само за складирането на техните продукти.

Смята ли Съветът, че това положение заслужава по-широко проучване на равнище ЕС във връзка с конкуренцията? Признава ли Съветът, че съществува неравностойно влияние при договарянето между търговците на дребно и доставчиците/производителите и че последното рискува да бъде експлоатирано, като се има предвид, че броят на производителите/доставчиците на храни е значително по-голям от броя на търговците на дребно?

По какъв начин Съветът предлага да се разреши този проблем и възнамерява ли да излезе със съобщение по въпроса в близко бъдеще?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Както испанското председателство подчерта по време на явяването си пред Комисията по селско стопанство на 27 януари, подобряването на функционирането на веригата на предлагане на храни, като част от ефективното

⁽⁸⁾ Док. 15782/09.

⁽⁹⁾ Док. 15488/09, параграф 2, буква а).

и конкурентно земеделие и селскостопанска и хранително-вкусова промишленост, което е един от приоритетите на председателството, е от първостепенна важност.

По-специално, в момента Съветът разглежда съобщението на Комисията, озаглавено „По-добре функционираща верига на предлагането на храни в Европа“ (COM(2009)591 окончателен). Във връзка с това през януари Съветът проведе размяна на мнения по този въпрос въз основа на въпросник, изготвен от председателството и в момента работи по проект за заключения на Съвета относно това съобщение.

В настоящия вариант на проекта за заключения са разработени пет ключови идеи, които не засягат окончателния текст. Повечето от тях се споменават във Вашия въпрос:

Подобряване на структурата и консолидиране на селскостопанската и хранително-вкусовата промишленост с оглед на подпомагане на постигането на необходимия мащаб за по-голямо влияние в процеса на преговори с големи търговци на дребно.

Повишаване на прозрачността по веригата на предлагане на храни. По-голямата прозрачност позволява проследяване на нивата и развитието на цените и засилване на натиска върху заинтересованите страни за ускоряване на предаването на измененията на цените. Това е от ключово значение за справедливото разпределение на добавената стойност по веригата на предлагане на храни.

Борба с нелоялните търговски практики. Комисията предлага да се направи оценка на тези практики на вътрешния пазар и да се предложат необходими мерки от страна на Общността за тяхното преодоляване.

Насърчаване на инициативи за доброволно саморегулиране. Комисията предлага да работи съвместно със заинтересованите страни от веригата на предлагането на храни, за да подготви набор от стандартизирани договори. Предвижда се да бъдат приети и Кодекси за добри търговски практики.

Изследване на конкуренцията във веригата на предлагане на храни. Комисията предлага да работи съвместно с Европейската мрежа по конкуренция за разработването на общ подход към въпросите в областта на конкуренцията, които са от значение за функционирането на веригата на предлагането на храни. Съветът обмисля взаимодействието между съществуващите правила в областта на конкуренцията и правилата на ОСП.

Председателството се надява, че тези заключения ще бъдат приети от Съвета на заседанието през март.

Не на последно място, Съветът понастоящем работи съвместно с Европейския парламент по предложение на Комисията за преработването на Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 г. относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки.

*
* *

Въпрос № 16, внесен от Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Относно: Европейското икономическо управление

Твърде дълбоката финансова криза, засегнала Гърция, както и финансовият дисбаланс, установен в други държави-членки от еврозоната, поставят въпроса относно статиката, динамиката и надеждността на самото изграждане на Икономическия и паричен съюз (ИПС). Несъмнено е, че оздравяването на обществените финанси на държава-членка от еврозоната представлява тежко бреме за въпросната държава. От друга страна обаче, финансовата криза извади наяве липсата на взаимосвързаност между един цялостен и единен паричен съюз и непълния паричен съюз в ЕС.

Съветът възнамерява ли да предложи планирането и създаването на европейски валутен фонд, разполагащ със средства и възможности за намеса с цел покриване на структурните дефицити на ИПС, така че да отразява едно по-официално и координирано европейско икономическо управление?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Въпреки че икономическият и паричен съюз сам по себе си осигурява елемент на стабилност и защита срещу сътресенията на пазара, членовете на еврозоната споделят обща отговорност за стабилността в тази зона и

техните икономически политики са въпрос от общ интерес. Те са задължени да провеждат разумни национални политики в съответствие с Пакта за стабилност и растеж и Общите насоки за икономическата политика.

Разразилата се неотдавна икономическа криза и настоящите събития на финансовите пазари показват значението на тясното координиране на икономическите политики. На неформалната си среща на 11 февруари държавните и правителствени ръководители на ЕС заявиха, че при необходимост държавите, членки на еврозоната, ще предприемат решителни и координирани действия за запазване на финансовата стабилност в еврозоната като цяло. До настоящия момент нито една държава-членка от еврозоната не е поискала помощ.

На 16 февруари по покана на държавни и правителствени ръководители Съветът съсредоточи вниманието си върху ситуацията с бюджетния дефицит и дълг на Гърция, като прие:

становище по представената от Гърция актуална информация относно нейната програма за стабилност, в която са залегнали планове за намаляване на държавния дефицит на страната под 3% от brutния вътрешен продукт до 2012 г.;

решение, с което се дава предизвестие на Гърция да коригира прекомерния си дефицит до 2012 г., като предприеме в определен срок мерки за консолидиране на бюджета си и се определя график за докладване по предприетите мерки;

препоръка към Гърция да приведе икономическите си политики в съответствие с общите насоки на ЕС за икономическата политика.

Във връзка с икономическата координация и надзор в еврозоната като цяло Комисията възнамерява да представи тази пролет пред Съвета предложение съгласно член 136 от Договора въз основа на разпоредбите на Договора от Лисабон. Съветът ще разгледа предложението на Комисията след неговото получаване. До този момент Съветът не е получил такова предложение и по-специално не е получил или обсъждал предложение, свързано с Европейския валутен фонд.

*
* *

Въпрос № 17, внесен от Mairead McGuinness (H-0083/10)

Относно: Схема за засилване съгласуването на икономическите политики и надзор на членовете на еврозоната

Може ли Съветът да състави предложения, които да гласят, че държавите от еврозоната могат да имат по-голяма тежест при вземането на решения за това как се управляват икономиките на другите държавите-членки на еврозоната? Неотдавнашно съобщение на Комисията гласеше, че Комисията ще предложи схема за засилване съгласуването на икономическите политики и контранаблюдение преди месец юни, съгласно правомощията по Договора от Лисабон. Дали Съветът одобрява този подход за по-голяма съгласуваност на икономиките и дали вярва, че този нов подход ще укрепи еврозоната?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Разразилата се неотдавна икономическа криза и настоящите събития на финансовите пазари показват значението на тясното координиране на икономическите политики. Това беше потвърдено и от държавните и правителствени ръководители на ЕС, както и от председателя на Европейския съвет във връзка с тяхната неформална среща на 11 февруари.

Държавите-членки носят основната отговорност за своята икономическа политика. ЕС ги наблюдава и координира, по-специално в контекста на Пакта за стабилност и растеж и Общите насоки за икономическата политика. Пактът за стабилност и растеж е насочен най-вече към прилагането и поддържането на фискална дисциплина, а Общите насоки за икономическата политика имат за цел да се гарантира многостранно наблюдение на икономическите тенденции в държавите-членки. Структурните политики, особено предназначения да повишат конкурентоспособността, водейки до по-висок растеж и заетост, са координирани в рамките на Лисабонската стратегия, която ще бъде възобновена тази пролет като стратегия „ЕС 2020“.

Всички тези инструменти се основават на партньорство и сътрудничество между държавите-членки. Договорът от Лисабон предоставя на еврозоната допълнителна правната рамка с оглед на гарантирането на правилното

функциониране на икономическия и паричен съюз. Съществуването на Еврогрупата е официално признато в член 137 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и Протокол № 1 (№ 14) за Еврогрупата. Освен това член 136 ДФЕС позволява приемането на допълнителни мерки, приложими само към еврозоната, насочени към засилване на координацията и наблюдението на бюджетната дисциплина на държавите-членки от еврозоната, или целящи определяне на насоки на икономическата политика на тези държави-членки. Тези мерки се приемат съгласно съответната процедура измежду мерките, посочени в членове 121 и 126 ДФЕС, с изключение на процедурата, предвидена в член 126, параграф 14 ДФЕС.

Комисията възнамерява да представи тази пролет предложение до Съвета за засилване на координацията и контрола на икономическата политика въз основа на споменатите разпоредби от Договора от Лисабон. Съветът ще разгледа предложението на Комисията след неговото получаване.

*
* *

Въпрос № 18, внесен от Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Относно: Незаконни финансови потоци, укриване на данъци и развиващи се страни

Днес разполагаме с достатъчно доказателства за това как незаконните финансови потоци имат вредни последици за развиващи се страни. Въпреки че трансграничните незаконни финансови потоци са предимно скрити и е трудно да се определи размерът им, разумните допускания са съсредоточени в порядъка от 1 до 3 трилиона долара годишно. Световната банка посочва цифри от 1 до 1,6 трилиона долара годишно, половината от които – 500 до 800 милиарда долара на година – се смята, че идват от развиващи се страни. Изтичането от развиващи се страни на незаконни парични средства в предполагам размер от 500 до 800 милиарда годишно представлява най-голямата икономическа щета, засягаща бедните. Това води до източване на резерви в твърда валута, увеличаване на инфлацията, намаляване събираемостта на данъци и много други последици, които намаляват възможностите на развиващите се страни.

Какви усилия полага ЕС и по какви инициативи предприема или възнамерява да предприеме през идните месеци за борба с укриването на данъци и изтичането на капитали във и от развиващите се страни? Как можем да укрепим капацитета на развиващите се страни за управление на данъчното облагане?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Избягването на данъци, изтичането на капитали и незаконните финансови потоци несъмнено са сериозен проблем за развитието, особено в развиващите се страни, и се посочват като основна пречка пред мобилизирането на национални приходи за постигането на развитие в Декларацията от Доха относно финансиране за развитие от 2008 г.

През май 2008 г. Съветът прие заключения⁽¹⁰⁾, като подчерта, че доброто управление в областта на данъчното облагане, което включва принципите на прозрачност, обмен на информация и лоялна данъчна конкуренция, е основно средство за борба с трансграничните данъчни измами и избягването на данъци и за засилване на борбата срещу прането на пари, корупцията и финансирането на тероризма.

ЕС активно насърчава тези принципи в различен контекст:

Европейската политика на съседство включва в редица планове за действие за конкретни трети държави общо споменаване на сътрудничеството по данъчни въпроси, принципите на прозрачност и обмен на информация, както и Етичния кодекс за корпоративно данъчно облагане. Тези планове за действие са инструментите за икономическо и политическо сътрудничество между ЕС и държавите партньорки.

Политиката на сътрудничество за развитие на ЕС предвижда допълнителна подкрепа за развиващите се страни, които са готови да се ангажират с принципите на добро управление, включително в областта на данъчното облагане, чрез европейския инструмент за съседство и партньорство и инициативата за добро управление на 10-ия Европейски фонд за развитие.

⁽¹⁰⁾ Вж. Информация към настоящата забележка към Заключения на Съвета относно „Данъчни въпроси в споразуменията с трети държави“

Освен това по-широкото международно приемане на данъчните стандарти на ОИСР в последно време, в това число от много развиващи се страни, промени в значителна степен международната среда към повече прозрачност в областта на данъчното облагане и помогна за постигането на напредък в дебата в ЕС. На 28 април 2009 г. Комисията представи съобщение относно доброто управление в областта на данъчното облагане⁽¹¹⁾, в което бяха внесени редица идеи за това как да се насърчи доброто управление в областта на данъчното облагане в трети държави.

В заключенията си от 18 май 2009 г. Съветът прикани Комисията да представи предложения за конкретни действия на ЕС по въпросите на диалога и помощта за развиващите се страни за насърчаване на доброто управление в данъчната област и изграждане на по-ефективни национални системи за данъчно облагане с оглед постигане на целите за развитие.

Темата беше обсъждана отново от Съвета в рамките на заключенията относно съгласуваността на политиките за развитие от 17 ноември 2009 г. Въпросът беше включен в първоначално избраните пет приоритетни теми, които да бъдат разглеждани в работната програма за съгласуваност на политиките за развитие (СПР), която ще бъде внесена в Съвета през тази година. В заключенията се посочва необходимостта от засилване на прозрачността и борбата с незаконните трансгранични потоци и избягването от данъчно облагане, „като се отчита, че тези явления имат сериозни последици за мобилизацията на вътрешните ресурси в развиващите се страни“.

Възползвайки се от тези постижения, испанското председателство на Съвета включи въпроса като един от своите приоритети в програмата за развитие за това шестмесечие.

Поради това министрите на развитието на ЕС проведоха задълбочен обмен на становища по въпросите на данъчното облагане, доброто управление за развитие и новаторските механизми на финансиране по време на неофициалната си среща в La Granja (Испания) на 17–18 февруари 2010 г., в която участва председателят на комисията по развитие на ЕП.

Съветът ще продължи дебата през следващите месеци и очаква предстоящото съобщение на Комисията относно насърчаване на доброто управление в областта на данъчното облагане в контекста на сътрудничеството за развитие, което се очаква да бъде представено на Съвета в рамките на т.нар. „априлски пакет“.

*
* *

Въпрос № 19, внесен от Nikolaos Chountis (H-0092/10)

Относно: Пакт за стабилност и състояние на обществените финанси в държавите-членки

На заседанията на Европейския съвет от 11 февруари и на Еврогрупата от 16 февруари бяха взети исторически решения. За пръв път държава-членка - Гърция, бива поставена под тристранно наблюдение, за пръв път Съветът диктува изрични мерки за заплатите, здравните системи, пенсионното осигуряване, държавната администрация, пазарите и др. Прави впечатление, че Съветът до днес не е споменал нищо за окаяното финансово състояние на другите държави от ЕС, като например Испания с нейния дефицит от 11.2% и темп на увеличение на дълга 20%, Франция - с дефицит 8.3% и увеличение на дълга 10%, Италия с дефицит 5.3% и дълг в размер на 114% от БВП, Португалия с дефицит 8.7% и темп на увеличение на дълга 10%, Великобритания с нейните 12% - колкото и на Гърция, и темп на увеличение на дълга 20%, както и за общия дълг на Нидерландия, който възлиза на 234% от БВП, на Ирландия - 222%, на Белгия - 219%, на Испания - 207% и на Гърция - 179%.

Съгласно горепосочените данни Пактът за стабилност на практика е отменен. Може ли Съветът да признае това? Може ли да ни информира дали огромните дългове в ЕС се дължат на различните „незаконни“ пакети за подкрепа на банки и предприятия? Мерките в ущърб на гръцките трудещи се предвестник ли са на съответни „препоръки“ по отношение на трудещите се в цялата еврозона? Гърция опитно зайче ли е, както твърди гръцкият министър-председател?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

⁽¹¹⁾ Док. 9281/09 – COM(2009)201 окончателен

Пактът за стабилност и растеж остава основният инструмент за поддържане на финансова стабилност както в ЕС като цяло, така и в еврозоната. Той се прилага последователно и справедливо към всички държави-членки, като това включва и възможностите за гъвкавост, въведени след преразглеждането му през 2005 г. Следователно значението на Пакта за стабилност и растеж далеч не е намаляло.

За да преодолеят най-тежката световна икономическа криза от 1929 г. насам, през последните две години държавите-членки и ЕС направиха големи фискални интервенции в подкрепа на финансовия сектор и реалната икономика, които естествено доведоха до повишаване на бюджетните дефицити. Тези интервенции бяха необходими и целесъобразни и изиграха изключително важна роля за предотвратяването на развитието на още по-тежка криза, стабилизирането на икономиката и избягването на по-дълбока рецесия. През този труден период пролича стойността на възможностите за гъвкавост на Пакта за стабилност и растеж.

След затвърждаване на икономическото възстановяване извънредните мерки трябва да бъдат прекратени. Съветът вече постигна съгласие относно основните принципи на стратегиите за оттегляне. Във фискалната област те се изпълняват в рамките на Пакта за стабилност и растеж. През 2009 и 2010 г. Съветът прие препоръки с оглед на свеждането на бюджетните дефицити на 20 държави-членки, сред които Белгия, Испания, Ирландия, Италия, Нидерландия, Португалия и Обединеното кралство, под референтната стойност от 3% от БВП. Крайните срокове за коригирането на дефицита варират от 2011 г. до финансовата 2014/2015 г. в зависимост от конкретната ситуация в отделните държави-членки.

От държавите-членки, които в момента са предмет на процедура за прекомерен дефицит, Гърция е единствената държава-членка, която не успя да предприеме ефективни действия съгласно приетата през април 2009 г. препоръка на Съвета. Освен това, както се вижда от актуализираните бюджетни данни за октомври 2009 г., представените от гръцките органи сведения не са били надеждни. Съветът ще продължи да следи отблизо ситуацията във всички държави-членки с бюджетен дефицит над референтната стойност и ако някоя от тях не се съобразява с препоръките, Съветът ще вземе необходимите мерки.

Препоръките към Гърция или към коя да е друга държава-членка имат за цел да помогнат на органите да водят разумна фискална политика, те не се насочени „срещу“ определена група от граждани. Някои държави-членки допуснаха техните публични финанси да се развият по начин, който не е устойчив, и затова трябва да предприемат корективни мерки – това е единственият правилен и устойчив път към силното икономическо възстановяване. В дългосрочен план липсата на фискална дисциплина би довела до неустойчиви бюджетни дефицити и публичен дълг, които биха имали неблагоприятен ефект както върху икономиката на ЕС като цяло, така и върху икономиките на съответните държави-членки.

*

* *

Въпрос № 20, внесен от Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)

Относно: Финансови адаптивни мерки и мерки за развитие в Гърция

В нарочно решение и препоръка от 16 февруари Съветът по икономически и финансови въпроси ЕКОФИН призова Гърция да предприеме редица мерки както за намаляване на разходите, така и за увеличаване на приходите, и по-специално за намаляване на разходите за заплати, увеличаване на ДДС и данъците върху МПС и енергията.

Като се има предвид, че повечето мерки, които е взело или които възнамерява да вземе гръцкото правителство, така или иначе се отнасят до намаляване на разходите за заплати и увеличаване на приходите посредством увеличаване на прякото и косвеното данъчно облагане, Въпросът към председателството е следният: не смята ли, че тези мерки, които клонят към строга политика на събиране на вземания и приходи, могат сами по себе си да намалят още повече инвеститорското и потребителско търсене в гръцката икономика, уронвайки по този начин опитите за възстановяване и оздравяване на обществените финанси на Гърция? Възнамерява ли да предложи на гръцкото правителство и мерки за развитие, така че да се повиши производителността на гръцката икономика и да се овладее покачващата се безработица?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Влошаването на публичните финанси в Гърция, в съчетание с по-широките макроикономически дисбаланси и загубата на конкурентоспособност на гръцката икономика през последните години, доведе до трудната

икономическа ситуация, пред която е изправена днес тази държава-членка. Гръцките органи са решени да предприемат необходимите действия за справяне с тази ситуация и Съветът се ангажира да подкрепя усилията на Гърция.

Съветът е посочвал многократно дългосрочните структурни проблеми на гръцката икономика в рамките на различни многостранни дейности за надзор. В своята препоръка относно актуализиране за 2009 г. на общите насоки за икономическите политики на държавите-членки Съветът отбелязва във връзка с Лисабонската стратегия за растеж и работни места, че „става неизбежно да се активизира и ускори работата за овладяване на макроикономическите дисбаланси и структурните слабости на гръцката икономика“. Той препоръчва на Гърция да позволи по-голяма конкуренцията в сектора на професионалните услуги, да увеличи инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, да използва структурните фондове по-ефективно, да проведе реформа в публичната администрация и в рамките на интегриран подход, съчетаващ гъвкавост и сигурност, да предприеме широк набор от мерки на пазара на труда.

На 16 февруари по покана на държавни и правителствени ръководители Съветът съсредоточи вниманието си върху ситуацията с бюджетния дефицит и дълг на Гърция, като прие:

становище относно представената от Гърция актуална информация за програмата за стабилност, в която са залегнали планове за намаляване на държавния дефицит на страната под 3% от brutния вътрешен продукт до 2012 г.;

решение, с което се дава предизвестие на Гърция да коригира прекомерния си дефицит до 2012 г., като предприеме в определен срок мерки за консолидиране на бюджета си и се определя график за докладване по предприетите мерки;

препоръка към Гърция да приведе икономическите си политики в съответствие с общите насоки на ЕС за икономическата политика.

В контекста на посочените по-горе мерки Съветът препоръчва Гърция да приложи цялостен пакет от мерки, за да подобри функционирането на продуктовия пазар и на бизнес средата, подкрепи растежа на производството и на заетостта и подобри ефикасността и темпа на усвояване на структурните фондове на ЕС, както и да коригира прекомерния си бюджетен дефицит и предприеме мерки по отношение на дългосрочната устойчивост на публичните финанси. С цел да засили подкрепата за растежа на производството и на заетостта Гърция беше поканена да:

предприеме незабавни мерки за борба с нерегламентирания труд;

преразгледа регулацията на пазара на труда, включително законодателството за защита на трудовата заетост с цел да увеличи предлагането на работна ръка;

стимулира търсенето на работна ръка, като намали още повече трудовите разходи;

проведе реформи в образователната система, насочени към подобряване на квалификацията на работната ръка и към по-добро приспособяване към нуждите на пазара.

С оглед на трудностите, свързани с необходимостта от повишаване на производителността, включително чрез стратегии за приоритетни публични инвестиции, Гърция следва да предприеме всички необходими мерки за подобряване на ефикасността и темпа на усвояване на структурните фондове на ЕС. В същото време особено внимание следва да се отдели на своевременното и ефикасно изпълнение на оперативните програми „Административна реформа“ и „Цифрова конвергенция“, тъй като те оказват подкрепа за съществени реформи в сферата на публичната администрация, които са от особено значение за стратегията за реформи, описана в актуализираната през януари 2010 г. програма за стабилност.

Очаква се Гърция да представи първия доклад за изпълнението на тези мерки до 16 март, вторият такъв следва да бъде представен през май, последван от тримесечни доклади. Съветът ще наблюдава ситуацията отблизо и ще продължи да взема мерки, ако е необходимо, за да подкрепи гръцките органи в подпомагането на икономическия растеж, както и поддържането на стабилна фискална политика.

*

* *

Въпрос № 21, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0096/10)**Относно: Дискриминацията на полското малцинство в Беларус**

Ще реагира ли Съветът на дискриминацията на националните малцинства, по-специално на полското малцинство, в Беларус? Тя особено се засили през последните седмици. Извършват се многобройни и повтарящи се арести на лидери на полските организации и се конфискува тяхна собственост, например сгради, в които се помещават полските съюзи и дружества.

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

ЕС е загрижен за настоящото влошаване на ситуацията в Беларус и зачестилите нарушения на правата на човека. Според ЕС ситуацията около Съюза на поляците показва тенденция на влошаване, която се подкрепя и от други тревожни знаци като липса на свобода на словото и събранията, засилен контрол върху медиите и натиск над журналисти, нов закон за ограничаване на използването на интернет и тормоз на опозиционни активисти.

В изявлението си от 16 февруари върховният представител Аштън изрази загриженост за положението на полското малцинство в Беларус и по-специално за полицейските действия за извеждане на представители от собственост на общността, задържания на членове на общността от полицията, както и опитите на Минск да наложи ръководство на общността. Тези поражащи загриженост въпроси бяха предадени на беларуските власти и по дипломатически път.

Съветът накратко обмени становища по въпроса на 22 февруари и през следващите месеци отново ще разгледа темата в по-задълбочена дискусия.

По време на кратката среща с министъра на външните работи Мартинов в кулоарите на церемонията по встъпването в длъжност на украинския президент Янукович в Киев на 25 февруари върховният представител Аштън изрази своята сериозна загриженост за нарушаването на правата на човека и отбеляза, че ситуацията около Съюза на поляците не е „вътрешен въпрос“ на Беларус.

Съветът възнамерява да продължи политиката на ЕС на условно ангажиране и това се подкрепя и от признати беларуски продемократични и проевропейски лидери, като например Александър Милинкевич.

Същевременно от първостепенно значение е Беларус да спазва своите задължения към ОССЕ, както и международните си ангажменти, включително по отношение на защитата и насърчаването на правата на малцинствата.

В интерес на ЕС е да продължи отношенията с Беларус, за да подпомага общите ценности и принципи.

ЕС ще продължи да следи положението с правата на човека в Беларус и да отрежда на този въпрос едно от първите места в дневния ред на политическия диалог със страната.

*

* *

Въпрос № 22, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)**Относно: Злоупотреба с европейски паспорти**

Подправени европейски паспорти, в това число ирландски, бяха използвани през януари в Дубай при убийството на лидер на „Хамас“. Може ли Съветът да предостави актуализирана оценка на мерките, които е предприел във връзка с тревогите на гражданите на ЕС от тази злоупотреба с европейски паспорти?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

В направеното на 22 февруари изявление Съветът подчерта, че убийството на Махмуд ал-Мабхух в Дубай на 20 януари е повдигнало въпроси, които са много тревожни за Европейския съюз.

Съветът счита, че това действие не благоприятства мира и стабилността в Близкия изток. ЕС категорично осъди факта, че лицата, които са участвали в тази акция, са използвали фалшиви паспорти на държави, членки на ЕС, и кредитни карти, придобити чрез кражба на самоличността на граждани на ЕС.

ЕС приветства разследването, провеждано от органите на Дубай, и призова всички страни да им сътрудничат. Самите засегнати държави от ЕС извършват пълно разследване на неправомерното използване на техни паспорти.

Европейският съюз се ангажира да гарантира, че гражданите на ЕС и държавите по цял свят ще продължат да имат доверие в редовността на паспортите на държавите, членки на ЕС. Във връзка с това през 2004 г. ЕС прие стандарти за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки. Това законодателство беше актуализирано през 2009 г. с цел документите да станат по-сигурни и да се установи по-надеждна връзка между документа и неговия притежател.

*
* *

Въпрос № 23, внесен от Brian Crowley (H-0099/10)

Относно: Бушмените от Калахари

Върховният съд на Ботсуана постанови през 2006 г., че прогонването на бушмените от Калахари от традиционните им земи е незаконно и противоконституционно. Въпреки това правителството на Ботсуана продължава да пречи на бушмените от Калахари да се върнат по традиционните си земи, като прекъсва водоснабдяването им. Може ли Съветът да разследва положението в Ботсуана с цел да оцени до каква степен са подложени на тормоз бушмените от Калахари, Ботсуана?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Политиката на правителството на Ботсуана и неговата програма за преместването на сан от Централния резерват за дивеч в Калахари (ЦРДК) привлякоха особено внимание и предизвикаха загрижеността на международната общност за защита на правата на човека, включително на Комисията на ООН за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация и на Постоянния форум на ООН по въпросите на коренните жители.

От своя страна чрез местните ръководители на мисии ЕС редовно обсъжда с ботсуанското правителството въпроса за сан/бушмените в Ботсуана. Тези разговори се провеждат в контекста на диалога по член 8 от Споразумението от Котону, който предвижда воденето на системен и официален диалог по отношение на трите основни елемента на Споразумението от Котону, а именно спазването на правата на човека, демократичните принципи и принципите на правовата държава. На тези срещи правителството информира ЕС относно последващите мерки вследствие решението на Върховния съд. Според нашата информация през декември сан/бушмените са номинирали техни представители, на които е възложено да обсъдят въпроса за ЦРДК с правителството. В момента се провеждат контакти между тях и правителството с цел намиране на решение на въпроса за преместването от ЦРДК.

Съветът ще продължи да следи отблизо положението на сан/бушмените в Ботсуана.

*
* *

Въпрос № 25, внесен от Georgios Toussas (H-0105/10)

Относно: „Обновената“ стратегия на САЩ в Афганистан

НАТО, с активната подкрепа на ЕС и ОВППС, разгърна най-голямата нападателна акция в Афганистан от началото на военната намеса на САЩ и техните съюзници – операция „Мушарак“ в рамките на „обновената“ стратегия на САЩ, начертана от носителя на Нобеловата награда за мир, американския президент Б. Обама. Броени дни след своето начало, тази операция вече има смъртоносни резултати: поне 15 загинали сред мирното население в района на Маржа. Силите на НАТО твърдят, че става въпрос за грешка, а афганските власти признават, че целта е била избрана, като хвърлят вината върху талибаните. Загиналите в Маржа се прибавят към 2 412 души мирно население, по данни на ООН, убити само през 2009 г. от окупационните сили на НАТО в Афганистан.

Осъжда ли Съветът това ново клане, на което беше подложен афганският народ? Ще се отзове ли на исканията на миролюбивите сили, като поиска оттегляне на всички чуждестранни войски от Афганистан?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Рамката за участието на ЕС в Афганистан е изложена в приетия от Съвета на 27 октомври 2009 г. План за действие на ЕС в Афганистан и Пакистан. Според тази рамка усилията на ЕС в Афганистан са цивилни. ЕС не участва в операция „Мушарак“ нито в друга военна операция.

Усилията на ЕС са съсредоточени върху укрепването на капацитета на афганистанската държава и институции, за да се насърчат доброто управление, правата на човека и ефективната публична администрация, по-специално на поднационално равнище. Подкрепянето на икономическия растеж, по-специално чрез развитие на селските райони и социален напредък също е основен приоритет.

Освен това ЕС ще насочи усилията си към укрепване на принципите на правовата държава, т.е. като съдейства за изграждането на граждански полицейски сили чрез мисията EUPOL Афганистан, чрез създадената от Европейския съюз през юни 2007 г. полицейска мисия на ЕС в Афганистан и като подпомага изпълнението на Националната програма за правосъдие.

Тези усилия съответстват и на стратегическите приоритети, представени от правителството на Афганистан.

Съветът изтъкна, че международната помощ трябва да бъде преходна стратегия, която да се съсредоточи върху осигуряване на възможност на правителството на Афганистан да поеме пълната отговорност, като международната общност постепенно заеме по-подпомагаща роля.

ЕС дълбоко съжалява за всички цивилни жертви в Афганистан.

*
* *

Въпрос № 26, внесен от Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Относно: Смъртоносни израелски нападения срещу палестинците

Зачестяват предизвикателните действия на Израел срещу палестинци в палестинските територии. Израелската армия нахлу в помещенията на Партията на палестинския народ, като нанесе значителни материални щети и арестува намиращите се вътре. Това нахлуване стана в контекста на десетки израелски набези в Рамала и на Западния бряг, където се извършват стотици арести под претекст за „нарушение на общественения ред“. Същевременно Израел продължава да подкрепя политиката на „извънсъдебните екзекуции“ и убийствата на кадри на палестинските органи, като се радва на неформалния имунитет, предоставен му от САЩ, ЕС и НАТО.

Осъжда ли Съветът политиката на Израел спрямо палестинския народ и спрямо мира в региона, смъртоносните му нападения, както и отказа му да признае съществуването на независима палестинска държава с територията от 1967 г. и със столица Източен Йерусалим?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Преследването на цивилно население от държавна власт, независимо дали то е насочено срещу гражданите на самата държава или срещу друго, противоречи на принципите на правовата държава и на демократичните принципи като цяло. В по-широк план тези действия са в противоречие с основните ценности на Европейския съюз, по-специално правото на живот в сигурност. Наложително е твърденията за такива действия да бъдат предмет на щателно разследване.

Що се отнася до различните инциденти между израелските служби за сигурност и палестинци и израелската политика при окупационния режим, Съветът винаги е настоявал, че двете страни следва да спазват международното право и международното хуманитарно право. Това са принципи, които Съветът посочва в заключенията си относно мирния процес в Близкия изток, като последно това стана през декември 2009 г.

Бих искал да уверя уважаемия колега, че Съветът продължава да отдава особено значение на правата на човека на отделните лица в съответствие със споменатите правни принципи и е готов, когато това е уместно, да осъди тяхното нарушаване при наличие на солидни доказателства.

*
* *

Въпрос № 27, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0108/10)

Относно: Положението, свързано с приемането на решенията на Съвета относно споразуменията между Европейския съюз и Канада в областта на въздушния транспорт

Укрепването на трансатлантическия диалог между Европейския съюз, от една страна, и Съединените щати и Канада, от друга страна, е сред приоритетите на испанското председателство на Съюза. Два елемента на диалога с Канада са, на първо място, приемането на решение на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки на Съюза относно подписването и временното прилагане на споразумение за въздушния транспорт, и на второ място, приемането на решение на Съвета относно подписването на споразумение между Съюза и Канада относно безопасността на гражданската авиация.

Като се има предвид значението на подписването на тези споразумения за сътрудничеството между Европейския съюз и Канада, може ли Съветът да посочи на какъв етап се намира приемането на съответните решения?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през март 2010 г. в Страсбург.

Съветът прие решението за подписване и временно прилагане на Споразумението за въздушен транспорт между ЕС и Канада на 30 ноември 2009 г., а Споразумението беше подписано на 17–18 декември 2009 г.

Съгласно разпоредбите на споразумението до влизането му в сила то се прилага временно от Съюза и от неговите държави-членки в съответствие с прилагането на националното право от първия ден на месеца, следващ датата на последното съобщение, с което страните са се уведомили взаимно за приключването на процедурите, необходими за временното прилагане на споразумението. Съветът все още не е получил такова уведомление.

Въпреки това с оглед на подготовката за сключване на споразумението подготвителните органи на Съвета ще предприемат своевременно необходимите промени в Договора от Лисабон и след това ще вземат решение за предаване на предложението за решение на Съвета относно сключването, както и текста на споразумението на Европейския парламент за получаване на неговото съгласие.

Що се отнася до споразумението относно безопасността на гражданската авиация между ЕС и Канада, Съветът прие решение за неговото подписване на 30 март 2009 г. и споразумението беше подписано в Прага на 6 май 2009 г.

Това споразумение не се прилага на временна основа и споразумението трябва да бъде сключено преди да влезе в сила. Затова подготвителните органи на Съвета започнаха да организират необходимите промени по Договора от Лисабон с оглед на подготвянето на решение за предаване на предложението за решение относно сключването, както и текста на споразумението на Европейския парламент за получаване на неговото съгласие.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 38, внесен от Marian Harkin (H-0087/10)

Относно: Зелена книга относно доброволческата дейност

С цел повишаване на информираността относно приноса на доброволческата дейност в ЕС, би ли разгледала Комисията възможността заедно с предложените инициативи за отпразнуване на Европейската година на доброволческата дейност да разработи изчерпателна зелена книга относно доброволческата дейност, за да улесни и признае доброволческата дейност и да повиши нейния принос?

В допълнение към разработването на подобна зелена книга, би ли счела Комисията за съществено създаването на взаимодействие между други международни организации, като МОТ и ООН във връзка с проекта на МОТ и Университета „Джонс Хопкинс“ за измерване на доброволческата дейност и Наръчника на ООН за организациите с нестопанска цел?

Отговор

(EN) Европейската комисия приветства постоянния интерес на Европейския парламент към въпроса за доброволческата дейност.

Европейската година на доброволческите дейности 2011 г. ще се съсредоточи върху следните четири цели: първо, изграждане на благоприятна среда за доброволческа дейност; второ, даване на повече права на доброволческите организации; трето, повишаване на осведомеността по отношение на стойността и значимостта на доброволческата дейност; и четвърто, подобряване на признанието на доброволческите дейности. Затова Европейската година ще ангажира всички заинтересовани страни, особено организациите на гражданското общество на равнище ЕС и на национално, регионално и местно равнище. Комисията също така се надява на постоянното участие на Парламента при подготовката на годината.

Комисията би желала да увери уважаемата колега, че неин приоритет е да гарантира, че действията по отношение на доброволческите дейности ще продължат и след края на Европейската година. Влиянието на Комисията следва да бъде отразено в политически инициативи и постоянен диалог с представители на гражданското общество, предприятията и европейските и международните институции, като всичко това ще гарантира осезаеми и ползотворни резултати за сектора на доброволческите дейности, както и за европейското общество като цяло през следващите години. Комисията обаче счита, че на настоящия етап на подготовка на Европейската година на доброволческите дейности (2011 г.) е твърде рано да се прецени дали зелената книга относно доброволческата дейност ще бъде подходящият инструмент за облекчаване, признаване и увеличаване на стойността на доброволческата дейност.

Завършеното в началото на 2010 г. проучване на Комисията относно доброволческата дейност в Европейския съюз⁽¹²⁾ за първи път осигурява изследване и информация за настоящото състояние на доброволческата дейност в Европейския съюз. Въпреки, че в проучването са събрани и използвани широк набор от източници с оглед на получаването на възможно най-пълна информация за нивото на доброволческата дейност в ЕС, все още не е възможно да се осигурят статистически верни данни за сравнение, обхващащи цяла Европа, и все още липсва съпоставима информация за държавите-членки. Поради това Комисията приветства инициативите, насочени към подобряване на познаването на доброволческия сектор, и е твърдо решена да проучи потенциалните възможности за постигане на общ положителен ефект в резултат от сътрудничеството с Евростат и други международни институции като Международната организация на труда и Организацията на обединените нации, както предлага уважаемата колега.

*
* *

Въпрос № 40, внесен от Marc Tarabella (H-0095/10)

Относно: Мерки на Комисията за ефикасна борба на европейско равнище с насилието срещу жените

Европейският парламент прие неотдавна с преобладаващо мнозинство резолюция относно равенство между жените и мъжете – 2009 г. (P7_TA(2010)0021). Като докладчик от името на комисията по правата на жените предложих определянето на европейска година на борба с насилието срещу жените, което беше прието с 591 гласа „за“, 30 – „против“ и 15 – „въздържал се“. Освен това през април писмената декларация на Eva-Britt Svensson с искане за такава година обедини 408 подписа.

Може ли Комисията да посочи до каква степен възнамерява да предприеме действия предвид съществената и непрекъсната мобилизация на Европейския парламент по този въпрос?

Освен това моето предложение, с което се приканва Комисията „да започне изготвянето на предложение за обща директива относно превенцията на всички форми на насилие над жени и борбата срещу тях, особено срещу трафика на жени“, беше прието с 558 гласа „за“, 85 – „против“ и 22 – „въздържал се“.

Може ли Комисията да посочи какви последващи действия възнамерява да предприеме предвид това искане?

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

Отговор

(EN) Борбата с насилието срещу жените е политически приоритет на Комисията. Комисията приветства приемането от Европейския парламент на резолюция относно равенството между мъжете и жените в Европейския съюз (P7_TA(2010)0021), както и приемането на предложението за създаване на Европейска година за борба с насилието над децата, младежите и жените.

Комисията е решена да използва своите политически, законодателни и финансови правомощия и ресурси, за да помогне за ликвидиране на насилието срещу жените в Европа и другаде. Проблемът се разглежда на равнище Комисия чрез законодателни и политически инициативи и дейности в областта на защитата на основните права, равенството между мъжете и жените и други политики в областта на заетостта и социалната дейност, политиките по отношение на трафика на хора и сексуалната експлоатация, сътрудничеството в правоприлагането и наказателното правосъдие, убежищата и имиграционната политика, общественото здравеопазване, развитието, научните изследвания и образованието.

Комисията неотдавна предприе редица инициативи в областта на борбата срещу насилието.

В момента се подготвя средносрочна стратегия за равенство между жените и мъжете, която се планира да бъде приета в средата на 2010 г. и трябва да продължи съществуващата рамка. Предвижда се насилието срещу жени да остане специфична приоритетна област, върху която Комисията ще съсредоточи усилията си.

В областта на наказателното правосъдие Комисията скоро ще представи предложение относно трафика на хора. Тя подкрепя и проекта на испанското председателство за създаване на европейска заповед за защита, която също така цели да осигури по-добра защита на жените, жертви на домашно насилие.

Програма „Дафне III“, която е най-целенасочената и цялостна инициатива в областта на борбата срещу насилието, наскоро започна проучване относно вредните традиционни практики, което ще бъде завършено в началото на април 2010 г. Освен това в рамките на програмата беше поставено началото на изследване на Евробарометър относно възприемането на насилието срещу жени от гражданите на ЕС, което ще позволи да се направи сравнение на промените във възприемането на насилието в ЕС през последните десет години. Резултатите от това проучване на Евробарометър трябва да бъдат готови в средата на 2010 г.

Програма „Дафне III“ също така започна подготвителни действия след обявената от Европейския парламент инициатива за стандартизиране на националното законодателство в областта на насилието между жени и мъже и насилието над деца. Целта е това изследване да помогне на Комисията да определи обхвата на нейните бъдещи дейности, включително възможността за предлагане на законодателство в тази област. Проучването ще разгледа възможността за хармонизиране на законодателството в областта на насилието между мъже и жени на европейско равнище, което може да способства за намаляване на насилието между половете в Европейския съюз. Понастоящем изследването продължава и се очаква окончателният доклад да бъде представен в края на септември 2010 г. Резултатите от проучването ще бъдат представени на конференция в края на 2010 г. Това ще даде възможност на Комисията да представи своите действия за заздравяване на политиката на борба с насилието.

С оглед на горепосочените инициативи Комисията взема под внимание искането на Парламента до Комисията за създаване общоевропейска стратегия за борба с насилието срещу жени, подготвяне на задължителни правни инструменти, насочени към ликвидиране на насилието срещу жени и единна европейска кампания за повишаване на осведомеността за насилието срещу жените. Понастоящем Комисията проучва тези възможности и обмисля как най-добре да реагира на тези искания.

*

* *

Въпрос № 41, внесен от Brian Crowley (H-0100/10)**Относно: Стратегията на ЕС относно наркотиците**

Незаконната търговия с наркотици продължава да оказва пагубно въздействие върху индивидите, семействата и общностите в Европа. Възнамерява ли Комисията да подобри ефективността на Стратегията на ЕС относно наркотиците с цел по-резултатна борба с трансграничната търговия и доставка на незаконни наркотични вещества?

Отговор

(EN) През 2004 г. Европейският съвет прие стратегия на ЕС относно наркотиците за периода 2005–2012 г. Това е стратегия, а не официален правен инструмент. Прилагането до голяма степен зависи от държавите-членки.

Ролята на Комисията в този процес е да предложи четиригодишен план за действие за изпълнение на стратегията и наблюдение на прилагането. Докладите за наблюдение се адресират до Съвета и Европейския парламент под формата на съобщения.

*
* *

Въпрос № 42, внесен от Sarah Ludford (H-0058/10)**Относно: Търговия със слонова кост в Танзания и Замбия**

Танзания и Замбия желаят да получат разрешение за продажба на запаси от слонова кост на заседанието на Конвенцията по международната търговия със застрашени животни от дивата фауна и флора (CITES). Те предлагат това да се извърши като се преместят популациите им на слонове от Допълнение I, което забранява всякаква търговия, в Допълнение II на (CITES), което допуска контролирана търговия.

Други африкански държави, членове на Африканското обединение за слонове, силно се противопоставят на това искане и са внесли контрапредложение за заседанието на CITES, което призовава за действителен мораториум върху търговията със слонова кост.

ЕС и държавите-членки ще подкрепят ли изцяло призива за мораториум и ще откажат ли разрешение за още една поредица от продажби на слонова кост?

Отговор

(EN) Европейският съюз предстои да финализира позицията си по различните предложения относно слонове, които ще бъдат обсъдени на започващата на 13 март 2010 г. Конференция на страните по CITES. Тази позиция ще бъде установена след получаване на цялата необходима информация, по-специално докладът на работната група от експерти, назначени от постоянния комитет по CITES за оценка на предложенията на Танзания и Замбия.

Много малка обаче е вероятността ЕС да подкрепи кое да е решение, което допуска възобновяване на търговията със слонова кост. Оценка на възможната връзка между предишни еднократни продажби на слонова кост и незаконните дейности е предмет на текущо проучване. Преди то да бъде завършено, е много трудно да се види как Европейският съюз може да се съгласи с възобновяването на търговията със слонова кост, особено предвид настоящите високи нива на браконьерството и незаконната търговия със слонова кост.

*
* *

Въпрос № 43, внесен от Bendt Bendtsen (H-0059/10)**Относно: Защита от страна на Китай на национални предприятия във връзка със Съобщение № 618**

Китайската национална програма за издаване на разрешения за национални иновативни продукти (Съобщение № 618 от 15 ноември 2009 г.) цели защитата на китайски предприятия във връзка с възлагането на обществени поръчки. Програмата изглежда ограничава възможностите за предприятия, които не са китайски – дори за такива с дъщерни предприятия в Китай, да произвеждат обхванати от програмата продукти за китайския пазар и да ги пускат на него.

Какви действия възнамерява да предприеме Комисията след като председателят на търговската камара на ЕС в Пекин, г-н Jörg Wuttke, ясно изрази тревогата си относно програмата в писмо до компетентните държавни органи на Китай от 14 декември 2009 г. и постави редица въпроси с цел изясняване съдържанието на програмата и евентуалните последици?

Каква е позицията на Комисията относно новата политика на Китай за защита на националните предприятия във връзка с преговорите за присъединяване на Китай към споразумението на СТО относно възлагането на обществени поръчки?

Какви по-нататъшни мерки ще предприеме Комисията с оглед на настоящото положение?

Отговор

(EN) На 17 ноември 2009 г. китайските органи издадоха циркулярно писмо, в което обявиха мерки за създаването на система в „иновативните“ сектори, където достъпът до обществени поръчки е предмет на система на предварителна квалификация (акредитация). Оттогава Комисията поддържа тесни контакти с европейските предприятия в Китай и в Европа, както и с международни партньори, за да оцени въздействието на това циркулярно писмо.

Комисията неколкратно поставя въпроса в редица двустранни контакти с китайското правителство на различни равнища, за да изрази своята загриженост във връзка с тези мерки и да прикани китайското правителство да ги обясни. Успоредно с това редица международни партньори, както и значителен брой национални и международни бизнес организации правят същото.

Становището на Комисията – и на много от нейните международни партньори – е че китайските власти не са представили задоволително обяснение за тези нови мерки. Без отговор остават някои важни въпроси. Комисията възнамерява да следи въпроса с китайските органи на всички равнища, за да изясни ситуацията и гарантира, че интересите на европейските компании на китайския пазар на обществени поръчки са защитени.

Китай не е страна по Споразумението на СТО относно обществените поръчки (GPA), въпреки че преговорите продължават. След като се присъедини към GPA, Китай ще трябва да се придържа към международно признатите дисциплини, които ще бъдат от основно значение за решаването на такива въпроси. Междувременно обаче Комисията води разговори в рамките на СТО относно начина на преодоляване на нарушенията на търговията, които произтичат от субсидии, засягащи търговията с услуги, както се изисква от член XV от Общото споразумение за търговията с услуги, което е задължително за Китай.

*

* *

Въпрос № 44, внесен от Santiago Fisas Ayxela (H-0061/10)**Относно: Многостранно търговско споразумение на ЕС с Колумбия**

След успеха на кръга преговори от Лима по отношение на многостранно търговско споразумение между ЕС и Колумбия би могло да се каже, че споразумението е почти постигнато. При все това някои депутати упражняват натиск то да не бъде подписано, като се позовават на убийства на профсъюзни дейци, въпреки безспорното подобрение на положението с правата на човека, постигнато от колумбийското правителство и признато от МОТ пред комисията по развитие на ЕП. Нещо повече, президентът Обама неотдавна даде знак, че САЩ ще засилят търговските си връзки с Колумбия.

Какво е състоянието на преговорите с Колумбия и кога очаква Комисията да се подпише въпросното търговско споразумение?

Отговор

(EN) На 1 март 2010 г. Комисията завърши техническите преговори с Перу и Колумбия относно многостранното търговско споразумение между ЕС и Андската общност. Сега текстът трябва да бъде изчистен юридически, след което ще бъде парафиран и ще бъде изпратено предложение до Съвета с оглед на получаването на разрешение за официалното подписване на споразумението. Впоследствие ще бъде поискано съгласието на Парламента. Както беше обещано от члена на Комисията, отговарящ за търговията, преди парафирането на споразумението ще се проведе и политическа дискусия в комисията по международна търговия на Европейския парламент. Цялата процедура ще продължи няколко месеца и има основания да се очаква подписването да се осъществи след лятото.

*

* *

Въпрос № 45, внесен от Alan Kelly (H-0064/10)**Относно: Гражданска инициатива – създаване на онлайн достъп**

Договорът от Лисабон предостави правен статут на нов модел демокрация на участието, познат като „Гражданска инициатива“. Възнамерява ли Комисията да проучи възможността за създаване на онлайн достъп за тази инициатива с оглед ефикасното и достъпно събиране на подписи?

Понастоящем за европейците Интернет е основното средство за масова комуникация, което се явява също така особено ефективен инструмент за демокрация на участието. Всички сме свидетели на кампаниите за политически инициативи в MySpace и Facebook и на това как гражданите се включват в тях, опитвайки се да окажат подкрепа за демократичните промени.

Предвид напредъка на информационните и комуникационните технологии би трябвало да е възможно подписите да се проверят онлайн и ако Комисията включи онлайн елемент към „Гражданската инициатива“, това би отворило пътя за истинска демокрация на участието, като събирането на подписи би било много по-лесно и евтино, а дебатът в европейското обществено пространство – по-възможен за случване.

Комисията би ли посочила дали вярва в тази възможност, като същевременно взема предвид правото на участие в граждански инициативи чрез традиционни подписи на тези, които не ползват Интернет?

Отговор

(EN) Комисията смята, че събирането на онлайн заявления за подкрепа за европейска гражданска инициатива би следвало да може да се осигури. В момента тя разглежда този проблем в рамките на подготовката на законодателното предложение по този въпрос.

*
* *

Въпрос № 46, внесен от Ilda Figueiredo (H-0067/10)

Относно: Средства на Общността

Предвид сериозността на положението в някои държави-членки трябва да се предприемат различни неотложни мерки, по-специално с бюджетен и паричен характер, така че да се води ефикасна борба срещу безработицата, засягаща повече от 23 милиона души, и бедността, в която живеят повече от 85 милиона души.

От изключително значение е да се залага на социалния напредък, за да се даде приоритет на борбата с безработицата и бедността, да се насърчават производството и създаването на работни места с права, да се гарантира икономическото и социалното сближаване и да се окаже финансова подкрепа на държавите в най-тежко положение, по-специално като им се предоставят средства без в замяна да се търсят национални задължения.

Комисията може ли да посочи дали възнамерява да прехвърли по спешност средства на Общността, на които имат право държавите, изправени пред сериозни социални и финансови проблеми, така че въпросните държави да се ползват от тях без да им се налага в замяна да поемат национални задължения?

Отговор

(EN) В своето съобщение „Европейски план за икономическо възстановяване“⁽¹³⁾ и „Споделен ангажимент за трудова заетост“⁽¹⁴⁾ Комисията поема твърд ангажимент да предприеме ефективни мерки, за да помогне на държавите-членки да се борят с последиците от кризата, като ускори прилагането на оперативните програми (ОП), които се съфинансират от структурните фондове и Кохезионния фонд.

Първият набор от мерки, свързан с опростяване на правилата за допустимост и допълнителни авансови плащания по ОП, беше приет в рамките на Европейския план за икономическо възстановяване през април и май 2009 г. Държавите-членки получиха още 4,5 млрд. евро от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и 1,8 млрд. евро от Европейския социален фонд (ЕСФ), за да се подпомогнат спешните операции, които бяха необходими за справяне с кризата (общият размер на авансовите плащания, които бяха платени на държавите-членки през 2009 г. възлизаше на 11,3 млрд. евро).

Комисията също така насърчава държавите-членки да използват вградените възможности за гъвкавост на ОП, за да насочат финансиране от структурните фондове в отговор на кризата и, ако е необходимо, да изменят оперативните програми. Отбелязано беше също, че някои операции могат да се финансират само от структурните фондове, като спазването на принципа на съфинансиране се оценява предвид средната стойност за приоритета за програмния период. Това означава, че тези операции могат да бъдат финансирани изцяло от фондовете,

⁽¹³⁾ COM(2008)800 окончателен.

⁽¹⁴⁾ COM(2009)257 окончателен.

при условие че те се компенсират с други, които са изцяло финансирани от национални фондове преди края на 2015 г.

Съобщението „Споделен ангажимент за трудова заетост“ и свързаните с него мерки бяха необходими за насърчаване на създаването на работни места и противодействие на въздействието на кризата върху заетостта в момент, когато реалната икономика и пазарът на труда започваха да усещат нейното въздействие. То беше придружено от предложения за внасяне на изменения в общия регламент за структурните фондове и Кохезионния фонд.

Едно от ключовите изменения предвижда двугодишен период на дерогация (2009 г. и 2010 г.) от правилата за изчисляване на възстановяването на междинни плащания, направени по отношение на ОП по ЕСФ, и означава, че ако държава-членка изрази желание да приложи този вариант, заявленията за междинни плащания до края на 2010 г. ще бъдат възстановявани в размер на 100% от публичния принос към дадена приоритетна ос. Вследствие от това макар че оперативните програми следва да съблюдават процента на съфинансиране за целия период, те могат да отразят възможностите на оперативно равнище. Като се има предвид естеството на ЕСФ, който е основният инструмент на ЕС за инвестиране в хората (подкрепяйки всяка година 9 млн. души), ясната цел на тази разпоредба е да се ускорят дейностите в полза на хората, и по-специално на онези, които се нуждаят най-много от тях, безработните или застрашените от безработица, с паричен поток от 6,6 млрд. евро.

Съветът постигна компромисно споразумение, което включваше изплащането на допълнителни авансови средства в размер на 775 млн. евро от ЕСФ и от Кохезионния фонд на петте най-силно засегнати от кризата държави-членки (Румъния, Унгария, Литва, Латвия и Естония). Освен това беше предложена по-голяма гъвкавост по отношение на автоматичното отменяне на поетите задължения от 2007 г.

Комисията се противопостави на този компромис, който според нея не предоставяше достатъчна подкрепа на засегнатите от кризата хора. Предложението в момента се разглежда от Парламента.

Предложението на Комисията за нова стратегия „Европа 2020“ съдържа няколко предложения за пряко или непряко противодействие срещу нарастващата безработица в рамките на водещи инициативи за създаване или засилване на наличните инструменти на ЕС. Водещата инициатива „Програма за нови умения и работни места“ предлага да се улесни и насърчи вътрешната мобилност на работната сила в ЕС и да се постигне по-добро съответствие между търсенето и предлагането на трудови ресурси чрез подходяща финансова подкрепа от структурните фондове, по-специално ЕСФ. Водещата инициатива „Съюз за иновации“ предлага да се засили ролята на структурните фондове, фондовете за развитие на селските райони и рамковата програма за научни изследвания и развитие, за да се подкрепят иновациите. Водещата инициатива „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“ предлага да се улесни използването на структурните фондове на ЕС за изпълнението на тази програма.

*
* *

Въпрос № 47, внесен от Catherine Bearder (H-0074/10)

Относно: Биологичното разнообразие и подчиняването на приоритети в областта на околната среда на търговски интереси

Повторното появяване на заплахата за африканския слон откроява опасността някои от най-редките и застрашени видове на земята да бъдат превърнати в стока. Заплахата за този конкретен животински вид е симптоматична за подхода, при който икономическите потребности се поставят над необходимостта от защита на нашата екосистема и животинските видове, които я обитават.

Още един пример за това е неотдавна изтеклата информация от документ на Комисията, в който се разкрива нейното намерение да промени класификацията на палмовите насаждения като „гори“, за да позволи използването на палмовото масло като биогориво.

Промяната на класификацията на насажденията за палмово масло от страна на Комисията дава пълна свобода на действие на сектора на производство на палмово масло, дърводобива и хартиената промишленост да обезлесяват, да унищожават и да убиват. Организации по целия свят се борят за оцеляването на видове, които са на прага на изчезването поради агресивното разпространение на такива промишлени сектори. През тази година, обявена от ООН за Година на биологичното разнообразие, какви допълнителни стъпки възнамерява да предприеме Комисията, за да опази големия брой уязвими видове, подложени на експлоатация с цел търговска печалба?

Отговор

(EN) Комисията споделя загрижеността, че много природни ресурси се експлоатират по неустойчив начин. Комисията работи по няколко начина, за да се справи с този проблем и да гарантира по-доброто опазване на биологичното разнообразие в ЕС и извън него.

Комисията, заедно с Германия и други държави, подкрепя обширно независимо проучване „Икономика на екосистемите и загуба на биологичното разнообразие (ТЕЕВ)“⁽¹⁵⁾. ТЕЕВ беше започнато от министрите на околната среда на Г-8 през 2007 г., като досега са представени три доклада, които подчертават значението на извършването на оценка на икономическата стойност на биологичното разнообразие и икономическите последици от продължаващите загуби на биоразнообразие. Тези дейности са важни, тъй като въпреки невъзможността да се отчете стойността на природата, икономическите интереси към нейното използване ще продължат да надделяват над усилията за нейното опазване. Идеята е да се гарантира, че констатациите и препоръките от ТЕЕВ намират отражение в съответните решения и политики и се поставят наравно с други икономически съображения (например чрез включването на тази оценка в традиционните счетоводни процедури) не само в ЕС, но и в цял свят. Окончателният доклад относно ТЕЕВ ще бъде представен на 10-ата Конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие в Нагоя, Япония, през октомври 2010 г.

През тази година, която е обявена за Международна година на биологичното разнообразие на ООН, ще бъде договорена нова глобална рамка на политиката на биологично разнообразие в обхвата на Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР) на ООН. 10-ата конференция на страните по КБР, която ще се състои в Нагоя през октомври 2010 г., ще приеме преработен и актуализиран Стратегически план за Конвенцията, в който ще бъдат определени дългосрочна глобална визия за биологичното разнообразие, сродносрочна мисия/водеща цел и набор от цели и подцели за изпълнението на тази мисия/цел. Комисията ще се стреми да гарантира, че защитата на уязвимите видове е отразена в глобалната рамка за периода след 2010 г., както и да подобри природозащитния статус на застрашените видове.

ЕС ще играе ключова роля и на Конференцията на страните по CITES (Конвенция по международната търговия със застрашени видове) през март 2010 г. Той ще предложи по-специално приемането на мерки за защита на морското биологично разнообразие чрез регулиране на международната търговия с морски видове, предмет на прекомерна експлоатация. ЕС ще се противопостави и на приемането на всяка мярка, която може да доведе до възобновяване на търговията със слонова кост при настоящите обстоятелства, и ще даде своя принос, за да помогне на африканските държави да разработят план за действие за по-добро опазване на слоновете.

Освен това Комисията ще продължи да полага усилия, за да гарантира, че потреблението на дървен материал и изделия от дървен материал не допринасят за незаконната сеч, която често оказва сериозно отрицателно въздействие върху биологичното разнообразие. Тези въпроси се разглеждат чрез Плана за действие за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията (FLEGT) и предложения регламент за „надлежна проверка“, който установява задължения за операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал – понастоящем в процес на съвместно вземане на решения.

*

* *

Въпрос № 48, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Относно: Нарушаването на принципите на конкуренцията и капиталовите трансфери, извършвани през Unicredit

В рамките на проекта „Chopin“ в Група Unicredit, част от която е банка Рекао в Полша, са нарушени принципите на конкуренцията и капиталовите трансфери на ЕС. Става дума за тайно споразумение и използване на доминираща ситуация от Unicredit. Unicredit и строителният предприемач Mirelli, действайки съвместно и в споразумение, подписват през юни 2005 г. т.нар. Споразумение „Chopin“ – въпреки изискването за уведомяване пазарът и финансовият надзор не са уведомени за това. Впоследствие, през април 2006 г. UniCredit, мажоритарен собственик, принуждава банка Рекао да подпише неизгоден договор с Pirelli – по това време Pirelli и Unicredit са капиталово свързани чрез дружеството „Olimpia“, в което президентът на Unicredit, Alessandro Profumo, има изпълнителни функции. Успоредно с това в „Olimpia“ се извършва асиметрична транзакция, а именно Pirelli изкупува от Unicredit опции без стойност за акции на Telecom Italia.

(15) <http://www.teebweb.org/>

Във връзка с моя предходен въпрос (H-0506/09), ще се намеси ли Комисията по този случай? Той се отнася субекти, действащи в две държави-членки на ЕС.

Отговор

(FR) Първо, следва да се отбележи, че общностното измерение на определен случай не се изразява задължително и единствено в самия факт, че засегнатите дружества се намират в две държави-членки. В това отношение Съдът е посочил в съответствие с установената съдебна практика, че общностното измерение и интереса на определен случай, се определят въз основа на неговото въздействие върху търговията в Общността и това дали въпросните практики оказват влияние върху търговските потоци между държавите-членки по начин, който може да навреди на постигането на целите за единен пазар (вж. по-специално Съд на Европейските общности, AEPJ/Комисия, дело C-425/07P, по-конкретно точка 42). От предоставената от уважаемия колега информация следва, че въпросният случай засяга еднократно търговско споразумение между две дружества и това споразумение явно не е задължително да бъде в интерес на Общността.

Освен това установената съдебна практика посочва, че правото в областта на конкуренцията, по-специално правилата относно злоупотребата с господстващо положение, не се прилагат в случай на отношенията между дъщерно дружество и неговото дружество майка (вж. по-специално Съд на Европейските общности, Viho Eurore BV/Комисия, дело C-73/95). Следователно конкурентното право не може да се приложи в настоящия случай.

С оглед на посоченото по-горе Комисията не възнамерява да се намеси в случая, който беше поставен на нейно внимание от уважаемия колега.

*
* *

Въпрос № 49, внесен от Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Относно: Европейското икономическо управление

Твърде дълбоката финансова криза, засегнала Гърция, както и финансовият дисбаланс, установен в други държави-членки от еврозоната, поставят въпроса относно статиката, динамиката и надеждността на самото изграждане на Икономическия и паричен съюз (ИПС). Несъмнено е, че оздравяването на обществените финанси на държава-членка от еврозоната представлява тежко бреме за въпросната държава. От друга страна обаче, финансовата криза извади наяве липсата на взаимосвързаност между един цялостен и единен паричен съюз и непълния паричен съюз в ЕС.

Комисията възнамерява ли да предложи планирането и създаването на европейски валутен фонд, разполагащ със средства и възможности за намеса с цел покриване на структурните дефицити на ИПС, така че да отразява едно по-официално и координирано европейско икономическо управление?

Отговор

(EN) Политическата рамка на Икономическия и паричен съюз (ИПС), залегнала в Договора за функционирането на Европейския съюз, и Пакта за стабилност и растеж, имат за цел да гарантират стабилни икономически и бюджетни условия. За съжаление в някои случаи държавите, членки на еврозоната, не успяха да приемат разумни политики през добрите периоди и допуснаха дисбаланси и слабости, които се плашат скъпо по време на криза с цената на растежа и заетостта и високата рискова премия по държавния дълг. Тези страни са изправени пред сериозни икономически и фискални предизвикателства, които изискват бързи и решителни коригиращи действия. Комисията ги подкрепя в това начинание чрез дейности за наблюдение и консултации относно политиката.

По отношение на Гърция, по-специално, на 3 февруари Комисията прие цялостен амбициозен пакет от подробни препоръки, обхващащ фискалната политика и събирането на статистически данни (препоръка към Съвета за изпращане на предизвестие за предприемане на действия съгласно член 126, параграф 9 – процедура при прекомерен дефицит), предложение за становище на Съвета относно програмата за стабилност и структурни реформи (Препоръка на Съвета по член 121, параграф 4 – несъответствие с общи насоки за икономическата политика и създаване на риск за правилното функциониране на икономическия и паричен съюз). Съветът по икономически и финансови въпроси (Ecofin) прие съответните документи на 16 февруари и изиска най-късно до 16 март да бъде представен първи доклад относно допълнителните мерки за гарантиране на целта за дефицита за 2010 г.

Държавните и правителствени ръководители, а също и Комисията, призоваха гръцкото правителство да направи всичко необходимо, включително да приеме допълнителни мерки, за да гарантира определените в актуализираната програма за стабилност амбициозните цели, по-специално намаление на бюджетния дефицит за 2010 г. с 4% от БВП. На 3 март гръцкият премиер обяви допълнителни мерки за фискална консолидация в размер на около 2% от БВП. Комисията приветства мерките, които потвърждават ангажираността на гръцкото правителство да вземе всички необходими мерки за изпълнение на целите на програма за стабилност и по-специално да гарантира изпълнението на целта за намаление на дефицита за 2010 г. с 4% от БВП. Същевременно Комисията подчерта, че пълното и своевременно прилагане на фискални мерки, съчетани с решителни структурни реформи в съответствие с решението на Съвета, е от първостепенно значение. Комисията следи ситуацията отблизо и поддържа близки контакти с гръцките власти. Комисията ще изготви по-подробна оценка на мерките преди срещата на съвета Ecofin в средата на март, като ще използва и предвидените доклади от гръцките органи.

Както беше изтъкнато от държавните и правителствени ръководители, членовете на еврозоната споделят обща отговорност за стабилността на еврото. Нашите икономически политики са въпрос от общ интерес. Решаващият урок от тази криза е, че спешно се нуждаем от по-задълбочен и по-широк надзор на икономическите политики, включително по-ранно откриване и решаване на дисбалансите, за да защитим по-добре макрофинансовата стабилност в еврозоната. Комисията възнамерява скоро да направи предложения за по-нататъшно засилване на координацията и надзора на националните икономически политики в еврозоната.

*
* *

Въпрос № 50, внесен от Laima Liucija Andrikiene (H-0081/10)

Относно: Търговските отношения между ЕС и Русия

От началото на финансовата криза в края на 2008 г. Русия наложи редица протекционистки „временни“ митнически тарифи, с оглед на преодоляването на кризата, за редица вносни стоки, например месо и млечни продукти, мебели, някои стоманени продукти, камиони, телевизори и други. Освен това на 1 януари 2010 г. се въведе Митническият съюз между Русия, Беларус и Казахстан. Външните митнически тарифи, които бяха съгласувани от трите страни, се базират предимно на тарифите на Русия. В резултат на това общо 30% от категориите продукти, които ЕС изнася за Русия, са предмет на увеличени митнически тарифи.

Известно е, че основният проблем, пред който е изправен ЕС, се състои в това, че Русия не е член на СТО и поради това не е обвързана от правилата на СТО, ограничаващи едностранното увеличаване на митническите тарифи за вноса и други ограничителни търговски мерки.

Каква е оценката на Комисията и как смята тя да подходи към настоящите проблеми на ЕС с Русия в областта на търговията? ЕС има ли конкретна стратегия за това, по какъв начин да подходи към въпроса за членството на Русия в СТО?

Отговор

(EN) От края на 2008 г. Русия следва политика на повишаване на тарифите за внос на широка гама от продукти, позовавайки се на настоящата икономическа криза. Всъщност през последната година Русия е приела най-голям брой протекционистки мерки от държавите от Г-20. Тези мерки засягат пряко икономическите интереси на ЕС, тъй като ЕС е най-големият търговски партньор на Русия.

Тези протекционистки мерки първоначално бяха въведени на временна основа. Те обаче станаха постоянни след неотдавнашното създаване на митническия съюз с Беларус и Казахстан. Новата Обща външна тарифа на митническия съюз, която влезе в сила от 1 януари 2010 г., консолидира повечето „временни“ увеличения в руската тарифа за внос, като увеличи тяхното приложно поле, обхващайки и другите две членки на митническия съюз.

През последните няколко месеца Комисията съсредоточи усилията си върху извършването на оценка и опити за смекчаване на ефектите от този нов търговски режим. Комисията настойчиво призова Русия да отмени промените в тарифите до предишните по-ниски нива по отношение на много продукти, които са от особено значение за износа на ЕС. Тя също така отправи многократни покани към Русия за провеждането на официални консултации, както се предвижда в Споразумението за партньорство и сътрудничество.

Засага Русия продължава с увеличенията на тарифите. Следва да се отбележи, че настоящите двустранни споразумения между ЕС и Русия не предвиждат изрични задължения за Русия за „замразяване“ на размера на вносните мита. При все това такова замразяване, макар и да не подлежи на изпълнение по правен път,

обикновено може да се очаква от държава, която желае да се присъедини към Световната търговска организация (СТО).

Комисията продължава да участва в процеса на присъединяване на Русия към СТО. За изясняване на новата ситуация се водят интензивни консултации на равнище висши длъжностни лица. Комисията остава изцяло ангажирана с осъществяването на напредък в процеса на присъединяване и настоятелно приканва Русия да подобри и стабилизира своя търговски режим с оглед на спазване на договорените ангажменти за присъединяване.

*
* *

Въпрос № 51, внесен от Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Относно: Директива 2001/18/ЕО относно генетично модифицираните организми

Директива 2001/18/ЕО⁽¹⁶⁾ на ЕП и на Съвета не осигурява безопасност по отношение на хоризонталния пренос от вируси на генетичен материал от ГМО в други видове култури, нито създаване на земеделски зони, свободни от ГМО, с цел биологично и конвенционално производство.

Какви мерки смята да предприеме Комисията, за да се създаде възможност в Директива 2001/18/ЕО всяка държава-членка, ако желае, да въвежда допълнителни ограничения за освобождаване на ГМО в околната среда на модифицирани разновидности на селскостопански култури, с важно стопанско значение за съответната страна, както и за създаване на площи, свободни от ГМО, с цел осигуряване на биологично и конвенционално земеделие и защита на биоразнообразието?

Отговор

(ЕН) Директивата изрично предвижда да бъде направена оценка на всички отрицателни ефекти върху здравето и околната среда, които може да възникнат вследствие от освобождаването на ГМО в околната среда. Тази оценка включва потенциалното прехвърляне на генетичен материал от вируси върху други организми.

По отношение на създаването на зони без ГМО Комисията би желала да припомни, че през септември 2009 г. председателят на Комисията посочи, че в областта на ГМО би следвало да е възможно да се съчетае научно обоснована система на ЕС за предоставяне на разрешения и свобода на държавите-членки да решават дали желаят да отглеждат генетично модифицирани култури на своята територия.

На 2 март 2010 г. Комисията започна изследване, за да прецени, дали на държавите-членки може да бъде предоставена такава свобода въз основа на съществуващото законодателство, и ако не, да представи законодателно предложение преди лятото.

*
* *

Въпрос № 52, внесен от Mairead McGuinness (H-0084/10)

Относно: Държавна помощ за малките и средни предприятия, осъществяващи дейност в производството на селскостопански продукти

Член 11, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 1857/2006⁽¹⁷⁾ на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за държавна помощ за малките и средни предприятия, осъществяващи дейност в производството на селскостопански продукти, гласи че от 1 януари 2010 г. всяко обезщетение, изплащано на фермерите за загуби на реколта поради неблагоприятни метеорологични условия, ще зависят от това дали фермерите се сключили застрахователни полици, покриващи поне 50% от годишната им продукция или дохода, свързан с продукцията. Ако фермерите нямат застраховка за селскостопанските култури, всяко едно обезщетение, което ще им бъде предоставяно, ще бъде намалено с 50%. Какво се случва с прилагането на член 11, параграф 8 в държавите-членки, в които от нито една застрахователна компания не се предлага застраховка за селскостопански култури?

Може ли Комисията да предостави информация относно инструментите за оценка на риска, които съществуват понастоящем в държавите-членки, по-специално в тези държави-членки, в които на фермерите се предлагат

⁽¹⁶⁾ ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1.

⁽¹⁷⁾ ОВ L 358, 16.12.2006 г., стр. 3.

застрахователни продукти? Каква степен на покритие се осигурява от тези застрахователни продукти и как биват те финансирани (напр. дали са финансирани от държавата, от фермерите или съвместно)?

Отговор

(EN) Ако в определена държава-членка никоя застрахователна компания не предлага застрахователни договори, покриващи вреди, причинени от статистически най-честите климатични събития, член 11, параграф 8 от Регламент (ЕО) № 1857/2006 не се прилага, но схемата за помощ, която предвижда обезщетение за загуби, няма да отговаря на условията за освобождаване от изискването за уведомяване съгласно същия регламент. В този случай държавата-членка може да нотифицира схемата за помощ до Комисията по силата на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като покаже в уведомлението, че въпреки всички разумни усилия към момента на настъпване на щетата не е имало на разположение достъпна застраховка, покриваща статистически най-честите климатични рискове в съответната държава-членка или регион. Ако бъдат предоставени такива доказателства, намалението от 50% няма да се прилага.

Понастоящем държавите-членки разполагат с множество различни инструменти за управление на риска. По отношение на застраховките в ЕС се предлагат предимно класически схеми (основно застраховки за един риск и комбинирани застраховки, но също така и застраховане на добиви) и те обикновено са частни. В много държави-членки извършват дейност само ограничен брой застрахователни компании. Нивото на развитие на селскостопанските застраховки във всяка страна е свързано най-вече с два решаващи фактора:

– Потребностите на всяка държава (ниво на риска);

– Икономическото подпомагане на застрахователните системи, което се осигурява от всяка държава-членка.

Някои правителства субсидират застраховките, докато други предоставят помощ впоследствие на ad-hoc основа чрез схеми за обезщетение или фондове за бедствия, които може да се финансират частично от заинтересовани страни от селскостопанския сектор на доброволна или задължителна основа.

Докладът „Селскостопански застрахователни схеми“⁽¹⁸⁾, който беше финансиран от Комисията и актуализиран последно през 2008 г., представя различните съществуващите инструменти за управление на риска, които са на разположение на селскостопанските производители в ЕС. Това помага за по-доброто познаване на развитието на застрахователните системи в Европа, тъй като развитието на застрахователните системи е тясно обвързано с наличието на други инструменти за управление на риска и ролята на публичния сектор, по-специално ad-hoc мерките за помощ.

*
* *

Въпрос № 53, внесен от Nikolaos Chountis (H-0085/10)

Относно: Предстоящо сливане на Olympic Air и Aegean

С еднакви по съдържание съобщения (от 11 февруари 2010 г.) въздухоплавателните дружества Olympic Air и Aegean потвърдиха, че водят разговори относно „бъдещо сътрудничество“, докато публикациите споменават предстоящо сливане. Този сценарий, който ще доведе до създаването на частен монопол и до закриването на 2500 работни места, предизвиква остри реакции от страна на организациите за защита на потребителите. Като се има предвид, че двете дружества контролират почти целия пътнически поток по вътрешните линии, че поради географските си особености Гърция разполага с най-големия брой летища в сравнение с другите държави-членки, както и че се очаква увеличение на тарифите за вътрешните полети и също така на размера и на броя на субсидираните маршрути, въпросът към Комисията е следният:

Фактът, че двете дружества контролират 97% от пътническия поток по вътрешните линии, дава ли основание за отказ на одобрението на сливането от страна на гръцката служба за защита на конкуренцията? Гръцката държава разполага ли с възможността да откаже да предостави името и запазен знак на Olympic на възникналото в следствие на сливане ново дружество и да наложи високи цени за тарифите по вътрешните полети, тъй като новото дружество ще разполага с 97% от пътническия поток по вътрешните линии?

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

Отговор

(EN) Комисията научи за планираното сливане между „Olympic Air“ и „Aegean Airlines“ от корпоративни изявления.

На този ранен етап не може да се определи, дали за операцията ще се изисква уведомяване на Европейската комисия или на компетентните гръцки органи, отговарящи за конкуренцията.

Съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (Регламент за сливанията)⁽¹⁹⁾ Комисията е компетентна да прецени съвместимостта с общия пазар на концентрациите с „европейско измерение“ съгласно установените в Регламента за сливанията изисквания за финансов оборот.

Основната цел на извършваната от Комисията оценка на концентрацията е да се запази ефективната конкуренция на общия пазар и да се предотвратят вредни ефекти върху конкуренцията и в крайна сметка върху потребителите. В своя анализ Комисията взема предвид наред с други и пазарната позиция и мощ на съответните предприятия.

Тъй като планираната концентрация все още не е нотифицирана официално на Комисията съгласно Регламента за сливанията, понастоящем Комисията не е в състояние да коментира други подробности по сделката, на която се позовава уважаемият колега.

След приключването на приватизацията на „Olympic Airlines“ името и графичният символ на „Olympic“ принадлежат на „Olympic Air“.

*
* *

Въпрос № 54, внесен от Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)**Относно: Финансови адаптивни мерки и мерки за развитие в Гърция**

През февруари Съветът по икономически и финансови въпроси ЕКОФИН призова Гърция да предприеме специални финансови адаптивни мерки. Г-н Юнкер подчерта, че Европейската комисия ще предложи на Гърция пакет от възможни мерки за намаляване на разходите и увеличаване на приходите, като посочи като пример намаляването на разходите за заплати, увеличаването на ДДС и на данъците върху МПС и енергията.

Като се има предвид, че повечето мерки, които е взело или които възнамерява да вземе гръцкото правителство, така или иначе се отнасят до намаляване на разходите за заплати и увеличаване на приходите посредством увеличения в данъчното облагане, Въпросът към Европейската комисия е следният: не смята ли, че тези мерки, които клонят към строга политика на събиране на вземания и приходи, могат сами по себе си да намалят още повече инвеститорското и потребителско търсене в гръцката икономика, уронвайки по този начин опитите за възстановяване и оздравяване на обществените финанси на Гърция? Ще предложи ли на гръцкото правителство мерки за развитие, адаптирани към гръцката действителност, така че да се възстанови производителността на икономиката?

Отговор

(EN) Високите нива на дефицита и дълга оказват съществено отрицателно въздействие върху възможностите за растеж на държавата предвид последиците върху финансовите пазари, лихвените проценти и кредитните условия. Поради тази причина за постигането на растеж е необходима и фискална консолидация. Въпреки че през 2010 г. условията за растеж в Гърция ще бъдат неблагоприятни, отлагането на фискалната консолидация със сигурност ще доведе до по-лоши резултати по отношение на растежа. В съответствие с разпоредбите на Пакта за стабилност и растеж през януари 2010 г. Гърция представи актуализирана програма за стабилност, която предвижда значителни усилия за постигането на фискална консолидация и намаляване на дефицита от 12,7% от брутният вътрешен продукт (БВП) през 2009 г. до под 3 % от БВП от 2012 г. Първата част на корекцията, която е равна на 4% от БВП, трябва да бъде извършена през тази година. Комисията и Съветът одобриха програмата за стабилност на Гърция и считат, че както целите, така и съпътстващите ги мерки, са подходящи.

Доколкото е възможно реализиране на рисковете, свързани с дефицита и максималния размер на дълга, е необходимо да се положат допълнителни усилия за запазване на изпълнението на бюджетните цели. Комисията

⁽¹⁹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г.

приветства обявените на 3 март 2010 г. намерения на гръцкото правителство да въведе набор от допълнителни мерки за консолидация в размер на 2% от БВП. Това съобщение потвърждава ангажимента на гръцкото правителство да предприеме всички необходими мерки, за да изпълни целите на програмата и по-специално да гарантира постигането на целта за намаление на дефицита за 2010 г. с 4% от БВП. Допълнителните мерки уместно включват съкращения на разходите, и по-специално икономии от фонд работна заплата в публичния сектор, които са от съществено значение за постигането на трайни резултати в областта на фискалната консолидация и възстановяването на конкурентоспособността. Обявените мерки за увеличаване на приходите също допринасят за фискалната консолидация. Пълното и своевременно прилагане на фискални мерки, съчетани с решителни структурни реформи в съответствие с решението на Съвета, е от първостепенно значение. Това е в интерес на гръцкия народ, който ще се възползва от по-стабилни публични финанси, по-добри перспективи за растеж и работни места. Това е важно и за цялостната финансова стабилност на еврозоната.

*
* *

Въпрос № 55, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Относно: Сигурността в интернет

Над 50% от младежите под 20 годишна възраст в Европа предоставят лична информация, която може да бъде видяна от всеки в интернет. Смята ли Комисията да предложи нови мерки за подобряване на сигурността на децата в интернет, като се имат предвид по-специално уебсайтовете за социални мрежи?

Отговор

(EN) В отговор на въпроса на уважаемия колега Комисията смята, че подобряването на сигурността на децата в интернет и по-специално в уебсайтовете на социалните мрежи е важна отговорност, която се споделя от държавните органи, родителите, училищата и индустрията.

В рамките на Програмата за по-безопасен интернет⁽²⁰⁾ Комисията съдейства за подписването през 2009 г. на споразумение за саморегулиране „Принципи за по-безопасни мрежи за социални контакти в ЕС“⁽²¹⁾ между 20 дружества Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe и Zap.lu. Тези компании признават своята отговорност и евентуалните рискове за лицата под 18-годишна възраст на техните сайтове, включително кибертормоз, т.нар. „сприятеляване“ с намерение за извършване на сексуално посегателство и рисковано поведение като разкриване на лична информация. Те имат за цел да ограничат тези рискове чрез редица конкретни мерки.

Комисията следи внимателно изпълнението на това споразумение. На 9 февруари 2010 г. Комисията публикува доклад за оценка на изпълнението на Принципите за по-безопасни мрежи за социални контакти въз основа на анализ на политиките за безопасност на компаниите и изследване на съответните уебсайтове от независими експерти. Докладът показва, че повечето от компаниите са предприели действия и са дали права на непълнолетните лица, като са улеснили променянето на настройките за поверителност, блокирането на потребители или изтриването на нежелани коментари и съдържание. Въпреки това е необходимо да се направи повече, тъй като само 40% от компаниите създават профили на потребителите под 18-годишна възраст, които по подразбиране са видими само за техни приятели, и само една трета са отговорили на потребители, които са отправили молби за помощ.

Комисията ще анализира подробно индивидуалните резултати на всяка страна по споразумението и ще работи поотделно с всяка компания, когато са необходими повече усилия за пълното прилагане на конкретни части от принципите за по-безопасни мрежи за социални контакти. Както предвижда подписаното от дружествата споразумение „Принципи за по-безопасни мрежи за социални контакти в ЕС“, европейската работна група по социалните мрежи⁽²²⁾ ще се срещне отново през годината, за да обсъди други възможности за подобряване на онлайн безопасността на лицата под 18 години, които използват уебсайтове за социални контакти.

(20) http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

(21) http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

(22) Европейската работната група по социалните мрежи за първи път беше свикана от Европейската комисия през април 2008 г. и се състои от социални мрежи, както и изследователи и организации за защита на детето.

Освен това Комисията преразглежда настоящите европейски правила за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот. За тази цел Комисията проведе обществени консултации относно преразглеждането на Директивата за защита на личните данни⁽²³⁾, които приключиха през декември 2009 г. Резултатите показват, че много граждани желаят по-строги изисквания относно даването на съгласие за участието на непълнолетни лица в интернет.

Освен това темата на Деня за безопасен интернет на 9 февруари тази година, „Мисли преди да публикуваш“, се стреми да насърчи по-специално младежите да обръщат внимание на личната информация, която публикуват в интернет.

*
* *

Въпрос № 56, внесен от Konrad Szymański (H-0101/10)

Относно: Равния достъп до интернет услугите на общия пазар

В интернет магазина на фирмата Apple, iTunes, офертата на аудио и видео продуктите е насочена само към гражданите на някои държави членки (тя не е насочена например към полските потребители). Това действие има дискриминиращ характер и поради това не съответства на общностното право. В резултат то също така популяризира явлението на т.нар. компютърно пиратство.

Особено безпокойство буди фактът, че в рамките на т.нар. онлайн търговия един гражданин, например от Полша, не може да закупи продукт, предлаган чрез интернет в друга държава, поради целенасочено въведените технически ограничения, отнасящи се до използването на кредитни карти.

Освен безпокойството във връзка с посочения случай, изразено през миналата година, новата Комисия предприела ли е реални действия с цел елиминиране на тази дискриминираща практика?

Дискриминацията на потребителите от някои държави-членки в рамките на онлайн търговията ще стане предмет на действия от страна на Комисията, имащи за цел установяването на равни права на потребителите на пазара на Общността?

Отговор

(EN) Както Комисията посочи в своя отговор на въпрос E-5058/09, различията в третирането, които се прилагат от доставчици на услуги в зависимост от националността или местожителството на техните клиенти (като например ограничения върху използването на кредитни карти, които препятстват клиентите от държава-членка да имат достъп до услуги, предоставяни от онлайн магазин в друга държава-членка), се уреждат изрично от клаузата за недискриминация в член 20, параграф 2 от Директива 123/2006/ЕО относно услугите на вътрешния пазар („Директива за услугите“). Макар че забранява дискриминацията, тази разпоредба също така уточнява, че не всички разлики в третирането са забранени, тъй като разлики в условията на достъп се допускат, „когато тези разлики са пряко оправдани от обективни критерии“.

Изпълнението на националното законодателство, с което се прилага тази разпоредба, попада преди всичко в областта на отговорност на националните органи и съдилища. Комисията не е упълномощена да започва процедури за нарушение срещу частни лица въз основа на член 20, параграф 2 от Директивата за услугите. Тя обаче оказва съдействие на държавите-членки, за да гарантира, че националните разпоредби, с които се транспонира член 20, параграф 2 от Директивата за услугите, се прилагат и изпълняват правилно на национално равнище от националните органи и съдилища. По-специално, в този контекст Комисията наскоро публикува проучване на бизнес практиките, които е вероятно да попаднат в обхвата на член 20, параграф 2, както и на евентуалните причини за тях. Потребителите, които може да са били подложени на дискриминация, могат да потърсят правна защита, като се свържат с органите за помощ в техните държави, в качеството им на органи, членове на мрежата на ЕСС (Европейски потребителски центрове).

Когато прилагат тези разпоредби, националните органи и съдилища ще трябва да вземат предвид обективните критерии, които може да послужат като основание за различното третиране.

Освен това, както уважаемият колега може би знае, трябва също да се отбележи, че принадлежащите на автора авторско право и сродните му права, като например права на продуцентите и изпълнителите на записи при

⁽²³⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни – ОВ L 281, 23.11.1995 г.

звукозаписи на музика, съхранявана в онлайн магазини, обикновено се лицензират на национална основа. Комисията обаче не разполага с информация, която сочи, че необходимостта от получаване на разрешения за авторско право, за да се предлагат услуги в Полша, обяснява защо онлайн магазинът на „iTunes“ не се предлага в тази държава-членка

Освен прилагането на гореспоменатата клауза за недискриминация, съдържаща се в член 20, параграф 2 от Директивата за услугите, независимите решения на дружествата с господстващо положение трябва да се преценяват в съответствие с член 102 ДФЕС, който забранява като несъвместима с общия пазар всяка злоупотреба с господстващо положение от едно или повече предприятия, доколкото тя може да засегне търговията между държавите-членки.

Комисията продължава да полага усилия за отстраняването на пречките, които все още препятстват развитието на законни общоевропейски музикални услуги, за осигуряване на възможност за потребителите да извършват покупки от всеки онлайн магазин в ЕС, независимо от тяхното местожителство. Премахването на установените пречки, както и ефективното прилагане на член 20, параграф 2 от Директивата за услугите в държавите-членки, ще бъде от фундаментално значение за постигането на тези цели.

*
* *

Въпрос № 57, внесен от Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Относно: Гранични проверки

Според информация на датската полиция през изминалата година 203 пъти са били задържани лица, нарушили издадена забрана за влизане. Полицията предполага, че това е само върхът на айсберга. Според мнението на професора по програмата „Жан Моне“ Marlene Wind от Дания, благодарение на отворените граници за екстрадираните криминално проявени лица е лесно да се върнат и отново да извършат престъпления.

Какви действия смята да предприеме Комисията във връзка с ширещата се в рамките на ЕС трансгранична престъпност? Как може да се коментира незадоволителната борба с престъпността в България и Румъния, на фона на намерението в края на годината да бъдат премахнати граничните проверки и в тези две държави?

Отговор

(EN) Създаването на пространство без вътрешен граничен контрол се съпътства от придружаващи мерки, някои от които са ефективното полицейско и съдебно сътрудничество. С оглед на това бяха създадени органи, прилагащи законодателството на ЕС, като например Европол и Евроюст, и бяха приети редица правни инструменти, които да позволят на държавите-членки да се борят ефективно с трансграничната престъпност, като например решението от 2008 г. за засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност. Разпоредбите засягат по-специално автоматизирания обмен на информация по отношение на важни събития и за целите на борбата с тероризма, както и във връзка с други форми на трансгранично полицейско сътрудничество.

Що се отнася до ефективността на забраните за влизане, бихме желали да насочим вниманието на уважаемия колега към Директива 2008/115/ЕО относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (която трябва да бъде транспонирана от държавите-членки до декември 2010 г.), която предвижда хармонизирана забрана за влизане в целия ЕС. Забраната за влизане има превантивен ефект и насърчава доверието в европейската политика на репатриране, като изпраща ясно послание, че онези, които нямат право на пребиваване и не спазват миграционните правила на държавите, членки на ЕС, няма да бъдат допуснати да влязат отново в никоя държава, членка на ЕС, за определен период от време.

Що се отнася до България и Румъния, в съответствие с Акта за присъединяване премахването на вътрешния граничен контрол се предшества от специален процес на оценка, с който се проверява изпълнението на всички предварителни условия за прилагане на достиженията на правото от Шенген.

Тази оценка обхваща областите външни граници, визи, полицейско сътрудничество, Шенгенска информационна система и защита на данните. България и Румъния определиха като целева дата за премахване на вътрешния граничен контрол месец март 2011 г. Оценките започнаха през 2009 г. и ще продължат и през 2010 г.

Заклучението дали всички предварителни условия са (или не са) изпълнени и решението за премахване на вътрешния граничен контрол е изцяло от компетентността на държавите-членки.

Успехът на Шенгенското пространство зависи от взаимното доверие между държавите-членки и техните способности да прилагат изцяло тези съпътстващи мерки, които позволяват премахването на вътрешния граничен контрол. Ефективната борба с корупцията и укрепването на полицейското и съдебното сътрудничество са важни фактори, които са от решаващо значение за изграждането на това доверие. Комисията насърчава усилията и следи отблизко развитието в тази област в България и Румъния. В рамките на механизма за сътрудничество и проверка Комисията преценява реформата на съдебната система, борбата с корупцията и организираната престъпност. Мерките по отношение на трансграничните престъпления са важен фактор за оценката. Комисията извършва своята оценка въз основа на различни източници, включително информация, получена от държави-членки, и дава препоръки за подобряването на ситуацията в своите летни отчети.

*
* *

Въпрос № 58, внесен от Charalampos Angourakis (H-0110/10)

Относно: Приватизация на корабостроителницата Скараманга

Приватизацията на корабостроителницата Скараманга, която няколко последователни гръцки правителства наложиха, има болезнени последици за работниците, тъй като стотици работни места бяха съкратени. Дружеството Тисен Круп, собственик на корабостроителницата, понастоящем я продава, след като получи три милиарда евро за строежа на подводници и прекрати сключените с гръцката държава договори. То не е доставило въпросните подводници. Корабостроителницата е разделена и е създадено отделно дружество, специализирано в подвижен състав. Почти десет месеца 160-те работника в корабостроителницата не са получавали заплата. В пресата се посочват стотици нови съкращения и преговори за собствеността на корабостроителницата, не само между мултинационални дружества, но също и с правителството, с цел то да отпусне на новите собственици милиарди евро по програмата за въоръжаване 2010–2011 г.

Счита ли Комисията, че либерализирането на пазарите и прилагането на правилата на конкуренция в корабостроителния сектор, за които Европейският съюз и националните правителства взеха решение, водят до влошаването на този сектор в Гърция, морска държава *par excellence*, до съкращаване на работните места и нарушаване на правата на работниците, и това с цел да се позволи на монополни групи да реализират печалби?

Отговор

(EN) Прилагането на конкурентното право има за цел да гарантира лоялна и ефективна конкуренция в полза на Европа и нейните граждани, тъй като конкуренцията води до понижаване на цените, подобряване на качеството, предлага по-широк избор на потребителя, насърчава технологичните иновации и следователно дава тласък на икономиката на Европа. Правилата за конкуренция от Договора за функционирането на Европейския съюз включват обща забрана на държавните помощи, освен при изключителни и обосновани обстоятелства, за да се гарантира, че държавната намеса не нарушава конкуренцията и търговията в ЕС. При определени обстоятелства Комисията може да разреши помощ за реструктуриране на предприятие в затруднение, включително в корабостроителния сектор. Държавните органи обаче носят отговорността да гарантират, че помощта се прилага правилно.

През 1997 г. Комисията даде възможност на Гърция да финансира реструктурирането на гражданската търговска дейност на „Hellenic Shipyards“, като разреши предоставянето на 160 млн. евро помощ⁽²⁴⁾. За съжаление не бяха спазени някои решаващи условия, свързани с одобрението. Освен това до 2002 г. Гърция неколкратно е предоставяла неправомерно и неотговарящо на условията финансиране за губещи граждански дейности на корабостроителницата.

Комисията има надзорна роля, за да гарантира, че правилата за държавна помощ се прилагат правилно от държавите-членки. Поради нарушенията на условията и предоставената впоследствие неправомерна помощ на корабостроителницата след задълбочено разследване съгласно правилата за държавната помощ от Договора за ЕО през юли 2008 г. Комисията поиска от Гърция да събере над 230 млн. евро незаконна помощ⁽²⁵⁾.

Комисията би желала да отбележи, че що се отговаря за продажбата на корабостроителниците или всяко друго решение за реорганизация, се носи само от собственика на корабостроителниците. Правомощията на

(24) Вж. дело № 401/1997

(25) ОВ L 225 от 27.8.2009 г.

Комисията са ограничени до контрол на интервенциите на държавата в икономиката и тя не може да се намесва в търговските решения на дружествата.

С цел осигуряване на закрилата на работниците и служителите правната рамка на ЕС предвижда няколко директиви, които може да са от особен интерес във връзка с реструктурирането на корабостроителната промишленост в ЕС, по-специално Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на колективните уволнения⁽²⁶⁾, Директива 94/45/ЕО на Съвета за създаване на Европейски работнически съвет⁽²⁷⁾, Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информирание и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност⁽²⁸⁾, Директива 2001/23/ЕО относно гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности⁽²⁹⁾ и Директива 2008/94/ЕО относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежеспособност на техния работодател⁽³⁰⁾.

Тъй като директивите са транспонирани в Гърция, от компетентните национални органи, по-специално от съдилищата, зависи гарантирането на правилното и ефективно прилагане на националните разпоредби за транспониране предвид конкретните обстоятелства на всеки отделен случай и с оглед на изпълнението на всички задължения на работодателя в това отношение.

*

* *

(26) ОВ L 254 от 30.9.1994 г.

(27) ОВ L 225 от 12.8.1998 г.

(28) ОВ L 80 от 23.3.2002 г.

(29) ОВ L 82 от 22.03.2001 г.

(30) ОВ L 283 от 28.10.2008 г.